

СУД У СТРАЗБУРУ ОКОНЧАО СТЕЧАЈ „ЦРВЕНЕ ЗВЕЗДЕ”

Месари победили државу

СУДБИНА ОНИХ КОЈИ ЧЕКАЈУ ПЕНЗИЈУ НА БИРОУ

Дигитрон у руке,
па шта буде

СТРАНА 4

ДВА МЕСЕЦА ПОСЛЕ ПОПЛАВА У КРАГУЈЕВЦУ

А од помоћи ни
трага ни гласа

СТРАНА 8

МЕРЕЊЕ РОБЕ НА ГРАДСКИМ ПИЈАЦАМА

На ваги кило,
колико је у кеси

СТРАНА 12

ПРИЈАТЕЉСТВО НА ДЕЛУ ТРОЈИЦЕ МЛАДИЋА

Својом кожом
спашавају живот друга

СТРАНА 14

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² + PDV

GRATIS parking mesto

SMALLVILLE
Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО

ЗНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS

PRODAJA I UGRADNJA ORIGINALNIH IZDUVNIH SISTEMA

IMASAF

KelecAuto

M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera

dobar kertridž mir u kući

Refill M

Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 66

OLYMPIC TRAVEL

034/33 57 37
www.olympic.rs

SPECIJALNE PONUDE
JEDAN PLAĆA,
DVOJEPUTUJU!!!

Изгубљена рунда

Прође једна недеља, ево истиче и друга, а од захтева за сазивање седнице Скупштине града Крагујевца по хитном поступку за смену власти Верољуба Стевановића не деси се ништа. Иницијатор и „најављивач“ Радомир Николић из Српске напредне странке не појављује се да јавно каже где је заклочило, али да се сад и огласи - очигледно је да се прерачунао када је предочи своје и партијске намере о преврату у граду. Народски речено, рано је прокукурикао.

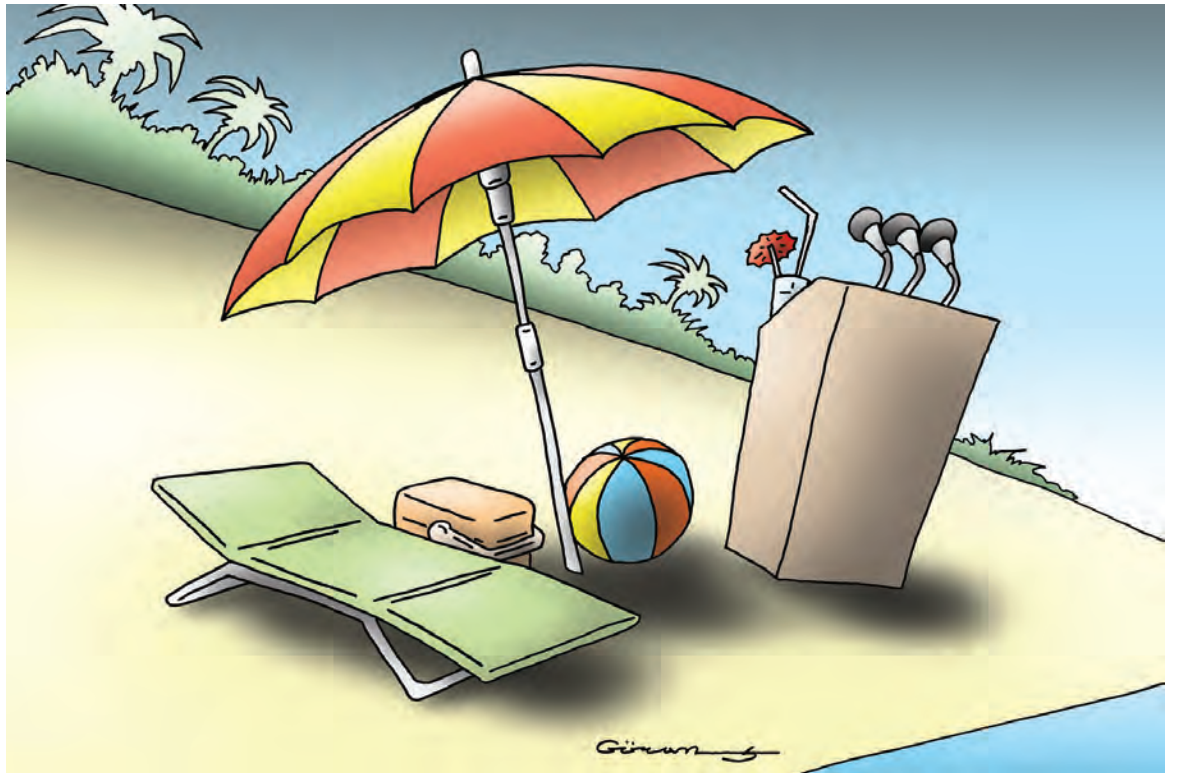
Постоји једно неписано правило за прагматично деловање политичара које каже да он осамдесет посто свог радног ангажмана мора да посвети антиципацији - планирању и предвиђању потеза које жели да повуче, при чему је најважније да сагледа и поведе и последице, а само остатак на повлачењу тих потеза. Николић, очигледно, још није савладао ту „лекцију“.

Неке медијске анализе тврде да се првом крагујевачком напредњацима као највећа баријера испречило приближавање странке Заједно за

Шумадију и ДС на нивоу београдског руководства, због чега је лично Бојан Пајтић спречио, наводно већ договорен, пакт напредњака и демократа у Крагујевцу. Могуће је да је таква депеша и стигла на адресу Градског одбора, али, свеједно и да није, одборничка група Демократске странке не би била довољна подршка СНС-у и СПС-у да се промени власт у граду.

Тачније, СНС, СПС и ДС имали би довољно потписа да издејствују сазивање градске Скупштине по хитном поступку (потребно је најмање 29), али не би имали одборнички капацитет да, прво, смене актуелну градску власт, а потом и да направе нову скупштинску већину за своје устоличење. За то им је потребно 44 подигнуте руке, значи да им је недостајало још десетак.

Тако је ову рунду у борби са напредњацима (тешко је установити која је по реду) добио градоначелник и његов тим, али треба очекивати да ће се гонг крај ринга поново огласити. Када и шта ће тада бити публика ће сама видети.

Карикашура Горан Миленковић

Богати под заштитом

Ко у Србији највише зарађује по свим основама, изузимајући оно што је „на црно“ и не улази у tzv. регуларне токове новца, све до ове године јавност је могла да сазна негде у априлу, када порезници саопште податке о годишњем порезу на доходак грађана. Додуше, нису објављивана имена и презимена парајлија, већ само њихова занимања или делатност којом се баве (тако ваљда мора да буде због заштите приватности), али подаци су давани и по градовима, тако да се често могло претпоставити ко су ти „најпрофитнији“ појединци.

Од ове године, међутим, тога више нема. Има пријављивања и опорезивања прихода (само је рок са 15. марта померен на 15. мај), али нема информација за јавност. Једино је обелодањено првих десет у Србији и дневне новине су већ „изарчиле“ те податке, највише се задржавајући на рекордеру, који је за 2013. годину пријавио приход од 291.289.161 динар, још мало па милион дневно. И ту је стављена тачка.

У намери да, сходно ранијој дугогодишњој пракси, добије податке о највећим појединачним приходима у Крагујевцу и Шумадији, новинар „Крагујевачких“ обратио се Пореској управи, захтев је отишао у београдску централу ове државне институције и отуда је из Бироа за

информисање стигао одговор следеће садржине:

„Став је Пореске управе Републике Србије да не објављује податке о броју поднетих пријава и износу пријављеног прихода према месту пребивалишта подносиоца пријаве“.

Значи, кључ и катанец. Порезници су одлучили, или је неко други одлучио, а њима само проследио наредбу, да су појединачни приходи најбоље стојећих у Србији, практично, државна тајна.

Једино је још објављен податак да је пријаву личних прихода за опорезивање поднело 17.972 грађана, а обавезу да доставе ове податке имали су сви који су 2013. године „стекли“ више од 2.185.488 динара, што значи да су месечно зарађивали од 180 хиљада па навише.

А колико богатих није пријавило сва новчана примања у прошлој години, што је кажњиво, али казне су симболичне, то такође неће бити доступно јавности. И њихова приватност мора да се штити, иако чине кривична дела, тако је то у држави прописано.

Овде је само сиротиња врло „транспарентна“, њу може да прозива и качи по огласним (и казним) таблама ко год хоће. Уосталом, шта ће њој заштита података личне природе, кад им ни живот ништа не вреди.

Велики народни кувар

Сет медијских закона стигао је из Владе пред посланике Народне скупштине на усвајање по хитном поступку. Значи, врло брзо ће ступити на снагу, а сви „заинтересовани“, посебно медијски посленици, са њиховим детаљним садржајем тек ће се упознавати - пост фестум. Ствар је била толико хитна да је јавна расправа 'ладно прескочена.

Али, и пре пажљивог читања, јасно је да ће најважнији међу њима, Закон о јавном информисању и медијима, када се појави у штампаном облику, бити скоро па као - велики народни кувар. По дебљини. Вероватно ће Србија бити и светски рекордер по обиму акта који регулише информативни „простор“, а по нормативном рангу ово је један од такозваних системских закона.

У око 160 чланова, са великим низовима „подчланова“ (под „а“, „б“, „ц“, „д“, ... 1, 2, 3, 4, 5..., тачкама и тачкицама), овај Закон само још није прописано у којим фарбама треба да буду окречене медијске куће и да ли новинари могу да имају бркове, а новинарке трајну

фризуру. За такве документе правници кажу да су пренормирани, а политиколошка дефиниција овај вид системског деформитета назива - нормативизам.

У преводу на језик свакодневице, Закон о јавном информисању срочен је тако као да настаје у тоталном правном вакууму, као да у земљи нема ни Устава ни мноштва

других закона који на разне начине захватају и област јавног информисања. Управо због тога неке добро правно уређене земље и немају законе о информисању, али ми не бисмо били Срби када не би били посебни - макар и на скарадан начин.

Када је реч о другим медијским законима, њихови писци одмах су

се испрсили пред народом обзнавивши да више неће бити ТВ претплате - ове и следеће године. Онда ће на снагу да ступи ТВ такса - највише до 500 динара. Злуреди коментаришу „није шија него врат“, а они који су све до сада уз струју плаћали и претплату, доказујући да су ревносни грађани, опет ће испати будале. Онима који нису плаћали - биће све опрштено!

Следећи закон пресекао је и све дилеме о јавним сервисима.

Тај статус имаће РТС и РТВ (Нови Сад), а све друге телевизије које су се надале да ће постати регионални сервис мораће на продају. Свеукупно 81 ТВ и радио станица, као и неколико новина које улазе у тај збир, иду у приватизацију. Ако све буде као у претходним приватизационим трансакцијама током прошле деценије, одмах може да се типуре: 80 ће бити угашено.

Те мукe су могле да буду и скраћене, јер сада видимо да није било разлога за вишегодишњи застој у распродаји медијских кућа, пошто нови закони нису „открили“ никаква нова решења, па ћемо и у овај мрак упасти са доцњом. Или, да не будемо наивни, можда је баш то жељени циљ законодаваца.

energetski efikasna
stolarija

SUNCЕ

АКЦИЈА!
PVC prozori u
dekorima drveta
po snizhenim cenama

aplikacija za obračun
ušteđe energije i novca

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

ЖИТОПРОДУКТ

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

БИЛАНС ЖЕТВЕ У ШУМАДИЈИ

Танки приноси, још тања цена

Просечни приноси пшенице на пољима у Шумадији не достижу ни 3,5 тоне по хектару, али и од тога има нешто горе: за ратаре то је ниска откупна цена, а за пекаре слаб квалитет овогодишњег хлебног зрна

Пише Милош Јовановић

У Србији су прошле јесени пшеницом засејане рекордно мале површине, али су се шумадијски сељаци оглушили о „нову моду“ у српском аграру и хлебним зрном засејали уобичајених двадесетак хиљада хектара. А онда је, како кажу агрономи специјализовани за овај регион, све пошло наопако. Суви период је дошао у невреме, затим је киша (и то обилно) падала баш кад није требало, ратарима су на искуствима из претходних сушних година посејали хибриде погодне за такве године, а уследиле су падавине, беспарица је многе спречила да у право време и у довољном обиму употребљава средства за заштиту од штеточина и корова...

Све у свему, добијени род скинут са шумадијских поља протеклих недеља мањи је од вишегодишњег просека за ово поднебље, просек је испод 3,5 тоне по хектару, а уобичајен је род од око 4,5 тоне.

То је, у најкраћем, постжетвени репорт са шумадијских поља.

■ Мука прва: принос

- Ништа се од сетве до жетве није „сложило“ како треба. Агроме-

теоролшки услови нису били у складу са фазама развоја житарица, затим су се појавиле болести и штеточине на пољима, уследило је слабо наливање зрна, затим полегање пшенице због кише и све то резултирало је мањим родом и слабијим квалитетом зрна, каже Добривоје Поповић, агроном у Пољопривредној саветодавној стручној служби у Крагујевцу.

Просечан овогодишњи род креће се између три и 3,5 тоне по хектару, али стварно су ретке године када су толике разлике од парцеле до парцеле, као што је то сада случај.

Имамо парцеле где приноси једва прелазе тону и по две по хектару, а са друге стране имамо и појединачне парцеле са којих је пожњевено, богами, и преко седам тона пшенице по хектару. Био сам присутан у жетви и на једним и на другим парцелама, био на мерењима, тако да су ово стварни подаци са терена, наводи Поповић.

Слично казују и овдашњи пољопривредници. Заједничко им је да су приноси далеко од оних на које су навикли последњих година.

- У нашем крају приноси се разликују од имања до имања, али су углавном далеко од оних правих. Временски услови су били неповољни, пре свега није било снега и мрза доволно, март и део априла сушни, после тога уследиле су кише, тако да је и пшенице мање. У овом крају род се креће углавном нешто преко три тоне, каже Славомир Јовановић из Церовца.

- А сељак овде пшеницу гаји углавном за своје потребе, иако је исплативост тог посла негде на граници. Јер ако узмемо паритете - цену пшенице, са једне стране, и цене ђубри-

ОДАВНО НИСУ БИЛИ МАЊИ ПРИНОСИ ПШЕНИЦЕ

ЗРНО СЛАБО НАЛИВЕНО

ва, семена, нафте, хемијских препарата за третирање, са друге - ми смо у најбољем негде „на нули“.

- Никад се није догодило да људи који су много касније сејали, дакле ван оптималног рока, односно крајем новембра, па и у децембру, прођу много боље, али овога пута је тако. Рана сетва је страдала, мислим да је у том делу и струка мало затајила јер није на време одреаговано на промене, тако да само ко је штитио пшеницу има какав-такав род, али у глобалу се лоше прошло. Просечан род у Јарушицама и околини је око три и по тоне, има и пет и преко пет, али има и испод две тоне. Углавном лоше, каже Радиша Мирчетић из Горњих Јарушица.

■ Мука друга: цена

- Што се тиче економске рачунице, ту нисмо дошли ни „на

нулу“. Тек ако би цена изашла на 25 динара по килограму, а у Шумадији на 28, могла би да се како-тако заснује нова производња на основу приноса од три и по тоне по хектару. Многи немају ни толики принос, а садашња откупна цена није достигла 18 динара, па кад се додају трошкови складиштења, минимум трећина од сељака који су редовно сејали неће имати средства да посеју пшеницу и ове јесени, процењује Мирчетић.

Ову Мирчетићеву рачуницу потврђују подаци Задружног савеза Војводине, према којима најнижа призната производа цена пшенице не би смела да буде испод 20,50 динара, без урачунате зараде ратара. И то је срачунато на бази приноса од 4,5 тона по хектару! Апелује се на државу да откупи 200 хиљада тона жита, али ће главни играч на тржишту,

по свему судећи, и ове године бити млинско-пекарска индустрија.

На продуктној берзи у Новом Саду цена жита овогодишњег рода приближава се износу од 17 динара за килограм без ПДВ-а, али су цене у околним земљама и ниже, што - уз боље приносе од наших - на даје много наде да ће се поправити финансијски биланси оних пољопривредника који на мањим парцелама (што ће рећи испод пет хектара) упорно сеју пшеницу без економског покрића.

■ Мука трећа и највећа: квалитет

Ма колико било неочекивано, за двадесетак посто нижи просечни овогодишњи приноси пшенице од вишегодишњег просека разлог су за олакшање, јер су првобитне прогнозе биле још горе. То олакшање вероватни је разлог што се (опет) углавном о приносима говори, док је потпуно у сенци врло слаб квалитет овогодишњег хлебног зрна.

- Квалитет зрна, нажалост, није добар, посебно хектолитарска тежина, значи наливање зрна и количина брашна која може да се добије из те производње. Она се креће око, а негде и испод минимума, дакле 72, 73 па и 74, а добрим се сматра од 80 и до 85 (бројка се односи на масу хиљаду зрна), као што је то у нормалним годинама, каже Добривоје Поповић, уз опаску да можемо само да се надамо да оваква година неће скорје да се понови.

Квалитет пшенице ратаре брине због цене, јер нижи квалитет није аргумент за вишу цену, али је истовремено и разлог за забринутост произвођача. Са тржишта, наиме, стижу сигнали да поједини прерађивачи истрајавају само захваљујући прошлогодишњим залихама, а добро се прерачунавају шта радити са овогодишњом пшеницом, а да се при том не угрози квалитет производа, односно (тешко) достигнути углед код потрошача и не врши удар на ионако полупразне кућне буџете. Но, о томе ће свакако тек бити више речи наредних недеља.

Занимљиво је да низак квалитет пшенице ове године није забележен само у Србији, већ се са том муком носе и многи произвођачи у Европској унији (пре свега у Француској). Бар по томе смо (већ) део Европе...

„Добривоје Поповић, агроном:

Квалитет зрна није добар, посебно хектолитарска тежина. Она је и испод минимума, дакле 72, 73 килограма по хектолитру, а добрим се сматра од 80 и до 85, као што је у нормалним годинама

УВЕРАВАЊЕ ИЗ „ЖИТОПРОДУКТА“

Пшеница је лоша, хлеб ће бити добар

Крагујевачки „Житопродукт“ је и са новим власницима сачувао сталност у откупу пшенице од домаћих произвођача. План за ову годину предвиђао је откуп нешто више од 20 хиљада тона хлебног зрна, а како је тај посао још у току и одвија се без већих проблема и очекује се да амбиције с почетка жетве буду и надмашене, кажу надлежни из „Агромаркета“, фирме која је сада већински власник „Житопродукта“. Оно што их, међутим, брине јесте слабији квалитет зрна овогодишњег рода.

- Ове године лошији је квалитет пшенице, и то не само у Шумадији, већ је то заједничка мука пекара од Суботнице до Врања. Маса хиљаду зрна, односно такозвана хектолитарска тежина, пала је чак и на 68, што је минимум, па смо неким произвођачима због слабијег квалитета враћали пшеницу са пријемне рампе, каже

Драган Ђорђевић из „Агромаркета“. - Наши потрошачи, међутим, не треба да брину. Они неће бити ускраћени за стандардни квалитет хлеба и других наших производа, онај на који су навикли, а ми ћемо проблем нижег квалитета зрна решавати уз помоћ прелазних залиха, које су доброг квалитета, и набавком квалитетног зрна на тржишту.

Кад је о цени пшенице овогодишњег рода и економским ефектима жетве реч, Ђорђевић истиче да се и овога пута потврдило да само приноси преко пет тона по хектару, уз примену пуне агротехнике, могу да обезбеде какав-такав профит, односно да је крајње време да се јасно каже да само интензивна пољопривредна про-

ПЛАН ЈЕ ДА СЕ У СИЛОСЕ УСКЛАДИШТИ 20 ХИЉАДА ТОНА ПШЕНИЦЕ

изводња може да обезбеди и позитиван финансијски резултат.

МУКЕ ЗБОГ НОВОГ ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ ОСИГУРАЊУ

Дигитрон у руке, па шта буде

Услови за пензионисање су промењени па се поставља питање шта ће бити са некадашњим радницима Војне фабрике, „Застава аутомобила“, „Застава камиона“ и још десетинама некада запослених у другим предузећима који су споразумно раскинули радни однос и одлучили да на бироу сачекају пензију

Даринка има 55 година. Запослила се млада и читав радни век провела је у крагујевачкој Војној фабрици. Лане је, попут неколико стотина њених колега, одлучила да уступи радно место млађима – потписала је споразум са фабриком и отишла на биро да тамо сачека испуњење услова за пензију.

Надала се да ће наредне године први пут дочекати поштару на вратима. Сада више није сигурна да ће прву пензију примити тако брзо. Ових дана Даринка грозничаво претражује чланке по новинама и прерачунава када ће стећи услов, са колико ће процената бити „кажњена“ уколико у мировину оде са само једним испуњеним условом и кад-кад се пита шта јој је требало да напусти посао када се у овој држави закони мењају тако често.

У моменту када је стављала „параф“ на споразум о добровољном одласку из фабрике рачунала је да ће већ наредне године моћи да преда захтев за пензионисање, а сада, након што је донет нови Закон о пензионском и инвалидском осигурању, више није сигурна колико ће још морати да чека.

На сличним мукама је ових дана већи део од 1.438 радника који су, по основу протокола потписаног између синдиката и Министарства економије и регионалног развоја, одлучили да последње године стажа „зараде“ на бироу.

■ На евиденцији 1.438 радника

Према најсвежијим подацима Националне службе за запошљавање међу незапосленима који су добровољно напустили радна места, обавезавши при том некадашње послодавце да им до пензионисања исплаћују месечне надокнаде, највише је некадашњих радника „Застава оружја“. Закључно са децембром прошле године ову фабрику напустило је њих 457.

ЈЕДАН ОД ПРОТЕСТА РАДНИКА „ЗАСТАВЕ“ ОД КОЈИХ НЕКИ СТРЕПЕ КАДА ЋЕ ДОЧЕКАТИ ПЕНЗИЈУ

УСЛОВИ ЗА ПЕНЗИОНИСАЊЕ - СТАРОСНА ПЕНЗИЈА

МУШКАРЦИ

Када наврши 65 година стрости и најмање 15 година стажа

Када наврши 45 година стажа осигурања

ЖЕНЕ

Година	Године живота потребне за пензионисање
2015.	60 година и 6 месеци
2016.	61 година
2017.	61 година и 6 месеци
2018.	62 године
2019.	62 године и 6 месеци
2020.	63 године
2021.	63 године и 2 месеца
2022.	63 године и 4 месеца
2023.	63 године и 6 месеци
2024.	63 године и 8 месеци
2025.	63 године и 10 месеци
2026.	64 године
2027.	64 године и 2 месеца
2028.	64 године и 4 месеца
2029.	64 године и 6 месеци
2030.	64 године и 8 месеци
2031.	64 године и 10 месеци
2032.	65 година

Пензију на бироу чека 453 некада запослена у Фабрици аутомобила и 228 бивших радника „Застава камиона“. Посебну новчану надокнаду до момента пензионисања прима и по десетак некада запослених у овдашњој Медицинској ради, „21. октобру“, „Електропорцелану“ из Аранђеловца и „Ливници“ из Тополе.

Добар део њих, попут госпође са почетка наше приче, ових дана калкулишу када ће отићи у пензију и за колико ће им будућа примања бити мања уколико се са евиденције Националне службе за запо-

шљавање одјаве чим стекну један од услова.

По Закону о пензијском и инвалидском осигурању, који важи до краја ове године, мушкарци у пензију одлазе са 65 година живота и најмање 15 година радног стажа. У случају да су на послу провели пуне четири деценије могу се пензионисати и четири месеца након прослављеног 54. рођендана.

Даме, по важећим прописима, у старосну пензију могу да оду пет година раније, односно са навршених 60 година живота и 15 година стажа. Уколико су радећи прикупиле 35 година и осам месеци стажа на заслужени одмор могу да оду и четири месеца уочи 54. рођендана. Нови закон који ће на снагу ступити 1. јануара 2015. је ригорознији, и то не само због чињенице да се старосна граница помера. Прописана старосна граница за мушкарце и даље остаје 65 година, док се за жене подиже за шест месеци.

Жене ће, иначе, захваљући новим прописима сваке године у пензију одлазити по пола године касније. Тако ће 2020. даме у старосну пензију одлазити са навршене 63 године. У деценији након тога услов ће сваке године бити померан два месеца унапред како би 2031. био достигнут коначни циљ овог закона – изједначавање услова за пензионисање жена и мушкараца на 65 година.

Додуше, закон је предвидео и могућност ранијег пензионисања у случајевима када је осигураник остварио пун рани стаж, али ће они који појеле да одмарају пре прописаних година плаћати за то пенале – за сваки месец „одмарања“ пре рока пензија ће бити умањена за 0,34 одсто.

■ „Пенали“ за сваки месец

„Пенали“ за сваки месец превременог одласка у пензију су заправо главни разлог због кога многи врешни радници ових дана држе дигитрон у рукама. Они који свакога јутра одлазе на посао још и могу да калкулишу. Шта је, међутим, са онима који крај радног века чекују на бироу.

Они су, наиме, посао напустили са једном рачуницом, имајући у виду прописе који су у том моменту важили. Изменом Закона о пензионском и инвалидском осигурању ситуација се, међутим, променила и многи од њих нашли су се у знатно неповољнијем положају.

Рачуница каже да ће Даринка, некадашња радница „Застава

оружја“, рецимо, уместо наредне године, што је по још увек важећем закону било могуће, у пензију заправо моћи да оде најраније 2017. године. На срећу, уговор који је приликом напуштања фабрике потписала предвиђа да ће до тада моћи да прима месечну надокнаду. Шта ће бити са онима који нису те среће у Националној служби за запошљавање нису могли да дају одговор. Надају се да ће наредних месеци добити барем неко упутство.

Споразум који је Министарство економије и регионалног развоја потписало са синдикатима предвиђа је да радницима, којима је до пензионисања остало мање од пет година, уколико се одреде за одлазак из фабрике држава исплати отпемнину, откупи им радни стаж и до пензионисања им исплаћује месечну надокнаду.

По мишљењу Југослава Ристића, председника Савеза самосталних

синдиката Крагујевца, радници који су добровољно отишли на биро не би требало да буду препуштени сами себи.

За социјални програм су се углавном одређивали радници којима је остало неколико година до пензије. Они су потписали уговор са својим фирмама који је предвиђао да им некадашњи послодавац исплаћује, преко Националне службе за запошљавање, извесну суму све до момента пензионисања. Такав програм важио је за све којима је у моменту потписивања споразума недостајало мање од пет година до пензионисања. Старосна граница се од наредне године помера и услови се мењају, али то не би требало да буде на штету оних који су претходних година отишли по споразуму на биро. Верујем да ће, уколико буде неопходно, временски рокови у којима се надокнаде исплаћују бити продужени и преко пет година, а било каква другачија одлука била би неправедна за људе који су се добровољно одрекли својих радних места и уступили их млађима, каже Ристић, напомињући да је, на жалост, у новим прописима много тога неправедног, нарочито када су у питању жене.

Мало ко се не би сложио са овом његовом констатацијом, као и са оном да због чињенице да је држава правила игре променила у самом финишу радници који пензионисање чекају на бироу никако не треба да носе последице.

Марија ОБРЕНОВИЋ

Пише Гордана Божић

Прва од четири куће, колико ће их бити направљено парам из општинског буџета у Тополи, а намењене су људима којима су мајске поплаве однеле све што су имали, биће усељива већ наредне седмице. У овом случају приоритет је имала породица са троје деце, али ће и остале куће убрзо бити завршене. Вредност ове инвестиције износи 10 милиона динара, а сваки стамбени објекат је површине од око 90 квадратних метара.

Мајске поплаве су, иначе, нанеле велику штету тополским селима, а нарочито су оштећени путеви и комунална инфраструктура. Процењује се да је за санацију потребно око 222 милиона динара, што чини готово трећину буџета ове шумадијске општине. Извештај о процени штете гледали су и државни контролори и дали „зелено светло“, па се очекује да ће и држава помоћи да се путеви и куће доведу у пристojно стање.

■ Без помоћи државе

Због оштећења моста на државном путу Шаторња – Страгари – Крагујевац, за чију је санацију потребно 62 милиона динара, мештани ових села имају велике проблеме. За њих је врло важно да он буде завршен у што краћем року, јер су сада принуђени да до Тополе путују заобилазницом преко Светиње, која је 25 километара дужа од оне преко моста.

Најважније нам је да подигнемо тај мост, нарочито за житеље Страгара, Маслошева и села које припадају Крагујевцу, као и Блазнаве, која припада Тополи. Сада је веома отежана комуникација ка Тополи и највећи проблем имаће деца када крену у школу, али и они који су запослени у Тополи. Надамо се да ћемо овај проблем решити у наредних годину дана, објашњава председник општине Топола Драган Јовановић.

Он каже да је осим моста био урушен и систем водозахвата у Јарменовцима који користи Јавно комунално предузеће, а проценена је штета на око 30 милиона динара. Овај објекат је већ поправљен и доведен у функцију, а чешка влада је обећала донацију од 35 хиљада евра за куповину софистициране опреме за лабораторију за пречишћавање воде.

Исто тако, велику штету претрпели су и тополски пољопривредници и она износи око 75 милиона динара. Појединим домаћинствима вода је однела њиве које су се налазиле поред реке, чак је у једном случају нестало читав хектар земље. Бујице су потопиле и баштенске расаде и воћњаке, а клизишта која су се потом појавила додатно су пореметила живот мештана. Неке куће су сасвим порушене, а и оне које су су „само“ оштећене нису више безбедне за становање.

Јовановић напомиње да има 11 домаћинстава чије су куће делимично урушене и нада се да ће на основу новог закона о санацији штете од поплава добити средства за њихову обнову, али су спремни и да сами финансирају овај посао.

Осим поплава, приличну штету нанели су и олујни ветар, који је однео скоро милион црепова са кровова. Власници ових објеката добили су ургентно по 150 хиљада динара, али ово није довољно за комплетне поправке.

Житеље тополског краја нарочито брину још увек активна клизишта на путу Топола – Рудник, којих има укупно шест и пут је проходао само једном траком од Јарменоваца ка Руднику. Овде је штета прилично велика, а до сада је са државом условно потписан споразум о изградњи пута дужине 28 километара, чија вредност износи 11 милиона евра. Већ је урађен пројекат за деоницу од 5,5 километара, док ће остатак

ТОПОЛА ИЗМЕЂУ ПРОСПЕРИТЕТА И НЕПОГОДА

Срећу кваре рудници и поплаве

Драган Јовановић: Имамо један добар пројекат који води Универзитет у Крагујевцу, у који су укључени градови Крагујевац, Милановац и Чачак, а реч је о томе да се троугао Венчац – Оплењак – Рудник заштити од експлоатације тешких метала. Овај пројекат је врло важан за будућност ових крајева и највећи успех ће бити ако се забрани свака нова експлоатација, не само никла, него и олова и цинка

бити пројектован истовремено са извођењем радова. Овакву могућност донео је недавно усвојен Закон о уклањању последица од поплава, као лекс специјалис, који је орочен на годину дана.

- За нас је врло важно да изградимо тај пут, али смо успели и да у пројекат санације путне мреже у Србији до 2018. године убацимо и пут Топола – Крагујевац, од села Церовац до уласка у Тополу, дужине 27 километара. Обухваћен је само овај део због тога што је пројектом документацијом града Крагујевца предвиђена обилазница

која би ишла према Десимировцу, тако да смо ми могли да идемо само до Церовца. Радови би требало да почну наредне године, објашњава председник тополске општине.

У току су и преговори о статусу пута од Доње Трнавке ка Саранову и Рачи. То је државни пут другог реда, који откако је постао државни 1964. године, није урађен у делу од Саранова према Рачи. Сада се све чини како овај пут не би остао неуређен.

О томе колико се у овој општини брине да асфалт стигне до

Процењено је да су мајске поплаве причиниле штету у тополском крају од око 222 милиона динара, а уколико држава не одреши кесу, председник општине Драган Јовановић, тврди да су спремни да највећи део одраде средствима из локалног буџета. Тополска села у подручничком крају муку муче и са експлоатацијом руде, јер су јаке детонације оштетиле многе објекте, па чак и промениле неке водотокове

сваког села сведочи и податак да је за девет и по година, колико је Драган Јовановић први човек у општинској власти, урађено више од 250 километара локалних путева. Он наглашава да су ови путеви урађени баш због сеоског становништва, јер у селима око Тополе живи 20.000 људи, док у самој вароши има 5.000 људи. Раритет је да међу шумадијским општинама једино Топола спада у ред развијених, чија су села веома активна, са развијеном пољопривредном производњом, а нарочито воћарством.

■ Питање имовине на Оплењу

У подручничким селима, међутим, и пре великих поплава и активирања клизишта мештани су муку мучили због експлоатације тешких метала у овом подручју. Јаке детонације оштетиле су многе објекте, а међу њима и манастир Никоље, чији је конак начет приликом минирања налазишта. Према казивањима самих рудара, ситуација је постала неиздржива, а поднете су и тужбе надлежним инспекцијама. Истина је, каже Јовановић, да је у овим рудницама запослено много људи, али би држава требало да заштити своја природна богатства. Због веома ниске рудне ренте, експлоататори се на све начине боре да изваде што више руде и да што мање плате за то, што им садашњи закон дозвољава.

- Имамо један добар пројекат који води Универзитет у Крагујевцу, у који су укључени градови Крагујевац, Милановац и Чачак, а реч је о томе да се троугао Венчац – Оплењак – Рудник заштити од експлоатације тешких метала. Овај пројекат је врло важан за будућност ових крајева и највећи успех ће бити ако се ова прича заврши институционално и забрани се

МУКЕ ВОЋАРА ЗБОГ ОБАВЕШТЕЊА МИНИСТАРСТВА ПОЉОПРИВРЕДЕ

Дотукла их непрецизна објава на сајту

Да једна мука никада не иде сама, још једном се потврдило у случају тополских воћара, које не само што је погодила поплава, него их је после тога дотукло обавештење објављено на сајту Министарства пољопривреде. Наиме, 25. јуна на овом сајту је објављен податак да је подручје око реке Јасенице загађено тешким металима. Набројана су села у том подручју, али нигде није речено да је конатминирано земљиште у појасу од само 15 метара. Овако објављена информација направила је додатне проблеме са откупом воћа. Дугогодишњи купци из Немачке нису хтели да купе ни један килограм вишања због тога, а из истих разлога одустали су и Руси, који, иначе, откупљују све пољопривредне производе. Мада тврде да је роба изузетно квалитетна, ипак не желе да ризикују због контаминираних подручја.

Због тога су сада рекордно ниске откупне цене воћа, а примера ради рана бресква која је прошле године продавана 100 динара по килограму, сада се откупљује по 23 динара. Министарство је, додуше, након интервенције воћара скинуло ово саопштење, али то ништа није променило.

Председник општине Топола каже да не треба заташкавати истину од грађана, али да информације морају бити прецизне и јасне, јер могу да направе штете које не могу лако да се отклоне. Сада, практично, уопште нема купаца, иако је род одличан, и то је највећа индиректна штета од поплава.

ИЗЛИВАЊЕ ЈАСЕНИЦЕ НАНЕЛО ВЕЛИКЕ ШТЕТЕ ПОЉОПРИВРЕДИ

свака нова експлоатација, не само никла, него и олова и цинка.

Познато је да је Топола била велики противник отварања рудника никла у својој околини, разговарало се са државним завничницима, а ако је веровати њиховим обећањима, ова прича више не би требало да се понови.

Исто тако, држава би могла да поради и на питању решавања имовинских односа на Оплењу, што би било од велике помоћи развоју туризма у овом крају. Приходи од ове привредне гране у 2013. износили су око 15 милиона динара, што је веома мало у односу на туристичке потенцијале ове општине. Тополу годишње посети 150.000 туриста, што није мало, али је проблем што се ништа не чини да се ти људи задрже, да бар неколико дана проведу у овој вароши и њеној околини. Већ са-

КЛИЗИШТЕ ОШТЕТИЛО ПУТ КА БЛАЗНАВИ

да на овом подручју ради 11 виларија, а 13.500 хектара је под воћем, што је највећи проценат у Србији у односу на површину територије општине. Ипак, недовољно је смештајних капацитета, а недостају и добро осмишљени програми, који би повећали приходе од туризма.

Међутим, све док се не реши питање власништва, на то се не може рачунати.

Неопходно је, пре свега, утврдити шта може да остане у државној својини, а шта би требало вратити Карађорђевићима. Према Јовановићевим речима најбоље решење би било да се донесе посебан закон који би дефинисао Оплењак као неку врсту српског Версаја, чиме би многе недоумице једном заувек биле решене.

ПРЕКИНУТ ПУТ У ШАТОРЊИ ЗБОГ ОДНЕТОГ МОСТА ПРЕКО ЈАСЕНИЦЕ

ЗАПУШТЕНИ РУДНИК НИКЛА КА АРАНЂЕЛОВЦУ, НА СРЕЋУ, НЕЋЕ БИТИ ОБНОВЉЕН

НЕМАЈУ ПРОБЛЕМА СА ЛИКВИДНОШЋУ

Мали број чиновника рецепт за успех

И поред тога што су као и свим осталим градовима и општинама трансферна средства из Републике смањена за 20 одсто, у Тополи немају проблема са ликвидношћу, нити имају било каквих дуговања. За ову годину планирано су приходи у износу од око 6,5 милиона евра, а у првих шест месеци остварено је 40 од идеалних 42 одсто. Овако успешно управљање финансијама објашњава се, пре свега, малим бројем запослених у општини, где ради само 64 чиновника. У јавном комуналном предузећу, рецимо, које обухвата више делатности (стамбено, гробља, пијаци) запослено је 72, док прве

комшије у Аранђеловцу, у истом таквом предузећу, имају 350 радника.

- Ово је, заправо, одговор на питање зашто се нисмо задуживали и зашто никада нисмо угрозили буџет са масом плата. Код нас се плате редовно исплаћују у свим комуналним предузећима. Међутим, када је донета одлука о ограничењу запосљавања у јавном сектору, испоставило се да ова наша пракса и није тако добра, јер са-

ОПШТИНСКИ БУЏЕТ БЕЗ ПРОБЛЕМА: ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ

не стигне одобрење надлежног министарства. Иако је прослеђено неколико захтева, одговор ни после много времена није стигао.

СУД У СТРАЗБУРУ ОКОНЧАО СТЕЧАЈ „ЦРВЕНЕ ЗВЕЗДЕ”

Месари победили државу

Радник Слободан Јовановић сам, без помоћи адвоката, саставио тужбу и са још седморо колега добио пресуду из Стразбура да држава мора да им плати одштету од по 2.000 евра, плус заостале зараде из Фабрике меса, а све због незаконито спроведеног стечајног поступка

Пише Милош Пантић

Стечај у крагујевачкој Фабрици за прераду меса „Црвена звезда” трајао је пуних седам година и званично је окончан у јулу 2009. године. Показало се да ни то није довољно да се ствари доведу до краја, већ да је коначни крај када то каже Европски суд за људска права у Стразбуру. Овај суд је након пет година од тужбе осам бивших радника 15. јула ове године донео пресуду да се сваком од њих на има надокнаде нематеријалне штете исплати по 2.000 евра, плус трошкови поступка.

По пресуди држава Србија треба да им исплати из сопствених средстава и износе досуђене домаћим одлукама, што подразумева дуг за неисплаћене разлике између минималних личних дохода и износа по колективном уговору, и то за трогодишњи период, које је утврдио Трговински суд у Крагујевцу. То је по око 100.000 динара по раднику, на шта ће се додати и камате, па ових осам радника сада очекују од државе по око 4.000 евра.

У званичном образложењу пресуде наводи се да је суд утврдио повреду из члана 6. и члана 1. Протокола 1. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода због неизвршења одлука у стечајним поступку које су донете у корист подносилаца тужби. У чему је конкретно Трговински суд у Крагујевцу омануо знаће се детаљније када пресуда, коју су радници добили из Стразбура на енглеском језику, буде преведена, али се зна да је рок за уплату одштете три месеца. Пресуда ће по преводу бити објављена и у Службеном гласнику Србије.

■ Сам свој адвокат

Слободан Јовановић, један од добитника одштете, а својевремено представник радника у Скупштини поверилаца, задовољно и са поносом закључује да су „месари из Крагујевца” у овом поступку победили државу Србију. Јовановић, који је радио као техничар на одржавању уређаја, открива да је текст тужбе суду у Стразбуру саставио он лично, без икакве консултације са адвокатом, а да је потом седморо колега ту тужбу једноставно преписало и то се показало успешним.

Јовановић додаје да му адвокат није био потребан јер је за седам година трајања стечаја толико добро простудирао „материју”, а са друге стране током овог поступка било је, како каже, толико кршења прописа и закона да није ни било тешко добити овај процес.

– У тужби сам тражио одштету од 12.000 евра због незаконитости

ОСНОВАНЕ СУ СУМЊЕ У РЕГУЛАРНОСТ ПРОЦЕСА СТЕЧАЈА „ЦРВЕНЕ ЗВЕЗДЕ”

ПРЕСУДУ ИЗ СТРАЗБУРА ДОБИО ЈЕ И РАДОЉУБ РАДОСАВЉЕВИЋ

током покретања и вођења стечаја, којих је било много, а тражио сам и да ми држава Србија, јер је тужба била против ње, исплати и заостала дуговања за плате, која износе око 100.000 динара и која кроз стечај нису исплаћена. Из пресуде се види да је то прихваћено и морам да будем задовољан, каже Јовановић.

Требало је да прођу три и по године од отварања стечаја у „Звезде” октобра 2002. године до продаје имовине на аукцији ради намирења дугова. Имовину фабрике је 26. јануара за 52 милиона динара купила крагујевачка фирма „Таково осигурање” власника Драгана

Јововића, а једини конкурент на аукцији била је такође фирма из Крагујевца „Форма идеале”, која је остала на почетној цени од 50 милиона динара.

Зарађени износ није био довољан само да се намире дуговања за плате 470 запослених. Тако је њима исплаћено по 18.000 динара на име дуга за шест минималних зарада. Дуг фабрике радницима за разлику између минималних зарада и плата по колективном уговору настајао током три године износио је преко 50 милиона динара и није могао да буде исплаћен јер је стављен у четврти исплатни ред, заједно са дуговима према свим осталим добављачима и држави.

Током главне деобе Слободан Јовановић је предводио раднике и на разговорима код председнице Стечајног већа судије Горлице Рашковић покушао да издејствује да се дуг од 26 милиона динара за ПИО фонд не исплаћује из стечајне масе, пошто је претходно упућен захтев држави да им она повеже стаж о свом трошку, како је рађено и са другим предузећима. Тај предлог није прошао, а запосленима су по основу разлика у зарадама плаћени неки симболични износи.

■ Одговорачили продају

Списак незаконитости током стечаја, због којих је Слободан Јовановић често подносио жалбе Трговинском суду у Крагујевцу (сада Привредни суд) овај упорни борац

за правду почиње са самим отварањем стечајног поступка. Тврди да је поступак био незаконит јер предујам није уплатила Народна банка, већ неовлашћено лице, фирма „Капа интернационал”, која је током стечаја узела у закуп погоне и опрему „Звезде”.

Та жалба није уважена и стечај је кренуо својим током. Показало се да је то био изузетно спорни ток, а за то Јовановић оптужује тадашњег стечајног управника Љубишу Тодоровића, који је за стечајне продаје одређивао нереално високе цене.

– За прву продају оглашену у мају 2003. године одређена је почетна цена од милијарду динара, или тадашњих 16 милиона евра, иако је званична процена вредности имовине од овлашћене агенције износила 323 милиона динара, или око пет милиона евра, каже Јовановић.

Но, то није био крај јер је током исте године одржана нова аукција са почетном ценом од 500 милиона динара. Ове нереалне цене показују да је циљ био да се фабрика не прода и да закупац, фирма „Мапа интернационал”, остане што дуже да ради, каже Јовановић. Била је још једна неуспешна продаја на крају те исте године са почетном ценом од 323 милиона динара, али ни тада није било купца.

Када је имовина коначно продата Драгану Јововићу у јануару 2006. године, Јовановић је и ту продају оспоравао, тврдећи да је одр-

СРЕЋАН ЗБОГ КОНАЧНОГ ИСХОДА: БИВШИ РАДНИК „ЗВЕЗДЕ” СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ

жана супротно Националном стандарду број 5 о начину продаје предузећа у стечају чија је вредност процењена на преко милион евра. У таквим случајевима држава је дужна да продају објави преко интернета и о продаји обавести фирме из исте бранше, што овом приликом није учињено, али је и та притужба одбачена.

Сада, када је стигла пресуда из Стразбура и званичан допис из Министарства правде који потврђује додељене одштете, Јовановић се јавила службеница овог Министарства. Обавестила га је да ће 2.000 он и седам колега добити до 15. септембра, а преостали износ након ребаланса буџета Србије. Он каже да одштету очекује у законском року до 15. октобра, а ако тако не буде значајно да држава Србије није спремна да уђе у Европу и прихвати њене стандарде.

Поред Јовановића и седам колега, чији је предмет у Стразбуру решаван „у пакету”, тужбе против Србије због стечаја „Звезде” поднело је самостално још десетак, а можда и више радника, у законском року од шест месеци од окончања стечаја. Али, њима пресуда још није стигла.

Један из ове групе је Радољуб Радосављевић, који је прво тужбу поднео преко адвоката, а онда му је ускратио пуномоћје. Он је тужио државу због непридржавања колективног уговора док је радио годину дана код закупца фабрике „Мапа интернационал”, али и због свих оних навода које су у својим тужбама изнели Јовановић и седам колега. И Радосављевић се нада повољним вестима из Стразбура.

Слободан Јовановић напомиње да је држава могла и јефтиније да прође, јер је Европски суд за људска права нудио поравнање, односно да се радницима исплати одштета по 2.000 евра. Међутим, крагујевачки Трговински суд је дао негативан одговор на ову понуду, па је коначна одштета испала скупља.

Од 470 радника „Црвене звезде” у моменту отварања стечаја њих 150 је успело да нађе нови посао. Слободан Јовановић и данас је уверен да ово некада велико и успешно предузеће није морало да оде у стечај и да је „неко” то форсирао и у томе успео. Када су у Трговинском суду утврђивана дуговања фабрике дошло се до цифре од 300 милиона динара, од чега се радницима дуговало близу 100 милиона динара, ако се рачуна и повезивање стажа. Јовановић тврди да су многе друге фабрике дуговале и више и никада нису пале под стечај, а фабрика „Звезда” је могла да опстане уз помоћ државе, мисли и данас главни јунак ове приче.

СУДБИНА ФАБРИКЕ ПОСЛЕ ПРОДАЈЕ

Празне хале

Када је 26. јануара 2006. године „Таково осигурање” купило имовину Фабрике „Црвена звезда” за 52 милиона динара, постало је власник око 15.000 квадрата простора под производним халама са опремом за прераду меса и складиштење производа и око осам хектара замљишта. Тада је оцена у медијима била да је у овој трансакцији најбоље прошао власник ове фирме Драган Јововић, а да је наплаћени износ недовољан да се намире повериоци, јер су дугови шест пута већи.

Став Трговинског суда био је на закључењу стечаја да је ово ипак добар исход, јер ће нови власник вероватно у овим халама покренути неку нову делатност и запослити неке нове људе. Осам година након продаје показало се да нови власник нема планове да овде покреће било какву делатност, па му је, по свему судећи, намера да ову имовину искористи на други начин. У време када је Јововић постао власник „Звезде” кренуле су процене шта би са овом имовином могао да ради. Поставило се пита-

ње може ли он да поруши објекте и плац од осам хектара, чија је вредност тада на тржишту била око 200 милиона динара, препарцелише на више мањих и прода их неким другим инвеститорима.

По тумачењу тадашњег главног градског архитекте Миодрага Поповића, Јововићева фирма по тада важећим законима није могла да поруши објекте и прода голо земљиште, јер га она није ни купила, већ је само стекла право коришћења. Нови власник би, по Поповићу, могао да препарцелише земљиште заједно са објектима и те парцеле препрода новим власницима, али опет у статусу права коришћења земље.

У међувремену су међани закони, па су купци фирми у процесу приватизације морали да обаве конверзију права коришћења земљишта, тако што би доплатили локације по тржишним ценама, али је веома мало купаца фирми то урадило.

Није познато шта је по овом питању урадио власник имовине „Звезде” Драган Јововић и какви су му даљи планови, али је чињеница да су хале некадашње фабрике празне, да нема радника и да се овде не одвија никаква привредна активност.

ОДУМИРАЊЕ СЕЛА У СРБИЈИ

Путовање у једном правцу

Током прошле године број житеља српских села због негативног прираштаја становништва смањен је за 27.234 становника. Овај тренд није заобишао ни Општину Крагујевац, где је број мештана смањен за 847 у односу на попис из 2002. године, па тако данас Ацине Ливаде имају 51 становника, Мали Шењ 89 житеља, а Миронић 86 душа

Пише Јаворка Станојевић

Подаци Републичког завода за статистику, који рачуна однос броја рођених и умрлих, показују да је прошле године у свим породицима у земљи рођено 65.554 малишана, а да је у истом периоду умрло 100.300 житеља Србије, чиме је укупан број становника земље, не рачунајући прекограничне миграције, смањен за 34.746 грађана.

Оно што посебно забрињава у бројкама које мере демографска кретања је податак да је у свим српским селима рођено 19.897 беба, док је у истом периоду умро 47.131 становник. Прецизна статистичка наука је тако израчунала да су села Србије, у којима живи тачно две петине становништва (2.915.000 од 7.187.000 у време пописа 2011 године), изгубила 27.234 житеља, што представља 78,3 посто укупног смањења становништва.

Крагујевац који је између два пописа постао богатији за 3.615 грађана (175.804 према попису из 2002. наспрам 179.417 пописаних 2011. године) увећање броја житеља, које ипак није достигло историјски максимум из 1991. године, када је на подручју града живело 180.084 становника, не може приписати позитивном природном прираштају. Током 2013. године на подручју крагујевачке општине умрла је 2.141 особа, док је на свет дошло 1.746 новорођенчади. Ако

податак да у 56 села крагујевачке општине живи 28.582 становника, односно 847 мање него приликом пописа из 2002. године говори да тенденција одумирања села није заобишла ни срце Шумадије.

Тренд масовне миграције сеоског становништва према градовима започет после Другог светског рата може се пратити од 1948. године, када је у граду Крагујевцу живело 39.324 становника, док су околна села имала 46.144 житеља. Од тада до последњег пописа Ацине Ливаде су са 458 спале на 51 житеља, Велике Пчелице, у којима сада живи 498 становника, су остале без 1.656 мештана. Три четвртине сељана напустило је Рамаћу која је 1948. године имала 1.212 становника, а у којој сада живи 318 душа. Три пута мање житеља броје Мали Шењ у коме је од 283 остало 89 становника и Миронић у коме је од 279 остало 86 душа.

У Доњим Комарицама у којим је пописано 492 мештанина данас има два и по пута мање сељана него после Другог светског рата када их је било 1.234, а слично је у Пајазиову које је изгубило 374 од некадашњих 534 становника. Уз немали број села у којима је број становника преполовљен последњи попис је показао повећање броја житеља места на рубним градским подручјима. Најизразитији пример је Грошница која је од 1948. године када је пребројано 452 мештанина утростручила становништво, па тренутно овде живи 1.383 становника.

Слику лошег де-

мографског стање села из околине Крагујевца још драматичније уопштују подаци о старосној структури становништва. РСЗ је израчунао да су житељи овдашњих села у просеку 2,7 година старији од републичке просечне старости која износи 42,2 године, док су житељи урбаног дела општине становника села просечно млађи за 3,1 годину.

Одговор на питање којом брзином се празне села срца Шумадије делимично се може добити из податка да у Дуленима има само шест малишана млађих од 10 година, а да између 10 до 20 година има само један мештанин овог села. У Љубичевцу, у коме од 44 становника двадесеторо има више од 75 година, пописано је само по једно дете млађе и од 4, односно 10 година. Мали Шењ, у коме живи 12 мештана који су превалили осамдесету, четири године пре последњег пописа није чуо плач новорођенчета, а селу има само два малишана млађа од 10 година.

■ Празне школе

Иако су најизразитији ови примери нису усамљени, а последице, осим у статистичким показатељима се могу видети и у све празнијим сеоским школама. Најдрастичнији пример бележи школа у Доњој Сабанти, у којој су протекле школске године у узрасту од прва четири разреда учила само два трећака. Слично је и у Доњим Комарицама у којима су клупе намењене ученицима првог и четвртог разреда биле празне, док је у онима које су предвиђене за други и трећи седео по један малишан. Тек наизглед боље стање је у Каменици у којој није било ученика трећег разреда и у којој је по један основац похађао први и други разред, док је у четврти било уписано четири ђака. У Великим Пчелицама ни једно дете не похађало четврти, а трећем разреду је седео само један ђак.

ОПШТИНЕ ШУМАДИЈЕ

Лошије од просека

Иако се Крагујевац сврстао међу градове у којима је негативан прираштај становништва мањи од републичког просека, свака од седам општина Шумадијског округа се нашла у групи у којој однос броја рођених и умрлих лошији од оног који важи за читаву територију Србије. Са минусом на страни рођених од 1,91 одсто најбоље је прошао Аранђеловац. Негативан прираштај мањи од два процента (-1,96 одсто) забележен је још једино у Баточини у којој је било 84 новорођенчади наспрам 165 упокојених. Следи Топола (-2,78 посто) у којој је на 214 сахрана дошло 112 рођења. У Лапову (-2,90 посто) у коме је сахрањено 113 мештана заплакало је 39 беба, док је у Рачи (-2,98 посто) забележено 66 рођење и 197 смртних случајева.

Слице одумирања које је пустило дубоке корене у руралним подручјима треба додати и свакодневни сељана из околине Крагујевца који много чешће одлазе на сахране него на крштења. Подаци Епархије Шумадијске показују да је прошле године свештеник у Лужницама обавио 32 опела, а крстио само пет малишана, док је његов колега из Грбица опео 43, и крстио осам парохијана. Број умрлих није надмашио број крштених једино у Цветојевцу у коме је свештеник обавио по 32 опела и крштења.

Мера пропати шумадијског села може се сагледати и погледом на запарложене њиве, напуштена огњишта, урушене зграде некадашњих пољопривредних задруга и комбината, пропале домове културе, нежењене момке, усамљене старце и старице о којима нико не брине. Целокупна слика требало би да покаже да опстанак српског народа зависи од борбе за опстанак српског сељака који и у плодној Шумадији губи битку са вештачкијем окретањем главе пред проблемима који му гасе огњиште и затиру презиме.

ОПШТИНА КНИЋ

Међу најугроженијима

Са стопом негативног прираштаја становништва од 4,1 посто ова општина се нашла међу онима којима прети демографска катастрофа

Посебно место у овој негативној статистици припада општини Кнић која се, уз Крагујевцу близак Рековац у коме је на 43 рођена забележено 225 умрлих, нашла међу срединама којима прети демографска катастрофа. Овакве прогнозе темеље се на податку да је у крићанској општини током 2013. године рођено 61 дете, а сахрањено 250 мештана што је стопу негативног прираштаја довело на ниво од 4,1 одсто.

Негативан демографски процес започет је одмах након Другог светског рата и већ на попису из 1953. године било 1.398 становника мање него на претходном. Ово је довело до тога да Книћана данас има два пута мање него 1948. године. Највећи пад броја становника, од чак 88,1 процента забележен је у Бајчетини у којој данас живи само 32 становника, међу којима нема ни

ЕКОНОМСКА СИТУАЦИЈА УЗРОК НАПУШТАЊА ВАРОШИ: ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ МИЛИЋ МИЛОВИЋ

једног детета млађег од 15 година. Следи насеље Врбета које је од 453 житеља пописаних 1948. године 2011. спало на 133 душе и у коме млађих од пет година има три пута мање од мештана који имају између 80 и 84 године.

У овој општини готово да нема места које није преполовило број становника, али је највеће смањење броја житеља претрпело село Гунцати у коме се број становника од првог послератног пописа смањило за 943 душе. Једину светлу тачку демографске слике крићанског краја представља место Грабовац у коме

је 2011. године пописано 220 мештана више него 1948. године. Ово место, са просечном старосношћу мештана од 42,3 године, уједно је и најмлађе насеље у општини Кнић.

Поред пражњења територије крићанско подручје се истиче и по старости становништва што најбоље илустрира податак да је популација старости између 75 и 79 година два пута бројнија од оне коју чине млађи од 5 година. У овој општини има 139 малишана који нису навршили пет година мање од особа које имају између 80 и 84 године.

Покушавајући да објасни разлоге који су довели до тога се Кнић нађе раме уз раме

са Црном Травом и Гациним Ханом из којих становништво бежи због неразвијености председник Скупштине општине Кнић Милић Миловић каже да су разлози демографске катастрофе која празни крићанско подручје у основи исти.

Иако се пад запослености од 22,4 одсто кретао у границама републичког просека, он не представља одраз стварног стања, јер смо ми 1992. године имали само 1.879 житеља који су били у радном односу. Данас радну књижицу има 1.395 мештана, и то највише у образовању, здравству и локалној управи. Остало становништво, због непостојања индустријских погона, углавном живи од пољопривреде. Ако се зна да је од 271 земљорадничке задруге данас остало само пет, да је број запослених у некадашњем „Заставином“ погону сведен на 350 и да је број приватних форми занемарљив јасно је да је економска ситуација главни разлог због кога се млади не одлучују да склапају бракове

РЕТКА СЛИКА ДА СЕ У КНИЋУ ВИДЕ ДЕЦА

САМО ДВАДЕСЕТАК КРШТЕЊА ЗА ГОДИНУ ДАНА: СВЕШТЕНИК ДРАГАН ВУЧИЋЕВИЋ

и рађају децу. Непостојање перспективе уједно и разлог због кога већина омладине, посебно они који одлазе на школовање, перспективу види у напуштању завичаја, каже Миловић

Свештеник Драган Вучићевић такође сматра да је великом демографском паду овог подручја кумово економски фактор.

У овом крају нема ни једне фабрике која би запослила маде и дала им основу да остају и подижу потомство. То се види још од почетка деведесетих година прошлог века. Тада сам на подручју парохје која захвата Кнић, Рашковић и Драгушицу крштавао између 50 и 60 малишана за годину дана, а сада једва двадесетак.

ДВА МЕСЕЦА ПОСЛЕ ПОПЛАВА У КРАГУЈЕВЦУ

А од помоћи ни трага ни гласа

Пише Зоран Мишић

Д а није тужно, било би смешно, али, на жалост, истинито је. На култном сатиричном сајту „Њуз нет“ недавно је, сасвим оправдано, освојено место са насловом „Влада Србије никако не може да се сети зашто је покренула СМС 1003“. На њима својствен начин „Њузовци“ кратко али, што би рекао Били Питон, констатују „чињенично стање“: „Нико у Влади Србије већ данима не успева да се сети када је и зашто покренут СМС сервис 1003, на који свакодневно пристижу одређена новчана средства. Министри, али ни службеници Владе Србије не знају чему су намењена средства која се налазе на рачуну отвореном пре око два месеца“, сазнаје „Њуз“.

И што се тиче грађана Крагујевца који су пострадали у поплави од пре нешто више од два месеца (у ноћи 26. маја) у праву су до краја. У то време великих страдања (Библијских размера – „највећа катастрофа изазвана воденом стихијом коју смо икада имали“ А. В.), али и још веће „поплаве“ и еуфорије типа „о, рук“ и „нико неће остати незбринут“, после мало сликања са пострадалима и поплављенима, све је по обичају брзо заборављено, а угрожени су потпуно, што се тиче надлежних и медија, „потонули“ и као и увек препуштени сами себи.

Тачно два месеца од мајске поплаве, поново смо на истим адресама и разговарамо са људима који су тада били највише погођени.

У насељу Илина вода у Улици Драгослава Срејовића број 61 Милан и Миланка Милосављевић и даље стрепе, плаше се од сваке кише и гледају у небо.

– Сваке ноћи „спашава“ ме једино „бенседин“, искрена је Миланка.

Супруг Милан додаје да у њиховом, тада поплављеном и пуном блата дому, сада сами поправљају једно по једно, оно што се мора и може.

Милосављевићи тада нису искористили „предности“ колективног смештаја него су првих пет дана ноћили код пријатеља Ракића чија је кућа издигнута, на брду, а потом су се „сам свој мајстор“ бацили на сређивање куће. Помогао им је и рођак који им је окречио кућу када су се зидови осушили. Сем ове пријатељско-рођачке помоћи, углавном је изостала свака друга.

ДОМ ПОРОДИЦЕ МИЛОСАВЉЕВИЋ У ИЛИНОЈ ВОДИ ПОСЛЕ ПОПЛАВЕ ПУН БЛАТА И МИЛАН И МИЛАНКА ДАНАС У КУЋИ КОЈУ ЈОШ СРЕЂУЈУ

Ни после више од два месеца од мајске поплаве најугроженијим породицама у Илиној води и Илићеву нико није помогао, било да је у питању локална или државна власт. Помоћ коју су, махом преко месних заједница поједини и добили (конзерве, флаше воде и средстава за хигијену), више је симболична и увредљива за људе којима је поплава уништила домове, радње, намештај, аутомобиле... Нико од њих се и не заваља да ће им ико икада помоћи

– Од људи из М.З. „Лепеница“ добили смо пакет са конзервама, пиреом у кесици, нешто, али никако довољно „асепсола“ и џакче прашка. Минимално, сумирају наши саговорници.

■ Стрепе и гледају у небо

И њихове прве комшије из броја 59, које су им се нашле у ноћи када им је бујица грунула у кућу, Весна и Звонимир Станисављевић, добили су преко Месне заједнице „Лепенице“ и Црвеног крста мешовити пакет помоћи (конзерве, средстав за хигијену, влажне марамце...) и по ћебе.

– Помоћ смо тада добили преко Слађана Ракића и људи из Месне заједнице. Помињана је и нека једнократна помоћ у износу од 6.000 динара, али је за то била потребна нека документација коју ми нисмо ни поднели, претпостављајући да од тога неће ништа ни да буде. Нисмо чули да ју је неко добио из насеља, а у сваком случају је то тужно, смешно и недовољно, кажу Станисављевићи, који још увек спавају у другом, неомалтерисаном делу куће,

који онда није био потопљен. Сем дневне собе, паркета, зидова, намештаја, копијар апарата „канон“ (који кошта 1.500 евра и потпуно је уништен), вода висока пола метра само у трафици коју држе у дворшћу уништила им је цигарете у вредности од преко 160.000 динара.

– Саветовали су нам да чувамо потопљене цигарете као доказ да смо оштећени. Па, ко да чува толике боксове убуђалих цигарета и где, револтирано се пита Звонимир, који је те ноћи у мају повређен док је извлачио кроз прозор поплављене комшије Милосављевиће. Одлазак на хирургију, чишћење и санирање ране на нози, лекови, лежање... такође су пали на „сопствени трошак“.

Станисављевићи, као и породица Алемпијевић из суседне улице Милице Миљојковић, упозоравају да Бреснички поток, који је онда поплавио овај део Илине воде, још увек није сређен (види слику) и да свакодневно прети да их са првом наредном кишом поново поплави.

– Ништа није сређено ни после пуна два месеца. Прошле недеље, када су поново биле велике кише, за прст, али буквално, фалило је да нас све поново поплави, револтиран је домаћин Звонко Алемпијевић. Он, његова супруга Данијела и мајка Милеса видно су огорчени јер им је упропашћено све у кући:

– Уништено је све што је могло да буде уништено. Почевши од зидова куће, кревета, регала, шпорета, замрзвача..., набрајају Алемпијевићи. И њима је поплава у мају уништила робу у продавници коју држе и такође су „добили савет“ да сву штету документују

У Кризном штабу су им рекли да „град пара за помоћ нема“, као и да се сва пописана штета „шаље за Београд, па шта се тамо одлучи“.

– Дакле, вероватно – ништа, констатују они.

Алемпијевићи наводе и пример комшија који су кречећи кућу обили зидове до цигле, поново омалтерисали и окречили, али све цабе, јер је влага толико јака да им се поново „подигла“ кроз „нове зидове“. И даље се пење.

– Паркети, бродски подови, ламинати... скроз су нам уништени и морали смо све да их бацимо, додаје његова мајка Милеса, док се син Звонко осврнуо и на председника Николића, који је „могао да се слика свуда, по Обреновцу, Чачку, Митровици, Шапцу... али ни једном није обишао Крагујевац у којем је рођен“. Поштено.

Ова породица истиче да су захвални Слађану Ракићу „који је једини испао човек“ и омогућио им да добију макар пакете помоћи и то преко нишког Црвеног крста.

Звонко је са својим комшијама

НИ ПОСЛЕ ДВА МЕСЕЦА НИКО НИЈЕ НИ „ПИПНУО“ БРЕСНИЧКИ ПОТОК КОЈИ ПЛАВИ УЛИЦЕ ДРАГОСЛАВА СРЕЈОВИЋА И МИЛИЦЕ МИЉОЈКОВИЋ

ЗВОНИМИР СТАНИСАВЉЕВИЋ – ДАН ПОСЛЕ И ПОРЕД ПАКЕТИЋА ЦРВЕНОГ КРСТА, ЈЕДИНЕ ПОМОЋИ, У КУЋИ КОЈУ ЈОШ РЕНОВИРА

На лицу места

ПИЈАВИЦЕ СУ ХАРАЛЕ У ИЛИНОЈ ВОДИ, И ДАНАС СЕ ПОРОДИЦЕ АЛЕМПИЈЕВИЋА И ЂОРЂЕВИЋА НЕ ОДВАЈАЈУ ОД ЦАКОВА И ГЛЕДАЈУ У НЕБО

одлазио и два пута код градоначелника Стевановића и начелника Одељења за спречавање елементарних и других непогода Драгоша Радовановића да апелују да се Бреснички поток среди, али је он остао нетакнут.

- Они су нам причали да већ 15 година постоји документација за његово уређење, али га упркос томе пуна два месеца после поплаве нису ни пипнули! Нису ни шахте очистили, тако да стрепимо од сваке кише, чекајући када ће поново да нам вода јурне у куће. Стрепимо и гледамо у небо, завршава он.

Заиста, већ на први поглед, у њиховој и суседним улицама и данас су видљиви трагови поплаве: вода, баруштине и каљуга су свуда, на кућама и објектима види се траг воде на висини од 50 - 60 сантиметара, колико се „попела“, у сваком дворишту су још увек код капија цакови са песком. Мириси мемле и бући доминирају овим делом Илине воде. Доказ за сваког, сем изгледа за чланове комисија.

■ Ко да живи у смрдњаку

А када се уђе у кућу, „дочекују“ вас вазда приправне кабанице и цизме. За не дај Боже. Тако је и у кући породице Ђорђевић у Милици Миљојковић 9/1 коју смо ноћ после поплаве описали као здање у које су се из оближњег Бресничког потока „улили“ пијавице.

- Пијавице и остала „загада“ су нам те ноћи направиле хаос. Не само да смо морали да дезинфикујемо читаву кућу, већ смо морали да радимо нову кошулицу на поду, „рапортира“ њихов син Никола.

Те ноћи Ђорђевићима је уништена комплетна бела техника у домаћинству, кревети, намештај, ТА пећ.

- Све смо морали да бацимо, каже Никола, коме је поплава потопила и ауто, који је, на сву срећу, успео да „опорави“.

Ђорђевићу су првих 15 дана после поплаве, док нису санирани кућу, спавали код рођака у Великом пољу.

- Никакву помоћ нисмо видели, нико нас није ни погледао, а нити по том питању има и неке најаве, искрен је млађани Никола Ђорђевић.

Он нам „из прве руке“ преноси и абер из насеља који гласи: „Помоћ ће одмах да стигне, чим Томин син смени Верка“. Објективно се стиче утисак да овакав абер „пронесе“ активисти и подвижници локалног СНС-а.

На наше питање да ли има људи у Илиној води који верују у те приче, Никола искрено одговара да сви угрожени Илиноводци само врте главама, „не баш уверени и импресионирани“. Истина је, ипак, тамо негде, другде.

По Ђорђевићу је најчудније што је комисија за процену штете која је долазила у његов комшилук одбила да евидентира оштећења у кућама код комшија који су већ били санирани последице поплава.

- Зачуђено су упитали једну нашу комшиницу која је већ ренови-

рала кућу - због чега је то урадила. Још више су се зачудили када им је она одговорила: „Па нисам могла све ово време да живим у смрдњаку“, поентира он.

Тако је на први поглед у Илиној води, а у Илићеву је још и горе.

У Улици Богољуба Ђорђевића број 2 затичемо старог познатика (не може се рећи погорелца, већ потопљенца) Милана Теслу, избеглицу из Хрватске. Он, управо тога дана, прошле недеље, завршава двомесечне радове на кући и пекари који су настали од поплаве у мају.

- Нема од неке помоћи ништа, браћо мила, сурово је објективан наш саговорник.

Мајски потоп је у његовом дому уништио паркет и бродски под, морао је комплетно да реновира две собе и дневни боравак, да среди зидове који су „повукли“ влагу до висине од пола метра. Бујица му је уништила и две машине - тример и самоходну косилицу, које су биле у гаражи. Вода је „однела“ и цакове са брашном у пекари његовог сина, а сва срећа да у њој нису „отишле“ и машине, али зато су Теслама комплетно уништени пластеник (10 пута четири метра) и башта од два ара.

- Све смо сами поправили и обновили, прича Тесла, чија је породица све до прошле недеље спавала на спрату куће. Нико није понудио било какву помоћ. Оно, истина, долазила нам је делегација из локалног СНС-а, чији сам ја члан од лане, и нагласили да би нам странка помогла, али, ето, нема се пара. Дакле, тек толико да ме задржите у странци, сумира наш саговорник, доказујући да се у породици са овако славним презименом не негује само љубав према науци, него и непатвореној духовитости.

И код њих су, додуше, долазили људи из Скупштине града из Комисије за процену штете и све прецизно popisали.

- Ја тај папир у општини нисам ни подигао. Чему? Дошло је њих четворо-петоро и све педантно забележили. Ја их искрено питам: „Да ли ће бити ишта од тога?“, на шта су ми они још искреније реплицирали: „Тешко!“ Па што онда и идем, виспрено кордунаш-

МИЛАН ТЕСЛА ПОРЕД ПОПЛАВЉЕНЕ ПЕКАРЕ У МАЈУ И САДА КАДА КОНАЧНО ЗАВРШАВА СРЕЂИВАЊЕ КУЋЕ

ки, као што и доликује једном Тесли, извлачи наш саговорник Милан тачан закључак, додајући помірљиво, са резонаном и филозофским миром човека који је „претекао рат“:

- Не кривим никога. Ионако сам ја овде, у Србији, странац, каже искрено - до краја.

■ Нико, бре, ни жуту банку

Овако се он, лепо, задужио преко 2.000 евра и сада их „натанане враћа“. Морао је да исплати керамичаре, водинсталатере, столаре... А за робу и материјал „мало ће пријатељи да га причекају“.

Око 2.000 евра је и штета код његовог комшије Драгослава Ђорђевића из оближње Улице Светозара Милетића број 48, код кога смо такође били одмах после мајске поплаве. Када је све „подвукао и сабрао“, Ђорђевићу је тада бујица однела педесетак квадратних паркета (трајно уништено), кревете, три ормара, судоперу...

- Вода је у кући, као што сте онда сликали, била преко 30 сантиметара. Долазили су нам људи из општине да пописују, али се ми тада опште нисмо снашли. Нисмо функционисали. Поштено, били смо кроз „пукли“ после поплаве и тек сада, после

два месеца, полако се „враћамо“ у нормалан живот, прича Драгослав, који је сигуран да од било какве помоћи „нема брата, баш ништа“. Његова породица и он спавали су месец дана код комшије који има стан на Бубњу, а од матичне М.З. „Илићево“ добили су, као и сви пострадали, две флаше киселе воде, тоалет папир и пасту за зубе.

- Смешно и жалосно, сматра Драгослав.

По њему, њихове проблеме неће никада решити људи из Месне заједнице или општине.

- Спавамо к'о зечеви по комшијским каучима. Чекамо само кад ће опет да удари бујица и груне на нас као море. Брука. Па, наше проблеме могао би да реши један обичан багер. Као да овде живимо на „дивље“, а насеље је типски, плански грађено са свим неопходним дозволама. Као, шатро, урба-

ДВОРИШТЕ ДРАГОСЛАВА ЂОРЂЕВИЋА У ИЛИЋЕВУ ПОСЛЕ МАЈСКЕ БУЈИЦЕ И ДАНАС СА НОВИМ ЗИДОМ „ПРОТИВ“ ПОПЛАВА

но и урбанизација. Странке се само смењују од ДС до СНС, али нико, никада ништа конкретно није урадио за нас. Прича се да нас је Верко трајно „отписао“ јер овде увек губи, па смо увек и препуштени сами себи, истиче он. „Камо среће, да се било ко појавио и понудио макар жуту банку!“, али није.

Овако су он, пензионер, и син морали све да реновирају сами. Једина срећа која их је „погледала“ је та што је пријатељ од његовог сина керамичар који није хтео ништа да им „узме за руке“. Ђорђевићи су „пукли“ и додатних 300 евра за вид који су подигли како би евентуално спречили будућа продирања бујице у своје двориште и кућу, али се за сваки случај не одвајају од својих десетак цакова са песком, као и сви наши саговорници, јер су „осетили“ на својој кожи „сву величину и дубину наше хуманости“, агилност и непоколебљивост локалних и државних власти када је помоћ за пострадали у питању и ону, на овим просторима вазда приоритетну, „бригу за човека“ када су у питању све политичке опције.

И, тако, са цаковима, чизмама и кабаницама насушним до следеће непогоде или, можда, нове (пред)изборне кампање.

ИСТРАГА ПРОТИВ БИВШЕГ ДИРЕКТОРА „АБРАШЕВИЋА“

Извлачење пара из фирме

Према наводима кривичних пријава које су против бившег директора Живомира Ранковића поднели инспектори за привредни криминал МУП-а, он се сумњичи да је разним злоупотребама оштетио касу установе за око 830.000 динара

ЖИВОМИР РАНКОВИЋ СМЕЊЕН ЗБОГ КРИВИЧНИХ ПРИЈАВА

Скупштина града пролетос је разрешила Живомира Ранковића са функције директора Центра за неговање традиционалне културе „Абрашевић“, а разлог су биле кривичне пријаве које су поднете против њега због незаконитости у раду ове установе. Покушали смо да дођемо до одговора за шта је осумњичен и докле се стигло у истрази.

И после годину и по дана од покретања прве истраге Ранковић није суспендован с посла, нити је против њега вођен дисциплински поступак иако се терети за више злоупотреба службеног положаја и штету од близу милион динара, већ је распоређен на ново радно место које одговара његовом високом образовању – уредник програма. Један од одговора зашто се тактизирао је чекање на правосудну пресуду.

Углавном, овај педесетогодишњак, ако је судити по наводима из кривичне пријаве, терети се да није био великодушан само за себе, него и за таста, сина, синовљевог најбољег друга... Сумњичи се да се није либио да о трошку фирме купи пресвлаке за властита кола, цреп за кућу, или на бензинским пумпама робу која не потпада под деривате. Шта је све куповао на рачун фирме може се само предпоставити, јер се терети да је цепао фискалне рачуне, или их једноставно није достављао књиговодству, из којих се то могло тачно видети.

У кривичној пријави стоји и да је фалсификовао позивна писма за манифестације, па је и од организатора и од Скупштине града наплаћивао трошкове путовања и све то инкасирао себи у џеп уз девизне дневнице. Ишао је, према кривичној пријави, и на манифестације које нису ни одржаване, опет зарад дневница, сина слао у Тунис иако он није део играчког ансамбла „Абрашевића“, али је било довољно да допише његово име на већ откуцаном списку учесника манифестације.

Када је отпочео преткривични поступак и провере службене документације „Абрашевића“ накнадно је сачињавао нека документа, која је својеручно потписивао и оверавао печатом, наводи се у кривичној пријави.

Потурање бележака

Кривична пријава поднета је Основном јавном тужилаштву фебруара прошле године. Уследило је отварање истраге у марту, да би до краја исте године истрага била проширена. На душу је Ранковићу стављено девет кривичних дела због злоупотребе службеног положаја из користољубља, али је прошао без хапшења, највероватније због релативно нижег износа за који се терети. Како незванично сањајемо, негирао је кривицу на суду и вршио притисак на чиновнике из руководства који су по његовом налогу исплаћивали спорне суме. По првој пријави, како нам је пренето, подигнута је оптужница, а оно што је уследило касније још је у фази истраге.

У кривичној пријави се наводи да је од јуна 2007. до краја маја 2009. године сачињавао фиктивне уговоре о ауторском делу о наводном ангажовању хонорарног сарадника Бојана Маринковића, иначе друга његовог сина, на уређивању ВЕБ сајта „Абрашевића“. Благајнику је наређивао да у Маринковићево име потписује уговоре, иако он у наведеном периоду није уређивао њихов сајт, нити је сајт у поменутом периоду уопште радио. Ауторске хонораре по двадесетак закључених уговора у укупном износу од 189.000 динара Ранковић се сумњичи да је узео за себе и плус је на тај износ „Абрашевић“ платио порез за пензионо инвалидско осигурање и допринесе за здравствено осигурање Маринковићу за доданих 93.000 динара. Само по том основу ЦНТК „Абрашевић“ остао је

„кратак“ за 282.000 динара, стоји у пријави.

Бившем директору на душу се ставља и да је августа 2012. године приликом учешћа „Абрашевића“ на Светском фестивалу фолклора у Француској, у Хегенау, присвојио 1.500 евра које је „Абрашевић“ добио од организатора на име трошкова превоза, иако је непосредно пре пута „Абрашевић“ поднео Градској управи за образовање, информисање и културу захтев за исплату трошкова превоза за службени пут у Француску и на конто тога су му била пренета средства на текући рачун.

Да би сакрио да ту своју „работу“, из оригиналног позивног писма послатог из Француске, које је стигло и-мејлом, избрисао је став у којем стоји да организатор фестивала сноси трошкове превоза у износу од 1.500 евра и тако фалсификовано писмо доставио Градској управи, на основу којег

су касније „Абрашевићу“ пренета средства на име путних трошкова, наводи се у пријави.

И ту се не завршава прича. Када су у Центар за неговање традиционалне културе банули инспектори за сузбијање привредног криминала директор Ранковић је покушао да протури лажну службену белешку да је од организатора фестивала добио само 1.000 евра и да је наводно тај новац предао благајнику, да би само пар дана касније поново сасатавио нову оверену белешку на пун износ 1.500 евра, те је тврдио да је тај новац предао благајнику, иако наводно никакав новац није предао на благајни, наводи се у кривичној пријави.

По сличном принципу сумња се и да је присвојио 400 евра које је „Абрашевић“ добио од организатора прославе Свете Тројице у грчкој Касторији 2009. године на име превоза фолклорног ансам-

бла и 95 евра од продаје дискова у Грчкој, иако је новац за потребе превоза добијен од Градске управе за ванпривреду. Тај новац је после трошио по различитим основама. Примера ради, сумњичи се да је од те суме подигао са благајне 200 евра на име пута у Темишвар, иако су му за то путовање биле исплаћене дневнице.

На душу му је стављено и да је августа 2011. године, по наводном позиву председника Куд „Побједа“ из Тешња (Босна и Херцеговина) учествовао у Регионалном едукативном фестивалу етно музике у Шибенику, иако се наведени фестивал није одржавао у Шибенику и није имао позивно писмо из Шибеника – Хрватске. Али то му није сметало да подигне дневнице за то службено путовање са благајне од око 37.000 динара, плус да на име употребе службеног возила назида рачуне у земљи и инотранству у износу од преко 44.000 динара и приде направио телефонски рачун због коришћења у ромингу од 46.000 динара! Све то када се сабере износи 127.000 динара штете за колектив, стоји у пријави.

Предмет истраге било је што је покушао да протури неовремено и непотписано позивно писмо Едине Хоџић, председнице КУД-а „Побједе“ пошто су банули полицијски службеници у контролу.

Непостојећи сценарио

У низу Ранковићевих грехова за које се сумњичи нашао се и један сценарио. Наиме, новембра 2008. године закључио је уговор о

нис на интернационални фолклорни фестивал „Велики председнички фестивал“, који се одржавао у граду Монастир, иако његов син није имао својство играча. На тај фестивал ишло се преко невладине организације „Медитеранска спона“ из Београда, којој је „Абрашевић“ уплатио 350 евра за његово путовање, на основу списка на који је дописао име свог сина као тридесетшестог играча, стоји у пријави.

У низу нечасних радњи за које Ранковић рачуне полагаје на суду је и то што је од децембра 2011. до краја септембра наредне године на „ОМВ“ пумпи поред горива, мазива и аутомобилске опреме куповао и другу робу из асортимана ове пумпе у укупном износу од око 25.000 динара на које није имао право, јер је увек приликом одласка на службена путовања на благајни „Абрашевића“ подизао службене дневнице и остале трошкове. Осим тога, није ни предавао фискалне рачуне са „ОМВ“ пумпе означену као други артикли, што се сматра прикривањем шта је куповао, наведено је у пријави.

И на крају, бивши директор сумњичи се и да је преко рачуна „Абрашевића“ од предузећа „Застава тапаирница“ купио пресвлаке за „заставу пунто 10“ и то платио 4.700 динара, да је у „Роџа центру“ пазарио један радио-касетофон од око 8.000 динара за исто возило, јер „Абрашевић“ не поседује службено возило те марке. Осим тога пазарио је од крагујевачког „Хемографа“

ФОЛКЛОРНИ АНСАМБЛ ЦЕНТРА „АБРАШЕВИЋ“

у 2009. години и цреп о трошку „Абрашевића“ у вредности од око 14.500 динара, иако та роба није допремљена „Абрашевићу“, већ је употребио за своје личне потребе.

Када се све то сабере произилази штета од злоупотреба за које се сумњичи по Центар за неговање традиционалне културе од око 830.000 динара. Али то није све, пошто се додатно сумњичи и за кривично дело противзаконита наплата и исплата. Наиме, озбиљно му је замерено што је генерални директор донео одлуку о повећању месечне цене школарине полазника радионице народних игара са 1.000 на 1.400 динара, за шта Градско веће није дало сагласност, па је тако од октобра 2012. до јуна прошле године од родитеља деце ових полазника укупно наплатио 275.000 динара више но што је требало.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

ЗАКОН О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ И ОДЛАГАЊЕ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА

Новцем се искупиљују за кривична дела

Уместо да за почињена кривична дела иду на робију, осумњиченима закон дозвољава „откуп“ уплатом новца у хуманитарне сврхе

О сумњичени за лакша кривична дела, као што су виновници саобраћајки, мањих крађа и туча, „купили“ су за мање од четири године Клиничком центру Крагујевац а прате у вредности од девет милиона динара! Реч је о осумњиченима за дела за која је забрањена новчана или казна до пет година, а који су пристали да уместо одласка у затвор уплате новац у хуманитарне сврхе.

■ Како тужилац наложи

Ову могућност предвиђа Закон о кривичном поступку, а реч је о институту одлагања кривичног гоњења. На основу њега, јавни тужилац има овлашћења да у оквиру законом прописаних услова не покрене кривични поступак против осумњиченог уколико он испуни једну или више законом прописаних мера које му је тужилац наложио. Једна од тих мера је да осумњичени уплати одређени износ новца хуманитарној организацији, фонду или јавној установи.

Институт одлагања кривичног гоњења примењује се када су у питању дела као што су угрожавања јавног саобраћаја, за која је забрањена казна до годину дана. Мо-

УМЕСТО КАЗНИ, КЛИНИЧКОМ ЦЕНТРУ АПАРАТИ ЗА ДЕВЕТ МИЛИОНА ДИНАРА

же да се примени код кривичних дела као што је наношење лакших телесних оштећења, тешких повреда за које је забрањена казна до пет година, код крађа... Једноставно речено, код свих дела за која је забрањена казна до пет година, јасна је Марија Младеновић, ПР Крагујевачког Основног јавног тужилаштва, и додаје:

Читав поступак почиње приспећем кривичне пријаве у тужилаштво. Осумњиченом се шаље позив за примену института одлагања кривичног гоњења. По прибављању сагласности осумњиченог, јавни тужилац доноси наредбу о одлагању кривичног гоњења. Овај институт се примењује само у преткривичном поступку, док је према ранијем закону одлагање

кривичног гоњења могло да буде реализовано и у току главног претреса. Ако лице изврши обавезу које су му наложене у року од највише годину дана, кривична пријава се одбацује. Кривично гоњење је дакле одложено док осумњичени не испуни своју обавезу.

■ Кривица кошта до 150.000

Колико новца починилац треба да уплати није законом прописано. Како „Крагујевачке“ сазнају у Основном јавном тужилаштву, суме

ТЕЖИНА, ОКОЛНОСТИ И ПОСЛЕДИЦЕ КРИВИЧНОГ ДЕЛА ОДРЕЂУЈУ ИЗНОС ЗА УПЛАТУ: МАРИЈА МЛАДЕНОВИЋ

за уплату износе од 20.000 до чак 150.000 динара. Одлука о висини суме је на тужиоцима. Иако нема правилника, суме које се уплаћују за различита кривична дела

сличне су на нивоу свих тужилаштва у Србији, објашњава Марија Младеновић.

Колики ће износ бити одређен зависи најпре од тежине кривичног дела, последица, околности дела. Зависи и од личности починиоца, јер неће бити предложено одлагање некоме ко је више пута био осуђиван за истоврсна дела и на кога раније осуде нису утицале, објашњава Марија Младеновић, додајући да тужилаштво не тражи информације о имовинском статусу осумњиченог.

Реакција осумњичених, када чују да ће новцем који уплате бити купљен неки апарат за лечење, изузетно је позитивна, кажу у тужилаштву.

Основно јавно тужилаштво у Крагујевцу је октобра 2010. године са Клиничким центром потписало протокол према коме лица на које се примењује институт одлагања кривичног гоњења одређену суму уплаћују на њихов рачун. Клинички центар је отворио посебан подрачун, тако да сва средства иду на њега. Иза сваке те уплате „стоји“ име уплатиоца и број предмета, тако да се новац контролише са две стране. Клинички центар нас периодично обавештава о приливу новца и потрошњи, односно куповини апарата, каже Марија Младеновић.

■ Добри и за буџет, и за здравство, али...

Да ли ће малишан стар тек 14 дана дочекати одрасло доба или не, одлучено је првом куповином апарата од новца осумњичених, пре три године. Реч је о апарату за јонтофору, који се користи за дијагностиковање и испитивање обољења цистичне фиброзе. То је хронична, наследна болест плућа, чије правовремено дијагностиковање за много деце значи - дочекати одрасло доба.

Проф др Зоран Игрутиновић, директор Педијатријске клинике по пријему апарата 2011. године, рекао је да су ова болесна деца некада умирала врло рано, а данас има одраслих пацијената, ако је извршена правовремена дијагноза и затим благовремено предузето лечење.

Тако, за мање од четири године Клинички центар добио је девет милиона динара, а до краја ове го-

НОВА ОПРЕМА ЗА КЛИНИЧКИ ЦЕНТАР

Набављено парама осумњичених

Клиника за педијатрију, апарат за јонтофору (620.000 динара). Служи за дијагностику и испитивање цистичне фиброзе, наследног обољења код деце.

■ Породилиште, инкубатор (1.700.000).

■ Центар за гастроентерохепатологију Клинике за интерну медицину, видео гастроскоп (2.600.000). Служи за дијагностику обољења горњег пробавног система.

■ Центар за анестезију и реанимацију, пулсни оксиметар (370.000). Намене је за анестезирање деце при хируршким захватима.

■ Служба за радиолошку дијагностику, ултразвучни апарат са пратећом опремом (1.200.000). Служи за дијагностику обољења дојки.

■ Систем за аутоматску дојаву пожара (1.800.000). Значајан за цео Клинички центар.

■ Набавка делова за постојећу опрему у Клиничком центру, део за један ултразвучни апарат и део ЕКГ апарата (720.000).

дине треба да буде уплаћено додатних осам милиона, чиме ће бити купљено још нешто од неопходне опреме.

Део јавности, међутим, и даље спори чињеницу да имућнији новцем могу да откупе слободу и избегну затвор. За државну касу ово законско решење омогућава знатне уштеде у судском поступку, али и значајну помоћ у финансирању углавном специфичних потреба у здравству. Једино се не тражи мишљење оштећених који оваквим поступком не долазе у прилику да задовољење правде добију судском пресудом, већ се упућују на најчешће дуготрајне и (у нашим словима) неефикасне приватне парнице.

Марија РАЦА

ШТА СВЕ ПО ЗАКОНУ ТУЖИЛАЦ МОЖЕ ДА НАЛОЖИ

Мере за спас од затворске ћелије

Да би било одложено кривично гоњење тужилац може наложити неку од следећих обавеза осумњиченом .

- Да уплати одређени новчани износ одређеној хуманитарној организацији, фонду или јавној установи
- Да отклони последицу насталу извршењем кривичног дела или причињеном штету
- Да обави друштвено-користан или хуманитарни рад
- Да испуни доспеле обавезе издржавања деце или сродника
- Одвикавање од алкохола или дрога
- Да се подвргне психо-социјалном третману ради отклањања насилничког понашања

СВЕ ТЕЖЕ ПОСЛЕДИЦЕ МАЛОЛЕТНИЧКИХ ОБРАЧУНА

Ножем на противнике

Тројица младића тешко су повређена у тучи у Старој радничкој колонији

Да малолетници постају све суровији у међусобним тучама, с поводом или без њега, показало се у последњем окршају који се догодио у ноћи између суботе и недеље, 27. јула око пола три, у пролазу између зграда у Улици Првослава Стојановића у Старој радничкој колонији, где се готово свакодневно окупљају млади. Полиција је саопштила да су у тучи тешко повређени оштрим предметом А. П. (18), један дечак стар 16 година, као и један седамнаестогодишњак који је задобио повреде опасне по живот. Он је убоден ножем у груди.

Одмах по пријему у Ургентни центар је оперисан и пребачен на Одељење грудне хирургије где се опоравља од последица рањавања и његово стање се континуирано прати. И друга двојица су смештени на одељењу хирургије, пренела је Ва-

ња Ђорђевић, портпаролка Клиничког центра Крагујевац.

Нико више није животно угрожен. После првог дана њихово стање било је стабилно, изјавила је за „Крагујевачке“ Вања Ђорђевић.

Као што обично бива у таквим ситуацијама нико ништа није видео, али јесте чуо галаму, вику и гласове налик запомагању. Ипак, то никога није заинтриговало да провери о чему се ради зато што се то дешава скоро сваке ноћи.

Чула сам галаму, вику и, рекла бих, запомагање, али нисам устала да видим о чему се ради јер знам да се ту на коцки стално окупљају млади. Наставила сам да спавам и ујутру чула да су неки младићи повређени, каже наша саговорница која живи у једној од зграда у Улици Првослава Стојановића.

Сутрадан се у крају причало да су учесници туче били наоружани до зуба и питали су се откуд мало-

Поломио нос швајцарском држављанину

М. С. (19) из Крагујевца 25. јула спроведен је заменику Основног јавног тужиоца под сумњом да је нанео тешке телесне повреде швајцарском држављанину који има пријављено боравиште у Крагујевцу. Сумња се да је два сата после поноћи у Улици Александра првог Карађорђевића притрчао четрдесетшестогодишњем држављанину Швајцарске и без повода и разлога му задао ударац песницом у пределу носа. Након што му је нанео тешку телесну повреду М. С. је побегла, али га је полиција убрзо идентификовала и ухапсила.

МЕСТО МАСОВНЕ ТУЧЕ У КОЛОНИЈИ

летницима такво наоружање. Нико није знао поуздано да каже ко су били нападачи. Причало се да је једна група дошла са Пиваре и Бреснице, да су напали децу из Ердоније и Колоније, али и то треба узети са резервом. Наводно, нападачи су тражили другу „екипу“ и случајно набасали на ову групу малолетника.

Повређени су тврдили да не знају ко су нападачи јер су наводно били маскирани. Остаје дилема да

можда и знају о коме се ради, али чувају то за себе да би се једног дана реванширали за повреде. То никако не сме да се деси јер ствари могу измаћи контроли. Углавном, до закључења овог броја нашег листа није откривен идентитет нападача, што смо и проверили у полицији. Ако је за утеху у полицијском саопштењу се наводи да полиција интензивно ради на идентификовању свих актера ове туче.

Е. ЈОВАНОВИЋ

МЕРЕЊЕ РОБЕ НА ГРАДСКИМ ПИЈАЦАМА

На ваги кило, колико је у кеси

Купци су углавном препуштени на (не) милост продавца, јер су њихове ваге баждарене још 2011. године, а има и оних који вешто користе трикове да закину на мери. Пијаци имају „службене“ контролне кантаре, за које мало купаца зна, а ако пијачна управа и открије продавца који краду - не може да их казни, такви су прописи

Пише Марија Раца

Пијачни продавац добио прво дете, и то сина! Зове телефоном оца: „Бале, родило се мушко! Старац одвраћа: Свака част сине, а колико је тежак? Син пуцајући од поноса одговара: Једанес кила, тата. Фришки деда ућути, па тихо рече: Сине, мерио си га кантаром за продају на тезги, измери га оним из подрума што га користимо за наше потребе. Онда ми јави!

Вага „за нас“ и вага „за купце“ више је део психологије Србина него део вица. На крагујевачким зеленим пијацама преко 90 одсто вага којима продавци мере воће и поврће - није баждарено! Сами продавци процењују да неке њихове колеге при свакој куповини закидају од 50 до 200 грама на кило. Тако неки на нечестан начин дневно додатно приходују. На пијацама у граду постоје контролне ваге, којима се измерно може проверити, али мало ко их користи. Многи купци и не знају да контролне ваге постоје, нити где су постављене. Продавци кажу да им је инспекција тачност вага контролисала још 2011. године и од тада никада више. Челни људи Градских тржница и када контролишу исправност, немају права да

КАНТАРИ ЗА КРАЂЕ

Три цаке за закидање

Запослени на градским пијацама, они са искуством од више од 20 година, кажу да је крађа било много више у време када су се највише користили кантари. Три махинације биле су најчешће:

- дупло дно - власник кантара направи још једно дно у кантару и тако га отежа и за 200 грама;
- краћи ланац - један од три ланца који носе кантар се скрати;
- шрафови - направе додатни тег на самом кантару, тешке навртке, шрафове, селотејп траком обавију око осовине кантара и нико не претпоставља шта је под селотејпом. Тако се закине и више од 100 грама.

КУНЕМ СЕ ДА ПОШТЕНО МЕРИМ: ПРОДАВАЦ ЈОВИЦА ВЕСОВИЋ

кажњавају, ни због небаждарених вага, ни због закидања при мерењу.

■ Ваге иза гајбица

На крагујевачкој зеленој пијаци у центру града продавци мере махом електронским вагама, кинеским или турским, које набављају за две до три хиљаде динара. Неке ваге узимају централно место на тезги, неке „стидљиво“ стоје иза кеса, воћа, продавачицине торбе. Колико продавац на тим „стидљивим“ вагама измери, зна је једино он. Само је њему познато колико јако је додатно притиснуо вагу спустивши робу на њу.

То је у данашње време најчешћи начин преваре, сведочи продавац Јовица Весовић, пензионер, чија је вага наред тезге, да је купац са свих страна осмотри.

- Признајем, није баждарена, али се кунем да поштено мерим. Нема на пијаци много непоштених, бар ја мислим, али их је ипак довољно. Они на место где вага читава тежину робе наслоне кесе или гајбице са по-

ваге замењене, тврди продавац Јовица Весовић.

- Речено нам је да треба да купимо ваге које коштају од 120 до 150 евра. Још су нам рекли које марке и код којих продавца да купимо. Е, ту нам је пукао филм. Ја сам први рекао: Ево, платићу 4.000 динара, баждарите ми ову моју кинеску, од 3.000 динара. Они кажу да не може, ја кажем да нећу да купим нову вагу, одлучан је био Весовић.

■ Контрола контролне ваге

На крагујевачким пијацама постоје контролне ваге, кантари, купци провере да ли им је тачно измерено. На пијаци у центру града таква вага је прашњава, у њој неку функцију имају и две поломљене чачкалице. Мало ко је, међутим, користи. Продавац поред ваге каже да многи не знају да користе овај кантар.

„Крагујевачке“ су преконтролисале и ову вагу. Прописно је баждарена до 2015. и онај ко уме кантар да користи, може овде да провери да ли је продавац измерио како треба. Контролна вага постављена је у згради пијаци крај врата која воде из зграде ка делу где се продају сир и кајмак.

Екипа „Крагујевачких“ имала је добро искуство у куповини. Славица, продавачица нектарина, измерила је 960 грама и ваљано их наплатила. Са кесом у руци, следи провера на контролној ваги. Поштена продавачица није закинула ни грам. Исто је било са продавцем парадајза, поштен али скромним пред фотоапаратом.

ЖАЛБЕ ПРОДАВАЦА

Скупе ваге - мете за лопове

Једна од продавачица на пијаци каже да је 2011. године свима препоручено да купе ваге од 150 евра. Она додаје да, према уговору са Тржницама, ово предузеће не одговара за нестанке робе. Продавачица каже да би тако скупе ваге у тезгама биле брзо покрадене, а да продавци не би могли „под мишком“ свакога дана ваге да носе кући.

Пијачни продавци такође питају зашто су ЈКП „Градске тржнице“ као контролну вагу поставили кантар, који многи суграђани не знају да користе. „Зашто и управа није купила вагу од 150 евра да купци на њој проверавају робу, кад нас терају да је купимо“, питало је неколико продаваца.

У управи су се само насмејали на ово мудро питање.

Срећна новинара који су пошли у контролу ипак не прати све купце.

Душан Жупљанић, директор ЈКП „Градске тржнице“, каже да они могу да контролишу, али не и да кажњавају. Запослени су правилно контроле, али су могли само да упозоре продавце, не да им одузму право на тезгу или их казне на неки други начин.

Помоћник директора „Градских тржница“ Ђорђе Алемпијевић каже да су контроле рађене највише због „утицаја на морал продавца, који не желе да буду јавно осрамљени“.

- Када смо једном приликом хтели да казнимо продавца који је дуго радио непоштено, да му одуземо тезгу, тужио нас је и добио спор. Ми немамо право да кажњавамо, тако закон налаже. Не можемо ни да натерамо купце да купе ваљане ваге и баждаре их. Оно што смо могли и урадили јесте да у Пијачном реду, у члану 32, упозоримо продавце да су дужни да имају баждарене ваге, а њих може да контролише Одељење за метеоролошки надзор републичке Дирекције за мерење метала. Они продаваца коме вага није баждарена могу прекршајно да казне, било да је закидао или не, било да мери тачно или не, објашњава Ђорђе Алемпијевић.

■ Да се поштује уверење...

На крагујевачким пијацама постоји и служба контроле којој незадовољни купци могу да се обрате, тврде надлежни у „Градским тржницама“. Горан Стојковић, заменик директора, каже да ова служба може да премери робу коју је купац донео, оде са купцем код спорног продавца и упозори га на пропуст.

МОЖЕМО САМО ДА УПОЗОРИМО: ЂОРЂЕ АЛЕМПИЈЕВИЋ

ПРОДАВАЦ ДОБИЈА ПИСАНУ ОПОМЕНУ: ГОРАН СТОЈКОВИЋ

- Продавац добија писану опомену и препоручујемо му да врати купцу новац. Тој продавци у наредном периоду интензивно контролишемо. То је оно што ми можемо, објашњава Стојковић.

Помињања контрола вага из 2011. спроведена је након што је 2010. године нови Закон о метрологији ступио на снагу. Тада су све пијаци у Србији од Министарства економије и регионалног развоја и Дирекције за мере и драгоцене метале добиле обавештење о промени потребне документације за закупце. У обавештењу стоји да приликом склапања уговора о закупу тезги градске тржнице морају тражити од купаца „уверење о оверавању мерила, које издаје Дирекција за мере и драгоцене метале, или нека друга овлашћена институција. Сва мерила (ваге) која употребљавају на пијацама ЈКП „Градске тржнице“ морају поседовати важеће уверење, адекватан државни жиг и налепницу“.

Да су Тржнице ово уверење тражиле од сваког закупца који хоће тезгу, сада би на крагујевачким пијацама било свега пар продаваца.

ПРОВЕРЕНО, ВАГА НА КОЈОЈ МЕРИ СЛАВИЦА „НЕ ЛАЖЕ“

(НЕ)ОБИЧАН СЛУЧАЈ АЛЕКСАНДРА БАНКОВИЋА

Керови одбранили локале

Стару кућу са три локала Банковићев отац Добривоје пазарио је још 1998. године, али када је након много перипетија Александар покушао да имовину упише на своје име дочекало га је изненађење – око некретности у Улици Стојана Протића 79 водио се спор између бившег власника и човека који му је дао новац на зајам

З овем се Александар Банковић. Из Крагујевца сам. У овом случају сам ошћерени, ванкњижни власник неокрећности у улици Стојана Протића 79, у насељу Пивара. Изубићу некретности, моје локале, и то у судском спору за који нисам ни знао!

Овакав почетак је имало на две густо куцане странице исписано писмо у коме се новинари наше и још неколико редакција позивају

спрече исељење. Нису, међутим, само они у петак поранили да одбране Банковићево право на локале. Сјатило се ту још мало па стотину комшија, пријатеља, рођака и сталних гостију Банковићеве кафане – ако не успеју пси, да они прискоче.

Стару кућу са три локала Банковићев отац Добривоје пазарио је, иначе, још 1998. године, заједно са још једним плацем који се налази поред и на коме је данас његова кафана „Златник“. Тада-

ПЛАЋЕНА КУЋА, ПЛАЋЕНО И ПОРАВНАЊЕ – А КУЋА НИЈЕ МОЈА: АЛЕКСАНДАР БАНКОВИЋ

суђено је у корист тужиоца и моје локале би сада Глишић требало да преузме на име дуга.

Мене су у суду упутили да поведем парницу, али док се она заврши питање је шта ће бити са мојом имовином. Нови власник моћи ће све да распрода док ја докажем своје право и шта ћу онда ја да радим, вајка се Банковић.

Принудно извршење је већ једном одложено пре неколико месеци захваљујући Банковићевим рођацима и комшијама.

Људи који знају да је мој муж власник и знају све што се дешавало дошли су да нам помогну. Паркирали су испред машине, лежали по тротоару и успели смо да одбранимо своје право, али питање је шта ће се даље дешавати, прича видно потресена Банковићева супруга Снежана.

Дошли су добри људи да помогну и прошлог петка. Напетост чекали шта ће полиција учинити, хоће ли ући у локале у којима су се налазила четири велика пса.

Ноћас смо их поред полиције увели на бочни улаз. Мислили смо да ништа нећемо моћи да учинимо, јер су полицајци стигли овде још синоћ. Ни власнику мењачнице, који је закупио један од локала, нису дозволили да уђе унутра да узме неке своје ствари, прича даље Снежана.

У пола реченице прекида је један од окупљених пријатеља.

Кажу новинарима да су га ноћас ухапсили кад је покушао да уђе у мењачницу. Тек јутрос су га пустили. Нек' пишу новине шта се овде ради, додајује.

Банковићи су до вечери мислили како је све изгубљено, онда им је од пријатеља стигао спасоносни савет.

Џаба је било што смо поднели тужбу суду и кривичну пријаву за превару, извршење ништа није могло да одложи. Онда се један од наших пријатеља досетио да уведемо псе. Знали смо да тако полиција неће ући, барем док шинтери не дођу да изведу животиње, прича даље наша саговорница.

И заиста, полицајци су готово читавих сат времена мирно стајали испред локала, а онда су једноставно сели у аутомобиле и отишли.

Позвали су људе из ЗОО „Хигијене“ да изведу псе, али су они на терену у неком селу и неће се вратити до поподнева. Овога пута смо успели, прича Александар са зебњом.

Зна да га кроз неколико недеља иста мука поново чека, осим ако не пронађе неки други начин да докаже своје право.

М. ОБРЕНОВИЋ

КУЋА УРЕДНО ПЛАЋЕНА, А ВЛАСНИШТВО СУДСКИ СПОРНО

ОВОГА ПУТА ЈЕ УСПЕЛО: ПСИ КАО „ЦОКЕР“ ПРОТИВ ПЛЕНИДБЕ

да у петак, 25. јула, у 15 минута пре девет ујутру, дођу у улицу где се поменути три локала налазе.

Ко се у то време, игром случаја, тамо затекао могао је само да се чудом чуди. Пред трошну, стару кућу у којој се налазе три малена локала – мењачница, берберница и цвећара – сместило се тридесетак полицајаца. На тротоару нико није смео ни да крочи к' о да је лично Тома Николић дошао да се нафрзира, замени који евро или купи Драгици цвеће.

Али у локалимa није био председник државе већ четири велика кера који су ту смештени да

шњем власнику Миодрагу Ђоковићу плаћено је, прича Александар, 250.000 марака.

У питању су била два суседна плаца. Отац се није одмах укњижио. Убрзо је избио спор око тога шта је све купљено. На послетку је тај спор окончан поравнањем и Ђоковићу смо након деценије суђења исплатили још 13.000 евра. Отац ми се због тог процеса разболео и годину дана после пресуде је умро, почиње причу Банковић.

Александар је морао да сачека окончање оставинске расправе како би имовину укњижио на своје име. Расправа о наследству завршена је крајем прошле године. Међутим, када је помислио да ће своју имовину коначно моћи да преведе на своје име Александра је дочекало непријатно изненађење.

У катастру су ми рекли да не могу да се укњижим. Нисам имао појма о чему се ради. Речено ми је само да је имовина под спором и да је стављена судска забрана, прича даље Александар.

Решење „загонетке“ убрзо му је открио познаник – око његове имовине водио се судски спор који сам њим није имао никакве везе.

Ђоковић је позајмио двадесетак хиљада евра од Селимира Глишића. Није имао новца да позајмицу врати па га је зајмодавац тужио. Суд је, на основу старе документације, у Ђоковићеву имовину сврстао и моје локале. Пре-

ЈКП „ПАРКИНГ СЕРВИС КРАГУЈЕВАЦ“
ОБЈАВЉУЈЕ

ОГЛАС О ЈАВНОЈ ЛИЦИТАЦИЈИ ЗА ПРОДАЈУ ВОЗИЛА

А. Јавно оглашавање – усмено надметање врши се ради продаје путничких возила: марке „Форд“, по почетној цени од 22.000,00 динара без ПДВ-а, марке „Југо“ по почетној цени од 15.000,00 динара без ПДВ-а, марке „Нисан“ по почетној цени од 22.000,00 динара без ПДВ-а, марке „Лада самара“ по почетној цени од 20.000,00 динара без ПДВ-а, марке „Алфа ромео“ по почетној цени од 30.000,00 динара без ПДВ-а, као и шкољке за возило марке „Застава 10“ по почетној цени од 30.000,00 динара без ПДВ-а.

Б. Јавна лицитација – усмено надметање за куповину напред наведених возила спровешће Комисија за продају возила именована Одлуком директора ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац“ од 29.07.2014. године и одржаће се у просторијама ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац“ у Крагујевцу, ул. Краљевачког батаљона бб, дана 04.08.2014. године (понедељак) са почетком у 12:00 часова.

В. Право учешћа на лицитацији имају правна лица, чији представник мора да поседује писмено овлашћење за учешће на лицитацији и физичка лица која уплате – положије кауцију у износу од 1.000,00 динара. Кауција се полаже најмање 30 минута пре почетка усменог надметања, односно уплатом на рачун ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац“ број 105-40001-15 код АИК Банке.

Г. Комисија која спроводи лицитацију пре почетка усменог надметања провериће све пријаве и положене кауције и неће дозволити учешће лицима која не испуњавају тражене услове.

Д. Кауција се не враћа понуђачу чију понуду Комисија прихвати као најповољнију, већ се иста задржава и рачуна као аванс за уплату купопродајне цене. Осталим понуђачима кауција се враћа одмах по завршетку лицитације, односно наредног дана ако је уплаћена вирманским путем.

Ђ. Са најповољнијим понуђачем закључиће се купопродајни уговор.

Е. Сва потребна обавештења и информације могу се добити на телефон 034/338-309 - Томовић Недељко.

Ж. Разгледање возила може се вршити свеког радног дана у времену од 8 до 20 часова на депозит ЈКП „Паркинг сервис Крагујевац“ у Крагујевцу, ул. Краљевачког батаљона бб.

У складу са Закључком Основног суда у Крагујевцу бр. I 2545/13 од 08.07.2014. године, Eurobank a.d Beograd, Vuka Karadžića 10

ИНФОРМИШЕ ЈАВНОСТ О ПРОДАЈИ НЕПОКРЕТНОСТИ У СУДСКОМ ПОСТУПКУ

Zgrada za sport i fizičku kulturu-hala, broj zgrade 1, broj etaza Pr1, površine 456,30 m2, sagradjena na kat.parc.br.10828, ulica Lepenički bulevar, upisana u LN br.20289 KO Kragujevac 4.

Drugo javno nadmetanje zakazano je za 30.07.2014. god. sa početkom u 12,00h u zgradi Komande Korpusa u Kragujevcu, ulica Kneza Mihaila br. 2, sudnica br. 19.

Procenjena tržišna vrednost ove nepokretnosti iznosi 54.849.599,48 dinara, a na drugom javnom nadmetanju, početna prodajna cena iznosi 30% od utvrđene tržišne vrednosti, što predstavlja iznos od 16.454.879,84 dinara.

Zainteresovani kupci su dužni da 5 dana pre početka usmenog javnog nadmetanja, pred sudom polože 10% od procenjene tržišne vrednosti predmetne nekretnina na račun sudskog depozita br. 840-275802-35 sa pozivom na broj predmeta I 2545/13.

Zainteresovana lica se za sve dodatne informacije mogu javiti predstavniku poverioca, ERB Property Services doo, na telefone +381 11 206-5894, +381 64 8853-972, ili na e-mail adresu: milena.beslac@erbpropertyservices.rs

**MARKETING
KRAГУЈЕВАЧКЕ**

telefoni 333-111
333-116

marketing@kragujevacke.rs

ПРИЈАТЕЉСТВО НА ДЕЛУ ТРОЈИЦЕ МЛАДИЋА

Својом кожом спашавају живот друга

Стефану Минићу који је добио тешке опекотине у помоћ су притекли другари и комшије који су без размишљања понудили да се хируршки скида њихова кожа и пресађује настрадалом другу

Тројица младића из насеља Станово, Никола Петровић (26), Милош Ђукић (26) и Никола Барјактаровић (22) својим су делом, не речима, поставили јасну дефиницију пријатељства. Када је човек пријатељу спреман и своју кожу да поклони, не обзирајући се на бол, ожиљке, ризикујући свој посао - то је пријатељство.

Двојица Никола и један Милош почетком јула дали су кожу за пријатеља и комшију Стефана Минића (25) из Станова који је у несрећи задобио опекотине 38 одсто коже и још увек није ван животне опасности. Ни једном од њих тројице за одлуку није требало више од сат времена.

■ Експлодирао плин

Стефан Минић шестог јула покушао је на шпорету са плинским ринглама да скува кафу. Чим је запалио шибицу ватра је букнула јер је вероватно плин неко време цурио. Стефан је урлајући од бола успео да истрчи ван куће и позове помоћ. Најпре је примљен у крагујевачки Клинички центар, након чега је хитно пребачен у Клинички центар Србије у Београду. Стефан је задобио тешке опекотине по лицу, рукама, шакама, ногама, чак и стопалима. Лекари КЦ Србија, на Клиници за опекотине и пластичну и рекон-

КОЖУ СА СВОЈИХ НОГУ ДАЛИ СУ ДРУГУ СТЕФАНУ

структивну хирургију, још се боре да га спасу.

Дан након несреће отац повређеног Горан Минић позвао је комшију Николу Петровића телефоном. Оно што је од Николе тражио уливало му је страх у кости, а тражио је део Николиног тела. Никола каже да ће тај телефонски позив заувек памтити.

- Чика Горан ми је рекао да су му лекари објаснили да има два дана да нађе тројицу донатора коже. Питао ме је да будем давалац. Завршио сам тај телефонски позив, удахнуо дубоко и позвао шефа на послу. Радим у „Фијатовој“ кооперантској фирми „Консонс контрол“. Посао ми је битан, једва сам га нашао. Када су моји шефови чули шта је у питању, добио сам дозволу одмах. Бескрајно сам им захвалан, каже Никола Петровић.

Када је тај позив обавио, Никола је позвао још два броја, имењак Барјактаровића и Милоша Ђукића.

- Ништа нису питали, само су се и они јавили послодавцима. Један у „Консонс контрол“, други у „Фијату“. Без речи су обојица добили дозволе. После мање од сат времена нас тројица смо били спремни. Осмог јула рађене су анализе, деветог смо били на операционом столу. Лекари у Београду предочили су нам да ће болети, да ћемо лежати у болници десет дана, дуго се опорављати, да од летовања нема ништа. Захвалили смо се на упозорењима и остали при своме, хоћемо летовања са Стефаном, јасан је Никола Петровић.

Милош Ђукић објашњава да су операције трајале око четири сата. У исто време су у операционој сали траке

коже скидане са бутина донатора и стављане на тело повређеног Стефана.

- Крварили смо два дана, завоји су нам мењани на сат, два. Били смо потпуно непокретни, са фиксираним ногама. До изласка из болнице, десет дана, примали смо инјекције против болова. Мислим да нећемо имати ожиљке када све зарасте, а и да имамо, ја то не бих назвао ожиљцима, каже Милош.

Најмлађи јунак ове приче Никола Барјактаровић (22) тврди да га не боли ништа, али тешко заузима позицију на столицу. Нема када да болује, каже да има преча посла.

- Стефан и ја играли смо фолклор заједно, морамо заједно да одиграмо и овај пут, најбоље могуће. Нас тројица и Стефанов брат Станко већ две недеље смо у великој акцији прикупљања новца за Стефанове операције. Потребне су и паре за вештачку кожу. Ми тек почињемо, каже Барјактаровић.

Стефан Минић пре несреће радио је као кувар у ресторану „Панорама“ на крову хотела „Крагујевац“ у центру града. Школовао се у Београду, где је једно време радио и у хотелу „Хајат“. Стефан је врстан плесач, играо је у клубовима „Ритам плус“ и „Апел“.

■ Родитељска стрепња

Горан Минић, Стефанов отац, каже да је породица свега неколико пута успела да разговара телефоном са сином док му медицинске сестре држе слушалицу крај лица.

- Његове руке и шаке су тешко повређене. Стефана нисмо видели од несреће, код њега не може да се уђе јер живи у стерилном простору. Неким данима када је његов глас на телефону тих и уморан, срце нам се кида, ћутимо сви у кући. Када му чујемо ведрији

глас, ми живнемо. У ситуацији смо какву ни једном родитељу не бих пожелео ни да сања, али ме теши што мог сина лече врхунски лекари са Клинике за опекотине и пластичну и реконструктивну хирургију КЦ Србија. Др Биљана Ђертић није лекар, него чаробњак, како сам чуо. Сестра Ана нам је као рођена сестра. Никада нећу моћи да им се одужим. За родитеље су овакви медицинари оно што нам помаже да заспимо, каже отац повређеног Стефана.

Младићева мајка Мирјана тихо објашњава да лекари још увек не смеју ништа да прогнозирају.

Мајчинско срце кида чињаница да јој сина превијају под тоталном анестезијом сваки други дан. - Лекари су нам признали да имамо изузетно храброг сина и да он стегнутих вилица подноси страхан бол ћутећи, каже Мирјана.

Стефанова нада за опоравак је вештачка кожа која стиже из Америке. За само пет прстију потребно је издвојити око 130.000 динара.

Станко Минић, Стефанов брат, каже да би вештачком кожом до краја недеље требало да буде прекривена једна шака повређеног Стефана.

- Још не знамо шта даље, које операције ће бити потребне, када је која ургентна. Ни лекари не могу унапред да знају. Нас брине што ће то захтевати много новца који треба брзо обезбедити, каже Станко.

Стефанова мајка је пензионерка, отац ради у „Застава камионима“, плата није редовна. Породица управо прави калкулације како обезбедити новац на време. Превише су поносни да траже помоћ Крагујевчана који су већ спремни да покрену акцију прикупљања новца за будуће операције.

М. ПАЦА

ИЗАБРАНА НАЈЛЕПША МЕ
У РЕГИОНУ

Титула најле двориште Сл

Избором најуспешнијих у четири категорије, приведено крају овогодишње регионално надметање преко 200 домаћинстава из Тополе, Баточине, Кнића, Раче, Деспотовца, Рековца и Крагујевца која су учествовала у манифестацији „Отворена дворишта...“ Овај избор приређује Градска туристичка организација Крагујевца, а назив најлепшег дворишта освојило је двориште Слађане Јешић из Влакче, најлепше парк двориште уредила су Светлана и Драган Цветковић из Петровца, најлепше етно двориште има домаћинство Јасмине и Зорана Милића из села Никшић у баточинској општини, док је за најлепши проглашен детаљ из дворишта Иване Ђорђевић из Вучића код Раче.

ДЕЗИНФОРМАЦИЈЕ О РАДУ ПРИХВАТИЛИШТА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ

Књегиња Љубица несметано функционише

После информација у неким електронским медијима да је доведено у питање обезбеђивање финансијских средстава за набавку хране за кориснике услуга Прихватилишта за децу и младе у оквиру Центра за развој услуга социјалне заштите „Књегиња Љубица“, из Информативне службе органа града Крагујевца саопштавају да прихватилиште несметано функционише и да су корисницима обезбеђена три obroка дневно.

Осим свакодневне дистрибуције хране, овде редовно пружају и услуге смештаја и здравствене заштите и према плану реализују образовно-васпитне, културно-забавне и друге активности.

Проблем у набавци хране који је постојао у протеклом периоду решен је уредбом и добијањем сагласности Владе Србије, чиме су се стекли услови да Град Крагујевац створи билансни простор, а центар за развој услуга социјалне заштите „Књегиња Љубица“, распише тендер за набавку хране у складу са прописима, каже се у саопштењу Информативне службе органа града Крагујевца.

Центар „Књегиња Љубица“, један је од четири институције те врсте у Србији, тренутно збрињава 14 корисника, а дневне боравке за децу из породица у ризику и децу с проблемима у понашању – који укључују и ручак – користи још 28 особа.

ТЕШКЕ ОПЕКОТИНЕ ОД ПЛИНСКЕ БОЦЕ:
СТЕФАН МИНИЋ

КОНЦЕРТ ЗА ПОМОЋ СТЕФАНУ

Карта 150 динара плус

Вечерас у свечаној сали Природно математичког факултета у 18 сати организован је хуманитарни концерт на коме ће наступити Академски фолклорни ансамбл „Светозар Марковић“, Центар за неговање традиционалне културе „Абрашевић“, Оркестар староградске музике „Крагуји“, Певачка група „Студенац“ и Народни оркестар СКЦ-а.

Цена карте износи 150+, односно 150 динара плус онолико колико ко жели да да као помоћ Стефану.

БУ 200 ДВОРИШТА

ПШЕГ за Слађане Јешић

Свечано проглашење победника и уручење пригодних награда најављено је за трећи август, а домаћин завршне приредбе је Туристичка организација Рековца, током Сабо-ра народног стваралаштва „Прођох Левац, прођох Шумадију“, у порти манастира Каленић.

Подсетимо, такмичење за најуређенија дворишта иницирали су мештани Влачке надомак Крагујевца пре осам година, да би организацију избора затим препустили Градској туристичкој организацији Крагујевца. Пре регионалног финала, иначе, проглашени су победници прво у самој Влачки – где је учествова-ло највише домаћинстава, 39 – а затим и на нивоу града Крагује-вца, где је у категорији најлепше двориште такође победило дво-риште Слађане Јешић из Влачке.

ОБЕЛЕЖЕН СВЕТСКИ ДАН БОРБЕ ПРОТИВ ТРГОВИНЕ ЉУДИМА

Плаво срце за нову наду жртвама

Округлим столом у организацији крагујевачког Црвеног крста и Одељења за илегалне миграције и трговину људима овдашње Полицијске управе, у Крагујевцу је обележен Светски дан борбе против трговине људима.

Овогодишња светска кампања у борби против трговине људима, под називом „Дајте наду“, има за циљ да се људи солидаришу са жртвама, како би им се вратило одузето: нада у другачији живот. За симбол те солидарности је изабрано „плаво срце“, које учесници кампање креирају прстима две руке, затим фотографишу и поставе на интернет друштвене мреже.

достојанство, бивају најсуровије зостављане, а осим сексуалне експлоатације људима се тргује и због при- нудног рада, просјачења или трговине органима.

Генерална скупштина Ује- дињених нација прогласила је 30. јул као Светски дан борбе против трговине љу- дима како би се нагласила чињеница да је трговина љу- дима глобални проблем који погађа милионе људи, и ово је прва година у којој се тај датум званично обележава широм света. Најчешће жрт- ве ове срамне трговине су жене, које су међу регистро- ваним жртвама заступљене са више од 55 посто, а за- тим деца са 27 процената. Жртвама се одузима људско

ПРОБЛЕМ У ЈАДРАНСКОЈ УЛИЦИ

Заборављен пар контејнера

Већ неколико недеља два кон- тејнера у Јадранској улици „у не- милости“, су радника „Чистоће“. Док се све остале посуде за одла- гање смећа у Ердоглији, па и у овој улици, редовно празне, ове две, иако не само пуне већ и препуне, градски чистачи заобилазе.

– Најпре смо мислили да је разлог штрајк у „Чистоћи“. Онда смо приметили да остале посуде за смеће радници уредно празне. То се понављало из дана у дан. На послетку сам позвао „Чистоћу“ да питам у чему је проблем, прича Александар Јовановић, житељ ове улице.

У овом предузећу су му објас- нили како су контејнери, наводно, пуни шута, те камион смећар не може да их подигне и садржај из њих преспје и одвезе на депонију.

– Да ствар буде гора, сваким даном је смећа све више, пошто мало ко, осим нас који живимо у близини, обраћа пажњу на про-

блем. Звао сам пре неколико дана и Комуналну полицију, али су ми они одговорили како нису надлежни, објашњава Јовановић, који је, на крају, одлучио да ругло у својој улици „услика“ и слику „да у но-

вине“, у нади да ће се барем на тај начин неко осетити прозваним да проблем реши. Када се већ на по- зиве грађана од надлежних нико не обазире.

М. О.

ПИСМА

Медицинари за узор

Спадам у категорију оних који често стоје у редовима испред ординација. Нећу помињати месеце чекања на заказани преглед као ни гужве где би неупућени помислили да се испред ордина- ције лекара врши промоција не- ке политичке странке. Поносим се чињеницом да као просветни радник са 30 година радног стажа никада нисам користила „везу“ родитеља лекара и медицинских сестара. Уредно сам месецима чекала свој ред.

Овом приликом нећу причати ни о шиканирањима и непријат- ностима које сам доживљавала у здравственим установама. Навешћу, међутим, најновији пример када сам била фасцинирана љубаз- ношћу медицинске сестре Јасмине Цветић која ради у инфузионом центру. Иако се пацијенти непре- кидно смењују на пет кревета сестра Јасмина је подједнако љубазна са свима, свакоме упути лепу реч и широк осмех. Док сам примала инфузије чула сам како стрпљиво објашњава старима и неупућени- ма шта треба да ураде да би им она укључила инфузију. Сестра Јасмина треба да буде узор мла- дим медицинским сестрама како се опходи са пацијентима. Тражи- ла сам Књигу утисака да напишем неку лепу реч о сестри Јасмини али књиге, жалост, нема.

Навешћу и примере лекара којима сам неизмерно захвална на лечењу:

– примаријус др Снежана Ар- сенијевић (некада мој изабрани лекар) која сачува осмех и за па- цијента који долази у 20 часова,

која лечи више од медукамената које препишује;

– др Милован Бојанић који своје оперисане пацијенте обилази и ви- кендом када не ради,

– др Богомил Николов који је увек спреман да саслуша и утеша,

– професор др Раде Петровић који се за мог оца сељака од 70 година залагао као за дете или за неког „важног“ функционера,

– др Горан Вељковић који уме сатима да вас саслуша и једини лекар који се рукује са својим па- цијентима и када улазе и излазе из ординације.

Као мајка тек дипломиране до- кторке желим да јој узори буду овакви лекари, а не они који на директан или индиректан начин траже новац од својих пацијената, а таквих је жалост много.

Славица Ђорђевић

Ако прође, прође... ЕПС Крагујевац

Свесни смо времена у коме жи- вимо: тешка економска ситуација, криза, незапосленост, реформе... Пуна уста хвале, издржи народе само још две-три године и биће сигурно боље. Свакога дана ух- вате по неку „ајкулу“ коју сместе у притвор, испитују је и најзад ослободе. То је борба против ко- рупције.

У све ово одлично се уклопио и ЕПС снабдевање Београд, „Елек- трошумадија“ Крагујевац. Чак можемо рећи да је и барјактар у томе. Ојачана новом, напредњач- ком влашћу, новим саветницима

директора „стручним“, ново- печеним партијски примљеним кадром. Некима који се бију у груди да су врсни економисти, ме- талостругари, трговци, конобари поверен је у компанији посао да ишчитавају електрична бројила, другима да податке уносе и об- рађују, а ми потрошачи их добија- мо. Већина их измирије на време, неки су дужници...

Како је ко у „Електрошумадији“ радио видели смо зимус ка- да су појединци добили енормно увећано стање, то јест киловате којих нема на струјомерима. Истину за вољу, имали су и обуку пре него што су се латили посла, али слаба вајда.

Ево шта се ме- ни овог месеца десило. Добио сам рачун за електричну енергију и РТВ претплату и ја сам тај рачун за струју измирио 16. јула. Редовни сам платиша већ пуних 11 годи- на. Ове године сам и заштићени потрошач. Међутим, када сам пре неколико дана погледао у сандуче угледао сам белу коверту ЕПС-а. Шта ли сада нуде или потражују, помислих. Пуста знатижеља, али нешто ме штрећну - сетих се да они само потражују. И где чуда - стигао је нови рачун за исти месец. Прост- труја ми кроз главу да је у питању грешка и да се она мора исправити.

У понедељак, 28. јула, кренуо сам право у „Електрошумадију“. Изгубио сам радни дан и дожи- вео право понижење. Грешке у раду су могуће, али није довољно

Како? Да поразговарам са руко- водником, па са лицем које је по- чинило грешку. Вероватно негде у компанији постоји правилник о раду, грешкама у раду, резултати- ма рада... Ако га нема, има Закон о раду. Али руководилац компаније или неко од њих мора да се научи да тај правилник или закон при- мењује, а не да му исти служи као „мртво слово на папиру“, закључа- но негде у сефу.

Ако је почетник у раду, али и ма где на лествици у партијској хије- рархији, дужан је да спозна и при- мењује закон. Ја чекам одговор, а у прилогу шаљем веродостојне податке.

Мирослав Ђорђевић,
професор из Крагујевца

МЕДИЦИНСКИ АДРЕСАР

www.paradont.rs
STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT
Prim. Mr. sci.
SIMIĆ DR. MOMČILO
specijalista za bolesti usta i zuba

- Popravka zuba
- Beljenje zuba po Beyond sistemu
- Ultrazvučno uklanjanje naslaga sa zuba
- Vađenje zuba

Ordinacija: Miloja Pavlovića 10/II-3
Tel: 034/333-506, 034/388-700; Fax: 034/36-04-36
Mobilni: 063/631-486; e-mail: parodont@eunet.rs

www.beo-lab.rs

www.beo-lab.rs
beo-lab laboratorije
SVE LABORATORIJSKE ANALIZE NA JEDNOM MESTU
Iluja Pastera 24, 34000 Kragujevac
Tel: 034 205 901
e-mail: lab.kragujevac@beolab.rs

www.fizioandric.com
Andrić
Ambulanta
FIZIOTERAPIJA

- Trauma
- Reuma
- Neurologija
- Manuelna terapija
- Celulit
- Vakusak

TC Šumadija, Miloja Pavlovića 9
Telefoni: 361-203, 063 605-447
E-mail: andrickg@gmail.com

www.ambulantajokovic.rs
INTERNISTIČKA AMBULANTA
JOKOVIĆ
ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA
ENDOSKOPSKA DIJAGNOSTIKA
HOLTER EKG-a i PRITISKA
ERGOMETRIJA
PREGLEDI SPECIJALISTA
Ulica Glavna 132, Tel: 331 691
E-mail: vesnay@eunet.rs

Логопед
Центар за едукацију Новаковић
Индивидуални логопедски третмани и логопедске радионице
Саве Ковачевића 1/10, Крагујевац
063/7793-197

SPECIJALISTIČKA – ONKOLOŠKA ORDINACIJA
JOVANOVIĆ
BOLESTI DOJKE
ONKOLOGIJA
TIROIDNA ŽLEZDA
ULTRAZVUK
KOLOR DOPLER
34000 Kragujevac, Ul. Glavna 124
034/338-461, 063/434-14-93

WWW.GINEKOLOGIJAPAVICEVIC.CO.RS
DR PAVIČEVIĆ
GINEKOLOŠKO – AKUŠERSKA ORDINACIJA
Milovana Glišića 15
Tel/fax: 034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

За ученика Прве крагујевачке гимназије Јанка Шуштершича већ сам пласман у српски олимпијски тим био је изванредан успех, будући да то последње деценије није пошло за руком ниједном ученику из крагујевачких школа. Овај млади физичар је тако успео да себи обезбеди пут на светску смотру физичара, која је од 12. до 22. јула одржавана у Астани, главном граду Казахстана, у екипи са још четворицом ученика Математичке гимназије из Београда. На међународној олимпијади учествовали су такмичари из преко стотине земаља, а Јанко је освојио похвалу, која је намењена ученицима који су били најближи трећем месту.

- С обзиром да су задаци били претешки, ми смо освојили сребро, три бронзе и похвалу. Ја сам био међу малим бројем оних који су били тако близу бронзе, па сам задовољан постигнутим резулта-

ЈАНКО ШУШТЕРШИЧ НА МЕЂУНАРОДНОЈ ОЛИМПИЈАДИ ИЗ ФИЗИКЕ

Одлично за први пут

На недавно одржаној светској смотри младих физичара, српски тим забележио је запажене резултате, а Крагујевчанин Јанко Шуштершич добио је похвалу

том. Нисам одушевљен, али пошто Крагујевац већ годинама нема преставника на неком међународном такмичењу из природних наука, ово је солидан успех, скромно коментарише Јанко.

Ученици су два дана решаваали теоријске и експерименталне задатке који су по свим статистикама најтежи који су икада припремљени за физичаре на овом такмичењу. О томе сведоче и

границе за награде, које су биле спуштене, као и максималан број поена који су такмичари забележили.

- У поређењу са задацима које смо имали на српској Олимпијади, били су много обимнији и тежи. То је иста форма и број задатака, али је сваки од њих био састављен из више различитих делова. Експеримент је обухватао много фаза, требало је урадити чак десет графикана, што је стварно превише. Ми смо у просеку радили пет графикана за пет сати, тако да је само момак из Сингапура успео све да заврши. Сви остали имали су далеко мање поена од њега, објашњава наш саговорник.

Како истиче, овога пута било је много више математике, нарочито из четврте године, што је представљало мали проблем за Јанка, будући да је тек завршио трећи разред гимназије, па је математику и физику за четврти разред спремао паралелно са школским градивом. Тако су се провукли неки математички задаци које још није детаљно обрадио, али зато су му области из физике, термо и електродинамика и статика потпуно легле.

- Такмичење је сплет тренутних околности, није само питање

УСПЕХ У ЈАКОЈ КУНКУРЕНЦИЈИ ТАКМИЧАРА ИЗ 100 ЗЕМАЉА СВЕТА: ЈАНКО ШУШТЕРШИЧ

знања. Имао сам и трему јер ми је ово било прво велико такмичење, па је то мало утицало на моје резултате. Ипак, читав тим је постигао велики успех јер смо се и у претходним годинама враћали са по неком бронзом, а сада су задаци били далеко тежи. Још увек нисмо имали увид у рангирање по земаљама, али би требало да будемо међу првима у Европи, одмах из годинама најбољих Румуна и Енглеца, објашњава овај гимназијалац.

Такмичење је искористио и да се упозна са културом и традицијом Астане, града који је у највећој мери изграђен у протекле три године.

- Астана је прелеп град, све зграде су нове и простране, само је слабо насељен. Све је било перфектно организовано, а повели су нас и у обилазак мањих туристичких места, где смо пробали на-

ционална јела, гледали традиционалан плес са костима коња, а организовали су нам и венчање да се упознамо са њиховим обичајима, истиче Јанко.

До почетка школске године планира да се одмара, али већ од првог септембра почиње са припремама за нова такмичења. У јануару 2015. прво је на реду општинско, затим окружно и републичко такмичење, а Јанко жели да понови успех и пласира се прво на српску, а онда и на међународну Олимпијаду. Ипак, будући да ће се следеће године такмичити са својим вршњацима и да ће само обнављати градиво које је већ научио, на следећем такмичењу не жели само да учествује већ и да се врати са медаљом. Управо је циљ овогодишњег учешћа и био да се што боље припреми за завршну, четврту годину.

В. ГЛИШИЋ

МЛАДИ ФИЗИЧАРИ ИЗ СРБИЈЕ У ГЛАВНОМ ГРАДУ КАЗАХСТАНА (ЈАНКО ДРУГИ С ЛЕВА)

УСПЕХ НАЈМЛАЂИХ ВАТЕРПОЛИСТА „РАДНИЧКОГ“

Млади „делфини“ четврти у Србији

Иако им нико није давао реалне шансе, ватерполисти „Радничког“, узраста до 11 година, прошли квалификације са само једним поразом, а финални турнир завршили на четвртом месту

На недавно одржаном финалном турниру Првенства Србије за 2003. годиште ватерполисти „Радничког“ освојили су четврто место. Гледајући игре њихових старијих колега, овакав резултат

не би требало да чуди, али ако знамо да су неки од ових дечака ватерполом почели да се баве тек пре нешто више од пола године, онда је овај успех изузетан колико и изненађујући.

Да би се пласирали на финални турнир, изабраници тренера Уроша Тешића требало је да прођу квалификације, а пошто су од тих екипа на прошлом турниру губили и са десет голова разлике нико им није давао реалне шансе. Међутим, момци су изненадили све, па и свог тренера, прошетавши се кроз квалификације, са само једним поразом, и то од екипе „Расине“, и тако са првог места стратовали у завршници турнира.

- Сви кажу да је ово први успех ове генерације, али је ипак други. Први је био када смо прошли

квалификације, што стварно нико није очекивао. Када је турнир почео и када сам погледао друге екипе, рекао сам себи, моја деца могу да играју против њих и тако је и било, присећа се тренер Тешић.

У његовој групи тренира тридесетак дечака, а правила су прилагођена њиховом узрасту, па је четвртина скраћена на пет минута и игра се малим лоптама на мале голове.

У самој завршници Првенства Србије, ватерполисти „Радничког“ на старту победили су екипу „Наисе“ из Ниша (9:3), а затим у тешкој и неизвесној утакмици били бољи од друге екипе „Партизана“ (6:5). Против првог тима београдске екипе никако се није могло (1:15), па су наши момци са другог места у групи отишли у полуфинале на меѓдан „Младости“ из Панчева. Млади Панчевци су, ипак, били боље, а подмладак „Радничког“ је своје место међу најбољима тражио у дуелу са „Црвеном звездом“.

- Имали смо велике шансе за победу, али против „Звезде“ нисмо имали среће. Пресудило је то што су нам се неки играчи разболели, други су били оправдано одсутни. Деца јесу била разочарана после пораза, али када погледамо колико постојимо и тренирамо наспрам других екипа, колико деца има у „Партизану“ и у којим условима они тренирају,

ЕКИПА „РАДНИЧКОГ“ НАЈВЕЋЕ ИЗЕНАЂЕЊЕ НА ВАТЕРПОЛО ПРВЕНСТВУ СРБИЈЕ ЗА ЈЕДНАЕСТОГОДИШЊАКЕ

ово је велики успех, објашњава наш саговорник.

Доброј игри крагујевачких момака сигурно је допринело и то што су били домаћини овогодишњег турнира, па су трибине спортског центра „Парк“ биле испуњене родбином, друговима и пријатељима. Подршка је била велика, а иако тренер не жели да истиче посебно ниједног играча, занимљивост је да је голман Арсеније Јокић на четири од пет утакмица постигао гол.

Овакав резултат, који су остварили веома млади ватерполисти, по речима нашег саговорника, значајан је као додатна мотивација да раде на себи и задрже се у ватерполу, јер тек када су почели да играју турнире и да се боре за медаље, јавила се већа жеља за такмичењем али и појачао елан на тренинзима. Ипак, ако озбиљно желе да се баве било којим спортом важни су дисциплина, рад и посвећеност. Тако ови момци, иако имају тек 11 година, тренирају два пута дневно када су на

распусту, а када почне школска година, викендом темпо тренирања остаје исти, док се радним данима тренира само увече.

- За децу је најважније да се што више играју, да осете лопту и да ватерполо схвате као игру, јер ће га тако најлакше и научити. Ако дете зна да плива, било би добро да се пријави на ватерполо већ са пет, шест година. Због тако мале деце или оне која слабије пливају отворили смо школицу ватерпола из које деца прелазе у такмичарске групе, у којима већ морају да се навикну на нешто напорније тренинге, објашњава Урош Тешић.

Следећи турнир који очекује ове момке је Куп Србије, који ће бити игран у октобру, а за који ће се поново борити у квалификацијама. Будући да је презадовољан наступом на прошлом турниру, тренер Тешић се нада да ће његови момци поновити игру из претходних утакмица и поново изненадити фаворите.

В. ГЛИШИЋ

ДИСЦИПЛИНА, РАД И ПОСВЕЋЕНОСТ КАО РЕЦЕПТ ЗА УСПЕХ: ТРЕНЕР УРОШ ТЕШИЋ

СОКОЛСКЕ ЛЕТЊЕ АКТИВНОСТИ Високо одличје Романових и век ратне престонице

Старшина српских и крагујевачких сокола Јевђа Јевђевић одликован је високим орденом руске владарске породице Романов, а Соколски савез обележиће стогодишњицу преласка српске престонице из Београда у Крагујевац током Првог светског рата

ПОСЛЕ „СВЕНАРОДНОГ ПОДВИГА“
ЈЕВЂЕВИЋ ОДЛИКОВАН И
ПРИЗНАЊЕМ ДОМА РОМАНОВИХ

Током недавне посете Русији старшина „Савеза српски соко“ Јевђа А. Јевђевић награђен је од поглавара царског дома Романова, велике кнегиње Марије Владимировне, високим одликовањем „400 годишњице дома Романова“.

Јевђевић, који је иначе и почасни атаман и опуномоћени представник „Савеза козачких војски Русије и Зарубежја“ је већ раније због својих висококолских активности одликован императорском медаљом „Свенародног подвига“.

На овој свечаности у Русији приликом доделе одликовања, медаља и племићких титула, сем нашег Јевђевића висока признања такође су примили Наталија Поклонскаја, главни тужилац Крима (која је у последње време веома заступљена у светским медијима), затим руски делатници у области културе и науке, као и тамошњи космонаути.

Али, то није све што се тиче висококолских активности у овом периоду. Јевђевић и Соколски савез не дремају на романовским ловорикама, већ ће у суботу, 2. августа у Крагујевцу обележити стогодишњицу измештања српске престонице, Двора и регента Александра из Београда у наш град током Првог светског рата.

Регент Александар био је Врховни командант српске војске, па се самим тим може сматрати да је тај датум и датум пресељења Врховне команде у Крагујевац, одакле је командовано великим победама наше војске којима се дивео цео свет, сматра организатор Јевђевић.

Да подсетимо, регент Александар Карађорђевић уселио се 2. августа 1914. године у кућу трговца Алексе Обрадовића која се налази преко пута Нове цркве у Крагујевцу и у њој је живео све до октобра 1915. године, кад је уследило повлачење наше војске преко Албаније.

На овом здању је осамдесетих година прошлог века постављена спомен плоча са ликом краља Александра која подсећа на ова ратна збивања и сегмент наше савремене историје.

Почетак ове манифестације обележавања стогодишњице пресељења ратне престонице је у 17 сати, када ће поред спомен плоче венце положити представници Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања и Соколског савеза. Потом ће бити свечано отворена изложба посвећена Врховном команданту Српске војске регенту Александру Карађорђевићу.

З. М.

КРАГУЈЕВАЧКИ ИЗВИЂАЧИ НА МАНИФЕСТАЦИЈИ У БЕЛОЈ ЦРКВИ Једна идеја, један сан – један ЦИЉ

Припадници свих крагујевачких извиђачких одреда учествују на 9. смотре извиђача Србије, на којој су и њихове колеге из Велике Британије, Француске, Чешке, Пољске, Словеније, Румуније, БиХ и РС, Македоније, Бугарске, Грчке и Кине

Овогодишња Девета смотра извиђача Србије одржава се од 24. јула до 4. августа у Белој Цркви, а на њој учествује 70 извиђача из нашег града из свих одреда. У котлини реке Нере у близини туристички а-

Велике Британије, Француске, Чешке, Пољске, Украјине, Словеније, Румуније, БиХ и РС, Македоније, Бугарске, Грчке, Кине...Због тога је мото овогодишњег најмасовнијег окупљања извиђача у овом делу света баш адекватан и гласи: „Једна идеја, један сан – један циљ“.

Имајући у виду значај Смотре и њен велики утицај и могућност за развијање креативних потенцијала младих, циљ ове манифестације је да младима омогући да своје слободно време проведу организовано и креативно, да се упознају и друже са својим вршњацима из земље и света, као и да представе и промовишу свој рад, размене искуства и унапреде своја знања и способности, сматрају организатори манифестације из Савеза извиђача Србије и домаћини Смотре, чланови Извиђачког одреда „Жарко Зрењанин Уча“ из Беле Цркве.

Сем дружења крагујевачки извиђачи свих узраста, њих седамдесетак - полетарци, пчелице, млађи и старији извиђачи и планинке за време смотре ће се такмичити на

На свечаном отварању Смотре, одржаном у суботу, 26. јула на главном градском тргу у Белој Цркви окупало се свих 1.500 учесника, али и око 2.000 знатнијих гледалаца и посматрача, грађана и младих из Беле Цркве. У шареноликом и разнобојном извиђачко-скаутском дефилеу заставе и униформи свих 15 земаља учесница, посебну пажњу гледалаца привукли су својим атрактивним црвеним мајцама и качкетима чланови крагујевачког одреда „Артем“.

У Главној улици Беле Цркве придружиле су им се мажореткње са заставама Савеза извиђача Србије и заставом Светске скаутске организације. Начелници извиђачких насеља Смотре предали су рапорт Жељку Михелчичу, начелнику Смотре, а овај је потом рапортирао старешини српских извиђача Ивану Митровићу. О значају овог националног и интернационалног скаутског скупа годворили су и старшина Савеза Бранко Давидовић и др Андреа Демармалс, председник Европског скаутског комитета који је учеснике поздравео у име Светске скаутске организације (ЊОСМ).

Председник Општине Бела Црква Станко Петровић бираним речима је говорио о значају Смотре за град домаћин, посебно истакавши дугу и плодну традицију одреда извиђача „Жарко Зрењанин Уча“, домаћина Смотре, а помоћник министра за омладину и спорт Републике Србије Снежана Клашња поздравила је учеснике манифестације у име Министарства и министра Вање Удовичића, нагласивши значај извиђачке организације у реализацији омладинске политике и Стратегије развоја омладинске политике. Она је и званично отворила Девету смотру извиђача Србије, што је пропаћено пуцањем из градског трофејног топа.

З. МИШИЋ

КРАГУЈЕВАЧКИ „АРТЕМОВЦИ“ ПЛЕНЕ ПАЖЊУ СВОЈИМ ИМИЦОМ – НЕТИПИЧНИМ ИЗВИЂАЧКИМ „ЦРВЕНИЛОМ“

трактивних белоцркванских језера у бројним камповима сместило се преко 1.000 извиђача из Србије и око 500 њихових колега скаута из

Извиђачким играма Србије, на којима су више пута до сада не само учествовали, већ и освајали прве награде.

СЛИКАР ГУТА ИЗ ЧЕСТИНА

Штафелај променио живот

Као гастарбајтер у Немачкој цртао је пастелом портрете колега и иконе, а за одлазак у пензију добио је од породице штафелај и од тада ради у уљу портрете и пејзаже Шумадије и Баварске

„Никад слику нисам продао, увек поклањао, куми, пријатељу, Мири Бањац, Николи Џамићу (Јакоје). Једино сам за портрет ћерке Маркуса, колеге са посла из Лудвиг-

сбурга, добио шаховску таблу, његов ручни рад, започео је причу о свом животу Драгутин Старчевић, Гута.

Пре него што је почео да слика овај син домаћина из Честина, тачније засеока Росуља, прошао је занимљив животни пут металског радника – гастарбајтера. Основну школу завршио у Грузи, а диплому алатничара стекао у Вишој индустријској школи у Крагујевцу. Одслужио је војску у Бањалуци и одмах нашао посао у Фабрици аутомобила. Радио три месеца и направио корак назад ближе кући, прешао у Рибеш запосливши се у Фабрици сервисне опреме. После

пет година рада решио је да оде у печалбу и 1961. године постаје monter ЦНЦ машина у фабрици машина „БУР“ у Лудвигсбургу.

Ту је био усамљен па се присетио лепе комшинке, снајдерке Љиље којом се оженио 1971. године, и са којом је добио два сина Зорана и Бојана. Напредује у занатству и прелази у фабрику мењача „Гетринг“, где остаје до пензије 2004. године. Била би то обична печалбарска прича све док се није умешао сликарски штафелај, поклон породице глави куће за пензионерске дане.

– Био сам најбољи цртач у школи „Рада Шубакић“ у Грузи. Још

ДРАГУТИН И ЊЕГОВИ НАЈБЛИЖИ ИСПРЕД КУЋЕ У ЧЕСТИНУ

је мој рад „Девојка која држи цвеће“ из четвртог разреда на зиду наставничке сале. Једини сам знао да нацртам главу, па је учитељица Зора Радовић рекла мом одељењу да започну портрет, а ја да свима нацртам главу! У шестом разреду у радио сам портрете свих књижевника и војсковођа у тушу. У средњој школи нацртао сам „хоблерицу“ и „фрезалице“ и оне су и да данас на зиду школе. У Немачкој сам самачке дане прекраћивао цртајући пастелом портрете колега и иконе. А на одмору код куће нацртао сам сину Зорану карту Југославије. Препознавши квалитет наставница Драга Несторовић је сина оценила строго и речима: „Кажи тати да је добио чисту петицу“, присећа се Гута сликарских почетака.

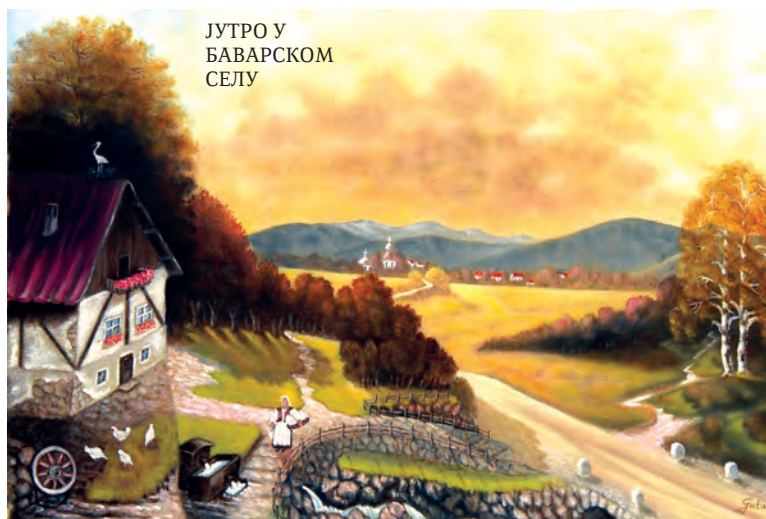
Данас „професор из Честина“ воли да слика техником уља историјске личности Степу, Милоша, Ми-

хајла, Драгу Машин, Радомира Путника, али и пејзаже српског и баварског села.

– Инспирацију налазим у личностама великана српске историје, али волим да на платно пренесем и српско и швапско село. Наша села су пуна слободе, а код њих мали градови. На мојим сликама српска капија је добродошлица за сваког, а за немачку капију не смем да кажем, остају без пензије, шали се Гута.

Не воли да се хвали, али породица и комшије не штеде у хвали мајстора сто заната! О њему говори уређена кућа и ограда, а све је сам волео да уради. Унутрашњост куће красе бројни Гутини пастели и мртве природе, као и његове реплике великих мајстора од којих је Гојин „Излет“ на најсветлијем месту дневне собе.

Текст и фото:
М. ИГЊАТОВИЋ

ЈУТРО У
БАВАРСКОМ
СЕЛУ

ГУТИНА СЛИКА
ДРАГЕ
МАШИН

СВАДБЕНИ ДАР ИЗ КРАГУЈЕВЦА ЗА НАЈПОЗНАТИЈЕ СРПСКЕ МЛАДЕНЦЕ

Чудан Ноле и лепа Јела

Венчање Новака Ђоковића и Јелене Ристић за многе је било догађај сезоне, оно по чему ћемо памтити 2014. годину. И док су припреме за свадбу трајале месецима, све је било обавијено велом тајне. Новинари су се на разне начине довијали не би ли дошли до ексклузивних фотографија, а један Крагујевчанин био је укључен у цео процес. Реч је о Миливоју Обреновићу Лији, добро познатом нашим суграђанима по тродимензионалним карикатурама које ради. Наиме, он је специјално за венчање, а као поклон који је младенцима уручио певач Жељко Самарцић, креирао једну такву карикатуру Новака и Јелене.

Фигура висока 30 центиметара, представља сада већ брачни пар Ђоковић, у смокингу и венчаници, како би их и после много година подсећала на дан када су стали на „луди камен“. Аутор

Миливоје Обреновић Лија, специјално за венчање Новака Ђоковића, урадио је тродимензионалну карикатуру најбољег тенисера и његове супруге, коју је младенцима уручио певач Жељко Самарцић

објашњава да је и пре него што му је Самарцић наручио карикатуру најпознатијег пара у Србији, имао жељу да тако нешто направи, али је то тежак посао.

Новак није лак за карикирање, јер су све слике које сам пронашао биле обрађене у фото шопу, па су неке карактерне црте које су мени биле потребне избрисане. Довољан је мали помак на фигури да се направи други карактер и други смисао карикатуре, јер су очи најважнији део. Ако њих погодите онда све иде лакше, објашњава уметник.

Да би направио фигуру потребне су му најмање две фотографије, профил и анфас, али некада му људи шаљу и по 30 слика. По-

што је карикатура требало да буде изненађење, није могао да рачуна на толико фотографија, па је, будући да је упознао нашег најбољег тенисера, као извор за карикатуру користио и своју фотографију са њим, али је и посматрао интервјуе које је давао после освајања Вимблдона, јер на телевизији нема корекције лика, ту је био природан.

Млада му је, каже, била инспиративнија, пре свега зато што је лепша, има једноставне лепе женске црте лица, благе очи и насмејан поглед. Њу је релативно брзо урадио, а иако је био задовољан како је испала, дешавало се да се после неколико дана нечага досети и изврши корекцију.

Најважнија ствар код ових фигура је глава. Она је искаркирана и она осликава личност. Све остало је ствар мајсторства и технички део. Када направим главу, накачим је на конструкцију и посао је практично готов. За ову фигуру било је тешко саставити их, јер су главе много велике и онда су тела одвојена једно од другог. Зато је требало направити сразмерне руке, а да они опет буду целина, објашњава наш саговорник.

Фигуру Новака и Јелене радио је око два месеца, а да је имао више информација направио би и два пекинезера, њихове кућне љубимце, који су познатом пару као чланови породице, или поломљени рекет који би асоцирао на Новаков темперамент на терену. Ипак, пошто је карикатура била наручена могао је само да Јелени направи стомачић, а на Нолетовом сату симболично стави време 5 до 12. Карикатура је брачном пару уручена на дан венчања, и за сада су коментари позитивни.

Иначе, фигура Новака и Јелене је скоро двестота у богатом опусу Миливоја Обреновића, који је 3Д карикатурама почео да се бави још далеке 1996. године, када се појавио материјал сличан пластелину, беолин. Пре тога радио је портретне карикатуре, а сада углавном ради по наруџбини. У његовој богатој колекцији

налазе се нека од најпознатијих светских имена, а омиљене су му карикатуре Ролингстонса и Ендија Ворхола. Његова дела налазе се у приватним колекцијама широм света, а своју колекцију волео би да употпуни још Пикасом, чиме би, уз Ворхола и Далију, комплетирао по њему приказ најзначајнијих уметника двадесетог века.

В. ГЛИШИЋ

ЖЕЉКО САМАРЦИЋ УРУЧУЈЕ ФИГУРУ МЛАДЕНЦИМА (ФОТО ИЗ ЧАСОПИСА „ХЕЛОУ“)

Милош Игњатовић
ЗУМ

Свратио Чиле да види шта му раде верни одборници

Косидба на кориту Лепенице

Бицикл који мора да има четири наменске корпе

Доста је било кафана, Пека сада ужива у својим Претокама

Чему ограда, Борачка река сада је плитка

КРАГУЈЕВАЧКО
ЧИТАЛИШТЕЛИСТ НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ „ВУК КАРАЏИЋ“ У КРАГУЈЕВЦУ
ГОДИНА XIX - БРОЈ 37 - ЈУН 2014 - ISSN 2217-2327НОВО „ЧИТАЛИШТЕ“
Библиотека
по мери

Нови број „Крагујевачког читалишта“ посвећен је проблематици коришћења јавних библиотека од стране особа са инвалидитетом, са акцентом на следеће и слабовиде. Овај стручни, полугодишњи часопис Народне библиотеке „Вук Караџић“ у уводном делу темата доноси два текста Драгана Милуновића о спецификуму књига за особе са инвалидитетом и о раду Краљевског националног института за следеће Велике Британије. Поред ње, у оквиру теме, критичке и информационе текстове потписују Џон Хардисти, Горан Копоран, Татјана Јанковић, Драгана Божић, Виолета Јовичанац Петровић и Бојана Грујић.

Већ устаљене рубрике доносе текстове Гордана Вучковића Јасмине Јовановић и Нила Гејмен („Хоризонти“); Роксанде Алексић („Фелтон“); Марије Гордић („Из нашег угла“); Бојане Крстић Михајловић („Са полица позајмног одељења“) и Сање Живковић („Из старог фонда“).

О јубилеју нишке Народне библиотеке „Стеван Сремац“ (135 година) у новом броју „Крагујевачког читалишта“ пишу Славица Кривокућа и Марија Чупић. Рубрику „Нови наслови“ потписује Гордана Вучковић, а „Вести“ Виолета Јовичанац Петровић. In memoriam за преминулу Снежану Јовичић, и мени посебно драг - *Списак дародаваца*, завршавају број 37. овог часописа.

Р. ШАРЕНАЦ

СТИЖУ „НИНЦА
КОРЊАЧЕ“
Авантуре
четири
брата

Сви они чије су детињство обележиле авантуре младих мутаната нинца корњача и њихова неуморна борба са негативцима попут Секача, Кранга, Краља пацова и осталих, имају одличну прилику да се врате у време када су били мали и гледају своје омиљене јунаке на филмском платну. Наиме, средином августа на великом платну биоскопа „Синелекс“ одржаће се премијера овог филмског спектакла.

Прича прати авантуре четири брата, Микеланђела, Донатела, Рафаела и Леонарда, који се боре против зла из њихове базе у њуоршкој канализацији. Брза акција, сјајни специјални ефекти, и прича коју ће публика завољети, удружени су у овом блокбастеру који су створили једни од најбољих холивудских продукцијских и филмских тимова.

СЦЕНА ИЗ ФИЛМА „НИНЦА КОРЊАЧЕ“

НОВЕ КЊИГЕ

Свака прича је
проживљена

Духовито и метафорично Виолета Томић, проводи читаоце кроз искушења бивствовања у савременом свету. Улога жене, маргинализовани живот и духовити поглед на њега. Ово је књига надреализма, не тако честог књижевног жанра код нас

Ко шебе каменом... ти њега вишином! Бар да ти оставим трајну флеку. Нешто оригиналније не умем да смислим.

Прејлакаши дуј љути значи свађаши се са љућим лошим сјавом. Из дубоке, бунине кофе извадиш љовкама љовкашен сјава. Зајим ја добро исцедиш над сунцем, и окашиш на конач да би љокушао да преживи – ово је део из збирке кратких прича „Бесмислена црвена флека“ Виолете Ете Томић.

Ова млада ауторка потекла је у књижевној радионици СКЦ-а, који је и издавач ове збирке у едицији „Ново стабло“. Реч је о њеном првенцу, а занимљиво да је последње две године на конкурсима СКЦ-а за младе ауторе, њен рукопис на крају остајао без главне награде, али је сваки пут препоручиван за штампање. Тако је и дошло до ове књиге, која је, у најкраћем, наслоњена на поезију или блиска њој, а може из ње настати и новела или роман. Прозни облик сам за себе, нешто као пишчев став према животу. Духовито и метафорично Виолета Томић проводи

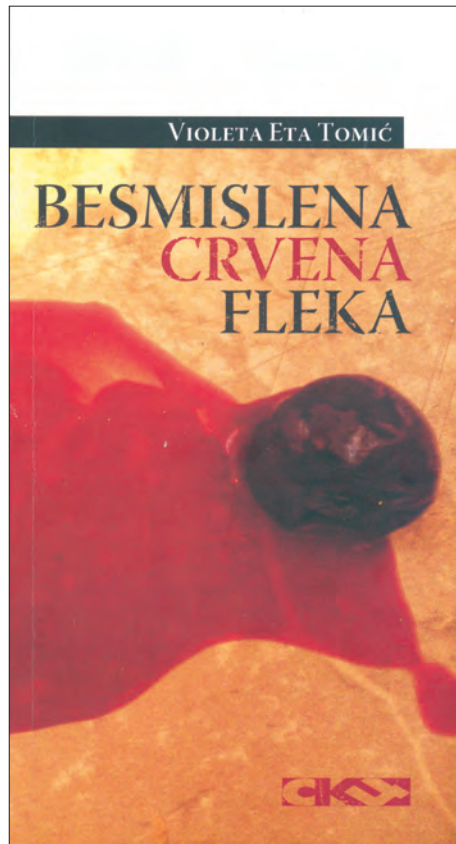
читаоце кроз искушења бивствовања у савременом свету. Улога жене, маргинализовани живот и духовити поглед на њега.

Буковски, Хармс, Дали. Ово је књига надреализма, не тако честог књижевног жанра код нас.

– Сваки дан је надреалан и то је упаковано у кратке приче – смисао у бесмислу. Приче су настале из једноставних, свакодневних догађаја и згода. Инспирација је настајала на путу до пијаци, у сусрету са просјаком, у вечерњим излацима. Постављала бих догађај наопачке, окретала их на свој воденицу, објашњава Виолета Томић.

Према њеним речима то је и аутобиографско дело.

КОРИЦЕ КЊИГЕ

КОМЕДИЈА ЦОНА ТОРТУРА

Између љубави и новца

Нова комедија Цона Тортура са Шерон Стоун, Софијом Вергаром, Вуди Аленом и Ванесом Паради под називом „Матори жиголо“ стигла је на редовни репертоар биоскопа „Синелекс“.

Колико духовит, толико и потресан овај филм говори о људској бескрајној и никада задовољавајућој потражи за срећом кроз секс и љубав, а редитељ је за потребе овог остварења створио различите профиле жена.

Цвећар одлучује да постане професионални Дон Жуан како би зарадио додатне паре и помогао свом пријатељу, Мареју. Док му Мареј буде изигравао његовог „ме-

СВАКИ ДАН ЈЕ НАДРЕАЛАН И ТО ЈЕ
УПАКОВАНО У КРАТКЕ ПРИЧЕ - СМИСАО
У БЕСМИСЛУ: ВИОЛЕТА ТОМИЋ

– Свака прича је проживљена, нема измишљених догађаја. Прича „Добри момци или антисекиранти“ је игра речи, а говори о зостављању жена коме смо сваког дана сведоци – понекад у медијима, а некад и ту испред нас. Прича говори о компликованим мушко-женским односима. Прича „Дувар“ настала је када је један младић на свеже окреченом зиду факултета написао графит „Дувар“, а ја сам све то „завила“ у надреализам. „Бесмислена црвена флека“, прича по којој и књига носи назив, настала је док сам чистила вишње, каже млада песникиња.

Збирка, је донекле инспирисана и албумом групе „Пропаганда 117“, њиховим првенцем „Ова басна ником није јасна“. Из тога је, настао и мултимедијални перформанс, којим је ова књига представљена крагујевачкој књижевној публици.

– Желела сам да направим помало необично књижевно вече, а послужила сам се филмом као медијем. Тако су неке од прича добиле и слику, али и музику, каже наша саговорница.

Виолета Ета Томић, иако јој је ово прва књига, за свој књижевни рад до сада је добила неколико награда и признања. Често су јој песме и приче објављиване у зборницима, а да подсетимо, она је и победница првог издања фестивала „Кг опен поетри“.

Мирослав ЧЕР

ВУДИ АЛЕН И ЦОН ТОРТУРО

КОНКУРСИ

Фестивал
филмских школа

Међународни фестивал филмских школа „Cherry's film festival“ позива продуcente и ауторе да пријаве филмове за такмичарски програм првог издања тог фестивала, које ће бити одржано од 18. до 21. септембра на Облачинском језеру код Ниша.

Право учешћа имају све државне и приватне филмске школе, академије, факултети и полазници тих школа, као аутори својих остварења. Жири фестивала доделиће награде у категоријама за играни, документарни и експериментални филм, а публика ће наградити један филм Гран пријем.

Према пропозицијама конкурса, могу учествовати домаће и иностране филмске школе остварењима из сопствене продукције. Страни филмови и филмови чији дијалози и натписи нису на језицима разумљивим за српско гледалиште морају имати обезбеђен превод.

Фестивал обухвата и програме који немају такмичарски карактер, као што су ретроспективе, разговори са ауторима, изложбе, радионице, трибине, музички програм и слично. Фестивал задржава право коначне одлуке о програму у којем ће филм бити приказан. Више информација о фестивалу могуће је добити на festival@kinoklub.rs.

Самосталне и
ауторске изложбе

Градска галерија „Пожега“ расписала је конкурс за самосталне и ауторске изложбе у 2015. години, а конкурсна документација треба да садржи визуелну документацију (до 10 фотографија радова који се предлажу за изложбу), концепцију изложбе изложу у писаној форми (до једне стране текста) и професионалну биографију.

Конкурс је отворен до 30. септембра, уметнички савет ће прегледати конкурсни материјал до краја октобра, а учесници конкурса ће бити информисани о резултатима најкасније до 1. децембра.

Конкурсни материјал треба доставити на адресу galerija-pozega@gmail.com или на ЦД-у поштом на адресу: Културни центар Пожега (Градска галерија Пожега), За конкурс 2015. Књаза Милоша 8, 31210 Пожега.

Изложбени
простор у Гроцкој

Центар за културу „Гроцка“ расписао је конкурс за самосталне, ауторске и групне изложбе за излагачку сезону у следећој години. Конкурс је отворен до 15. септембра, а како је наведено, савет галерије даваће предност уметничким пријавама које исказују индивидуалност приступа ликовним медијима и заокружен идејни концепт.

Пријаве могу да поднесу академски образовани уметници, чланови УЛУС-а, УЛУПУДС-а, као и афирмисани неакадемски ствараоци, који нису излагали у овом простору, у Гроцкој, у прошле две године. Више информација на сајту Центра за културу „Гроцка“.

СПОЈ
ИСКУСТВА И
ЗРЕЛОСТИ
СТВАРАЛАШТВА,
И СНАЖНЕ
ЕНЕРГИЧНОСТИ
И МЛАДОСТИ

ИЗЛОЖБА СКУЛПТУРА И СЛИКА

Вулчевићи у Мосџовима Балкана

У галерији „Мостови Балкана“, у четвртак, 31. јула, биће отворена изложба скулптура и слика Борислава и Зорице Вулчевић. Ова поставка, према оценама критичара, спој је искуства и зрелости стваралаштва са једне стране, и снажне енергијности и младости са друге - индивидуални израз који зрачи поетиком радости. Иначе, реч је о радовима оца и кћерке.

У каталогу изложбе Милинко Ристовић, наводи да пренети, односно, отелотворити потпун осећај са „трентајем“ душе чини доживљај створеног уметничког дела. Таква побуда, од осећаја до идеје и теме, подстицај је за ства-

рање ликовног израза који носи и највреднију поетику - радост, како би рекао француски сликар Дифи: „Ако посматрач не осети радост пред мојим сликама престао бих то да радим“.

- Према томе, није лако осећај уградити у боју или волумен. То се осети „говором“ ликовног језика, који је естетизован са индивидуалним исказом. Зато да би разумели слику или скулптуру морамо схватити приступ и посвећеност ствараоца лепоти, чија енергија зауставља и успоставља везе за добробит човека, нације, друштва и традиције. Тај однос има и психолошку конотацију и без ње се не може, јер будући да је уметност ствар духа из кога следи да ће сва-

ко научно изучавање уметности бити психологија. Она може бити и нешто друго, али психологија ће бити увек, каже Ристовић.

Зато, додаје он, потпуни одговор о уметничком делу данас не могу бити дати само применом уметничко-историјске методе. Тај однос, ствараоца и створеног дела, не може бити једноставан, већ је он комплексан, зато се у оваквим приликама и пишу кратки поетични текстови, који наслућују одреднице створеног дела дајући и личне смернице даљег развоја.

Борислав Вулчевић рођен је 1952. године, у Клинички код Пећи. Дипломирао на Академији уметности у Приштини (1977.) на Вајарском одсеку, где је завршио и постди-

пломске студије. Доцент је на Факултету уметности на вајарском одсеку у Звечану. До сада је самостално излагао 15 пута и учествовао на преко 60 колективних изложби и седам ликовних колонија. Добитник је шест награда из области вајарства. Живи у Рашкој.

Зорица Вулчевић рођена је 1986. године, у Новом Пазару. Тренутно завршава докторске студије на Факултету за уметност и дизајн у Београду. Самостално је излагала пет пута, колективно 36, а добитница је више признања из области ликовне уметности.

Изложба скулптура и слика Борислава и Зорице Вулчевић биће отворена у 19.30 часова.

М. Ч.

Глуму је дипломирала 1955. године на Факултету драмских уметности у Љубљани. Први глумачки ангажман имала је већ 1955. године у Копру, а потом и у родном Марибору, где је радила од 1956. до 1958. године. Од 1959. до 1961. ангажована је у Народном позоришту у Тузли, а од 1961. до 1963. у мостарском позоришту.

Од 1963. године била је члан крагујевачког Театра „Јоаким Вујић“ на чијој сцени је одиграла велики број разноликих улога и била део ансамбла скоро три деценије, односно све до одласка у пензију 1991. године.

Мајда Ђорђевић Гориншек је за свој рад више пута награђивана. За улогу Беатриче у Шекспировој „Много буке ни око чега“, 1961. године, добила је годишњу награду Удружења драмских уметника Босне и Херцеговине. За улогу Татјане у „Малограђанима“ Максима Горког награђена је 1970. године на позоришним сусретима „Јоаким Вујић“ у Лесковцу.

ИЗЛОЖБА ПРИМЕЊЕНЕ УМЕТНОСТИ

Плакати и разгледнице

Изложба примењене уметности, која прати пројекат под називом „Стабилизација“ отворена је у Малом ликовном салону Народног музеја. Реч је о радовима графичких дизајнерки Марије Јовановић и Сање Палибрк.

Пројекат „Стабилизација“ је, како наводе ове уметнице, мултидисциплинаран тип активности, који у себи сажима циклус уметничких креација и мањих активности и као такав кореспондира са више међународних области, заједница и целина, а има за главни циљ транспарентност културно-историјских процеса у шаблонима деловања бивше СФРЈ и Европске уније.

Изложени су плакати, разгледнице и промо материјал везан за распад бивше Југославије, настанак ЕУ и све оно што је Јужно Моравска урадила на овим просторима.

- Укратко, суштина пројекта је да прикаже детаље функционисања

оба шаблона и да их међусобно упореди, објашњава нам Сања Палибрк.

Тако конципирана творевина уметничког деловања ове две графичке дизајнерке, интегриса сарадњу „Акорна“ из Прага (који предводи Михал Улр), „Акорна интернационал“ (који предводи Вејд Ред), као и целог локалитета бивше Југославије. Концепцију пројекта је подржала Доприносна канцеларија Јужноморавског региона са седиштем у Брну, град Крагујевац, те партнери који преузимају промотивно реализацију програма.

- Тако „Стабилизација“ добија ширину ноту и прераста у трогодишњи циклус догађаја под именом „Од дестабилизације до сарадње“. Првобитни концепт заокружен је целином у више локалних заједница (Крагујевац, Рача, Велика Плана, Баточина), са тенденцијом

деловања у Ужицу, Јагодини, Краљевицу и Београду. Нова целина јасно је конципирана да истакне промоцију деловања Јужноморавског региона на Балкану и да подсети на значајну улогу чешког народа кроз историју, као пријатеља Срба и осталих Јужних Словена, каже наша саговорница.

Изложба примењене уметности биће отворена до септембра, када се сели у Брно, где ће концепт бити представљен током октобра.

Носилац пројекта у Србији је уметничка група „Прсти“, преко Центра за креативни развој, а координацију спроводи Сања Палибрк. Иначе, програм ће бити „враћен“ из Чешке тек у јануару следеће године, када ће бити представљен у Хрватској.

Форму деловања подржали су Слободан Филиповић, глумац Ужичког позоришта, Бојан Нешић и Светлана Стамболић Стојковић,

чланови Центра, као и бројни спољни сарадници. Иначе, првобитна верзија програма (самостално решење две дизајнерке) премијерно је представљена у овдашњој Библиотеци, у огранку у Колонији, да би после обишла остале локалне заједнице, а данас се интегрисала у мултидисциплинарану причу.

М. ЧЕР

57. ФЕСТИВАЛ ФЕСТИВАЛА

Најбоље аматери из региона

Фестивал фестивала, традиционална манифестација позоришних аматера са простора бивше Југославије, одржава се 57. пут у Требињу, а уз најбоље аматерске представе из Босне и Херцеговине, Србије и Црне Горе, први пут од обнове тог фестивала учествују и позоришта из Македоније.

Такмичарски програм почео је представом „Празнина“ Слободана Томовића, у режији Слободана Маруновића и извођењу Бјелополског позоришта. Такмиче се и позоришта из Црвенке, Високог, Сенте, као и театар из Требиња.

Из Србије ће се, тамошњој публици, представити две представе - АП „Стеван Сремац“ из Црвенке играће Стеријину „Покондирену тикву“, у режији Радоја Чупића, а Камерна сцена „Мирослав Антић“ из Сенте победничку представу недавног 56. Фестивала аматерских позоришта Србије у Кули - Нушићеву „Ожалошћену породицу“, коју је режирао Крагујевчанин Дејан Цициловић.

Аматерску сцену БиХ представља Театар „Тотал“ из Високог Бекетовом драмом „Чекајући Годоа“, у режији Јесенка Музаферије, док ће домаћин фестивала, Градско позориште Требиње, играти „Боинг, боинг“, Марка Камелотија, у режији Жељка Милошевића.

Такмичарски програм затвара трупа Центра за културу „Бели Мугри“ из Кочана у Македонији Лоркином драмом „Дом Бернарда Албе“, у режији Кристине Атанасове Арсове.

Поетски театар „Тент“, из Обреновца, у пратећем делу програма одиграће представу „Солунци говоре“, поводом стогодишњице почетка Првог светског рата. На улицама и трговима наступиће ученици локалне Музичке школе и артистичке групе из Београда, у режији Ане Григоровић. У оквиру пратећег програма, отворена је изложба фотографија „Единбушки фестивал“, ауторке Линде Грејем. Пратећи програм обухвата и изложбу позоришних фотографија Војислава Воја Килибарде.

Фестивал ће бити завршен доделом награде „Златна маска“, а у част награђених, најављен је концерт „Србиан цез, бре“.

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО“ НАГРАЂУЈЕ Раширених крила

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштва“. Реч је о књизи Деане Камерон „На врховима прстију“.

Дора Чејмберс стиже у Чикаго током Светског сајма 1893. године, а са њом и судар модерног, егзотичног и револуционарног. Праћена тајанственом прошлешћу, започиње брак са Чарлсом који захтева да се придружи Дамском управном одбору. Вођена жељом да удовољи мужу и донесе му степен више у друштву, прихвата нимало завидан задатак да направи измене у костимима и плесу египатских трубушних плесачица из Каира. Како их ближе упознаје, Дора постаје задивљена сензуалном игром и егзотичним, заводљивим изгледом плесачица, а нарочито њиховим загонетним менаџером, који је неповерљив и уздржан, иако је његови тајанствени погледи неодољиво привлаче и наговештавају нешто друго. Ризикујући сигурност и друштвени статус, Дора ће раширених крила полетети ван граница покорног живота и очекивања друштва, и скупити храброст и снагу да се ослободи скривене страсти и жеље у свом срцу, које превазилазе њене најлуђе снове.

Потребно је да у петак, 1. августа, позовете 034 333 116, после 10 часова и добићете ову књигу. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан“, која се налази у Тржном центру „Плаза“.

ПРВА КРАГУЈЕВАЧКА ГИМНАЗИЈА У КУЛТУРНОМ И ДРУШТВЕНОМ ЖИВОТУ ГРАДА ИЗМЕЂУ ДВА РАТА (20)

Феријалци, фото и стрељачки клуб

Пише Дејан Обрадовић

Подружнина Феријалног савеза је основана почетком марта 1921. године, као орган Бачког феријалног савеза. Председник је био ученик Стеван Рељић, секретар – М. Милошевић. Од стране Наставничког савета делегиран је у управу Сретен Петровић, сулент. Подружнина је имала 75 чланова, ученика виших разреда и педагошких одељења. На крају године се 52 члана пријавило за путовање. По неколико њих је желело да путује у Словенију или у источну Србију, а сви остали у Дубровник.

Подружнина је образовала локални одбор који ће за време великог одмора дочекивати госте и старати се око њиховог преноћишта и других потреба. Овдашња Хришћанска заједница младих људи уступила је своју канцеларију и за рад локалних одбора Феријалног савеза.

Министарство просвете је 10. јануара 1923. године препоручило најширу сарадњу са ђацима на циљевима Феријалног савеза. Он је за 19. фебруар 1928. најавио свој матине у сали Соколског дома, са концертним делом и играчком. Поздравну реч је имао др Анте Мишура. У шк. 1929/30. Подружнина је бројала 120 чланова, знатно више него претходне године. У шк. 1930/31. основан је локални одбор Феријалног савеза у Крагујевцу који шири идеје Феријалног савеза, уписује чланове за летовалиште, дочекује госте... Милан Илић је као надзорни наставник одржао предавање „Значај и циљ Феријалног савеза“. Управа је радила у тесној вези са другим месним подружницама.

Подружнина се обнављала сваке школске године. У току шк. 1932/33. године изабран је и нов локални одбор у Крагујевцу, који је основао свратиште у Мушкој гимназији са 17 кревета и ћебади, са једном кантом за воду, једним умиваоником и другим

потребним стварима. Подружнина (са 60 чланова) је одржала пет скупштина, укључујући и скупштину локалног одбора. Надзорни наставник Милан Илић је одржао предавање „Значај и циљ Феријалног савеза“. Управа је у вези са другим месним подружницама, као и са бановинском централом у Новом Саду.

Већ 1936/37. оцењено је да се радило „слабије него раније“, мада се радило са 42 члана и на рачуну било 120 динара. У дворани Официрског дома, 27. марта 1938. ученици, чланови Феријалног савеза, приредили су концерт у корист својих сиромашних другова и одиграли комад „Хеј, Словени“, „који је најлепше примљен од присутних ђачких родитеља“. Исти комад је извођен у Соколском дому, 2. априла, за ученике гимназије. Надзорни наставник била је Јелисавета Богдановић. Било је 127 чланова. Подружнина је добила свратиште са пет кревета. На крају школске године на рачуну је имала хиљаду динара.

■ Фото–клуб

Фото–клуб у Првој гимназији основан је у априлу 1930. године у циљу упознавања ученика са фотографским радом и коришћења које се могу добити од тога“. Правила Фото–клуба, која су примљена на седници Наставничког савета 20. марта 1930, одобрено је министар Божидар Максимовић 7. маја 1930. године. На 15 састанака до краја шк. 1929/30. године 20 чланова је обучавано у руковању апаратом, снимању и у раду у мрачној комори.

Наредне године стари чланови су обучавали нове. Укупно је било 15 чланова. Својим радовима су учествовали на конкурсима фирме „Kodak“ апарата у Загребу. Делатност Фото–клуба престала је пре шк. 1934/35. године.

Извод из Правила Фото–клуба

Чл. 2. Чланом клуба може постати сваки ученик ове гимназије који прилази друштву са љубављу и интересовањем за рад и који је доброг учења и владања.

Чл. 3. Сваки члан је дужан да плаћа члански улог који износи 5

ШЕСТИ РАЗРЕД ГИМНАЗИЈЕ 31. МАЈА 1928. ГОДИНЕ

динара месечно. Осим тога, приликом ступања, на име уписнине 10 динара.

Чл. 4. Уписнина и чланарина трошиће се искључиво за потребе самог клуба (за набавке фотоапарата и материјала).

Чл. 5. Од чланарине се могу ослободити ученици који су сиромашног стања, а одлични по учењу и владању. Укупан број ослобођених од чланског улога не може бити већи од 10 (десет). О ослобођењу од чланарине одлучује збор чланова. Уписнине се нико не може ослободити.

Чл. 6. На челу клуба стоји:

а) старешина, наставник кога одреди Наставнички савет, а који познаје фотографски рад;
б) секретар и благајник, ученици које изабере збор чланова на почетку школске године.

Чл. 7. Скупови ради договарања о раду клуба обавезни су за све чланове. На њима ће се одлучивати и решавати сва питања без гласања – споразумно – и са пресудним гласом старешине клуба. Одлуке скупова обавезне су за сваког члана, био присутан или не.

Чл. 8. На крају школске године, и најдаље до 1. јула, клуб је дужан да приреди изложбу слика. Ако има средстава, најбољи се рад награђује.

Чл. 9. Престанком клуба инвентарне ствари и новац предају се директору Прве мушке гимназије на чување, док се клуб не обнови.

Чл. 10. Управа гимназије повратиће обновљеном клубу све примљене ствари само онда, ако има

уверење да ће клуб умети чувати те ствари и показати напредак у раду.

■ Ђачки стрељачки клуб

„Савезна Стрељачка дружина у Крагујевцу ставила је себи у задатак да стрељачким витештвом систематски упозна и нашу школску омладину. Стрељаштвом се не само подиже национална свест, већ се њиме дисциплинује дух и тело, што је од велике користи за свакога, и нарочито за омладину“.

Са овом намером потпуковник Љуба Петровић, у име Стрељачке дружине, доставио је 17. фебруара 1933. године директору Гимназије Душану С. Триповићу пројекат правила „Стрељачке дружине ученика Мушке реалне гимназије у Крагујевцу“ с молбом да се издејствује одобрење за отварање ђачке стрељачке дружине. Оснивање је дошло из потребе „да се ђаци науче стрељачкој вештини још из младости“.

На оснивачкој скупштини, 29. априла 1933. били су присутни професори Драгомир Димитријевић, Нектарије Маринковић и Лазар Пантелић. У име крагујевачке Савезне стрељачке дружине дошао је потпуковник Љуба Петровић. Професор Пантелић је говорио о значају стрељаштва у прошлости и садашњости. Управу су сачињавали ученици, од шестог до осмог разреда: председник – Немања Марковић, син легендарног стрелца и државног првака Матеје Марковића „Чика Мате“, благајник Мирослав Ђурчић, секретар

– Богомир Радојевић; чланови – Богдан Константиновић, Миодраг Мојсиловић, Леонид Новиков, Бранислав Лазаревић, Миодраг Тијанић, Милош Јовичић, Властимир Марковић, Милош Веселиновић и Манојло Зрљевић. Да би се знање ученика о оружју поправило од стране команданта пука Кошака, одређен је поручник Боривоје Живановић да 4. маја одржи предавање о „нашој војничкој пушци“. За надзорног наставника је одређен Л. Пантелић.

Правила су одобрена 22. децембра 1933. године. Л. Пантелић је поднео оставку, па је на место надзорног наставника 8. мар-

та 1934. постављен Александар Влајић, врхунски стрелац. За дружину је владало велико интересовање ученика, па се у току шк. 1934/35. године у њу пријавило око сто чланова. Пошто се ова стрељачка дружина растурила, иза ње је крајем 1937. остало 270 динара, који су, након извештаја А. Влајића, 3. децембра 1937. предати ђачкој књијници за набавку књига.

Учешће ученика у раду добро организованих школских дружина и подружнина доприносило је њиховој општој култури, развијању способности за критичко промишљање, препознавању и развијању знања и вештина. Вођени својим наставницима, али врло често и самостално, нарочито до 1937. године, доприносили су да у школским извештајима запажено место има њихова делатност. У једном броју удружења развила се жива пропаганда комунистичких идеја, коју су спроводили чланови СКОЈ-а, најактивнији у њиховом раду, а по директиви чланова Месног одбора КПЈ, који је од 1934. године тражио да се преузму под контролу спортска, уметничка, културна и слична удружења. То је посебно било изражено у „Подмлатку“, најпознатијој школској дружини у којој су били окупљени најбољи ученици, који су жудели да промене свет. Однос надзорних наставника према њиховом раду био је различит, али се слободно може закључити да је већина прећутно прихватала ставове својих ученика.

ДОГОДИЛО СЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Пре 100 година: 28. јула 1914. Аустроугарска је објавила рат Србији телеграмом грофа Бертолда послатим из Беча за Земун, *via* Пешта, а из Земун телеграм је прослеђен у Врховну команду у Крагујевцу ради дешифровања. Телеграм о објави рата Србији, писан латиницом, исправно

је дешифровала крагујевачка телеграфисткиња Ружица Петровић Црепић и проследила у Ниш председнику српске владе Николи Пашићу. О тренутку када је стигао историјски документ у Крагујевцу, сведочила је Ружица Петровић:

„Сви смо претрнули од страха и узбуђења. Настао је тајац и ја сам сам пошла ка тастери – и села за апарат. Док сам примала телеграф, управник станице и шеф војног телеграфа, читајући адресу коју сам већ примила, нису знали коме треба упутити, пошто ни сами нису знали у оном тренутку седиште Краљевске Владе, а телеграм је био упућен министру спољних послова, Београд. Када сам телеграм примила, споразумели су се старешине да га предаду Врховној команди и ја мислим да се оригинал овог телеграма налази и сада у нашем Главном

генералштабу, ако га је Врховна команда, као што изгледа, сачувала.“

Пре 50 година: у лето 1964. у једној шупи, недалеко од Висећег моста, почиње да се окупља и вежба неколико тинејџера који ће, почетком јесени исте године, оформити рок групу „Далеки хоризонти“. Прву поставу бенда чинили су Зоран Б. Петровић (соло гитара), Драган Томић Гаги (бас гитара), Братислав Димитријевић Браца (ритам гитара), Жика Томић (хармоника и бубњеви). Групи се касније прикључио и Родољуб Зечевић Роћко као певач. Први пут јавно су наступили у јесен 1964. на играци у Педагошкој школи (данашњи ПМФ).

На каснијим наступима, на Машинском факултету, у сали Учитељске школе (данашњи СКЦ), у дворани „Пионир“, изводе репертоар на енглеском језику (нумере група „The shadows“, „The Rolling Stones“, „Pretty things“, „The kinks“, „The animals“, певача Роја Орбисона, Бобија

Сола, Елвиса Прислија), нумере домаћих група „Златни дечаци“, „Црвени корали“, „Силуете“.

На првој великој рок манифестацији СФРЈ, Првој гитаријади, на Београдском сајму 1966. године, „Далеки хоризонти“ представљају Крагујевца извођењем нумере „Pretty things“ и ауторске песме Родољуба Зечевића „Ноћ и дан“. Као победници крагујевачке локалне гитаријаде, на Другој гитаријади одржаној 1967. освојили су осмо место. Свирали су на играма у простору данашње Народне библиотеке и у сали биоскопа „Застава“ као предгрупа београдској групи „The best nothing“. Састав је мењан у неколико наврата: 1966. групу напуштају Родољуб Зечевић и Зоран Петровић и као нови вокал и ритам гитариста придружује се Слободан Коминац Кома; 1967. Војкан Јанковић замењује бубњара Жрку Томића, који 1968. долази на место оргуљаша. Група је расформирана у јесен 1968.

Приредила **Лела Вујошевић**
гелмично користећи податке из Лексикона Крагујевца

Владимир Јаџичић

Породични серијал

КАО што у човековом животу траје, и наставља се вечно, потрага за изгубљеним временом, тако у Србији траје, и вечно се наставља, потрага за додатним извором финансирања породице - јер плата није довољна. Боље је, свак то зна, у Немачкој, на црно, чистити туђа говна, него у Србији имати свој стални, уредни, у грађанском смислу поштован, а слабо плаћен, посао. Кад боље размислиш, шта ће ти такав сталан посао и зашто би те, с друге стране, неко читав век финансирао и трпео твоју грађанску уредност? Добра је и црна земља што нас трпи!

Посао, то код нас одавно не значи нешто правити сопственим рукама, продавати на тржишту и делити потом зарађену добит, па опет Јово наново - посао код нас то значи шиљити перо, или трљати о предузимању будућих напора који се, напосок, никада не предузму, појављивати се, повремено, на телевизији или у новинама.

Пошто то, очигледно, није довољно, јер се накупило светине по разним институтима и агенцијама, поподне мораш нешто и да привредиш, како би твоји домаћи Циганчићи имали шта да једу. Посао, то је нешто лепо, привлачно, свако би пожелело: устанеш, уличкаш се, набијеш ноге под канцеларијски сто, очијукаш с колегицама вечно жељним акције (обећање лудом радовање!), онда извадиш ноге испод стола па идеш кући да радиш нешто паметно. У међувремену, ако управа није у фирми, можеш лечка и да одспаваш. А ако се баш заломе на нешто мора да се и уради, одмах почиње стрка, јурњава и нервоза: *ко је одговоран.*

Испада да је увек најодговорнија чистачица, јер је јасно да клозети нису очишћени и, уопште, хигијена је на мртвој нули. Одатле све почиње, требало би је научити памети, одавно је она нама сумњива, а сад је то и јавно изашло на видело. Следећи одговорни је, разуме се, директор. Он малтретира особље, тера људе да скапавају радећи свој посао, то је *чисти мобини*. Добра ствар, тај стални посао!

ДА, али како намирити породичне потребе, које сваким даном расту? Разбојничка држава цеди маст из тебе, сваког месеца повећавају износ дажбина, наплаћују централно грејање и на плус четрдесет, телеком те бомбардује разним пакетима, терају те да плаћаш државну телевизију и приватну мрежу с државним програмима уједно, кад уплатиш за воду рачун од бедних петсто динара инкасантиња само што те не пљуне, а о струји већ и да не говоримо: свака нова власт најпре изврши јуриш на електродистрибуцију - зато што воли народ и зато што су тамо шефовске плате од сто хиљада навише. *Од колена ћа навише да ће чича калајише!*

А да би плате биле од сто хиљада навише, све испод десет хиљада месечно по глави становника за струју - дође увреда. Треба за ремонт, разумете, расте јавни дуг. Постоји лек за то: смањење плата чистачицама које су подигле нос и од којих почиње сво зло у овој држави.

То је Зокс одлично разумео. Али, његова интелигенција често је била немоћна пред компликованим задацима које му је наметало питање голог опстанка. На пример, његову Ленку више ни магацин сточне хране не може да нахрани: свако мало јој дуриштад вуре из фрижидера, а он сиромаш од толиког отварања и затварања почео да шкрипи. Пробуди се Зокс у пола три ноћу, осети да му је, коначно, постало протрано (јер га Ленка често зајаше једном ногом и прибије га уза зид, па једва дише) - и схвати да жена није поред њега. Ода је издајнички звук: цвилну шарке на фрижидеру као да их даваш. То је Ленка и ноћас устала да презалогаци. Шта да презалогаци? Па преко дана је већ уништила четврт бурека, пола кила барене сланине, пет јаја и пет шницли са свињске плећке. Кило

хлеба дневно одавно јој није довољно. Ако и Зокс чалабрине - потрошња хлеба иде на два килограма, сваки дан.

- Шта опет претураш - пита је он, буновно, али као одговор добија само:

- Спавај, кретену!

Па и фрижидер, толико је стар, да је почео да греје. Сваки дан се Зокс пита кад ће и коначно *га рикне*. Као и веш-машина. Грејалица је одавно *црка*, а и телевизор, маломало екран *цвикује*. Треба обновити апарате, а откуд паре?

А кад у кући нема пара, настају гунгула и дрека. Те ствари су саме међу собом повезане. Не може се рећи да у породици немају љубави. Толике су године заједно. Радица је већ студент, забавља се, доводила је дечка, догодине ће завршити факултет и вероватно се удати. Сахранили су родитеље, редно, како следује, одржали се на окупу, зар је то мала ствар? Није то било због новца, не, никако!

Ипак - без пара не ваља, одмах избијају свађе. Ленка, рецимо, има обичај да га у беспарици назива најгорим именима, као

да је он крив за све. Дуго није схватао у ком правцу води њена грдња. Напосок је схватио: требало би да зарађује више.

На путу према том циљу, било је драматичних лутања, посебно онда кад би Ленка преузела иницијативу, верујући да је Зокс неспособан за било шта друго, осим да вози та своја проклета кола хитне помоћи.

ЈЕДНОГ дана је дошла с некаквим папирима и рекла:

- Потписуј!

Зокс ни за живу главу не би потписао папире које она доноси, плашећи се да је опет направила уговор с неком банком која ће им стезати омчу око врата док не допадну дужничког ропства - али није било то у питању. Ленка је била, зачудо, добро расположена, певушила је и стајала пред огледалом, мењала хаљине и капутиће, а нарочито оне за које је веровала да јој добро стоје, јер јој покривају сало. Врцкала се тако добран сат, док је он, натакаривши наочаре, читао компликован текст донетих уговора.

Прво, могло се рачунати на солидан хононар, такорећи ни за шта. Породични серијал, мада се не зове баш породично „Мењам жену“. Друго, имали су на избору неколико брачних парова, с чијим женама или мужевима, зависно од пола, треба да проведу неко време - отприлике недељу дана, заједно. Треће, гледао је он те серијале, занимљива је то ствар, дође ти туђа жена у кућу, па с њом пијеш кафу, то ти је као да си на послу с колегицом, само што ова преспава у кући, а сутрадан идете, као, у куповину, на пијак, до-

лазе комшије да виде чудо невиђено, питају шта се десило, а онда се, кад схвате, смеју и такође пију кафу. Све је под контролом - не радиш ништа, а плаћају поприлично. Због тога се он и преварио да потпише. Хајде, вели, нек нешто буде и по Ленкином, да не испадне да је вечито потцењује, или одбија сваки њен предлог.

Одиста, на уречени дан дошла је телевизијска екипа - *снимамо вас, веле, седам-осам сати дневно, онда измиксујемо материјал, и ипак то траје недељу дана*. По уговору би требало да снимају свих двадесет четири сата дневно, али ко код нас испоштује било какав уговор: него, ето, мало забедиш и снимаш, а више - беж кући и гледај своја посла. Тако је он послао Ленку у Смедеро, код неког Црногтраваца који се тамо призегио, а код Зокса је дошла домаћица по имену Мира, згодњикава кока од четрдесетак година, можда мало, што би рекао народ, *црне масице*, као да јој се неки Циганин умешао у фамилију, али, ако ћемо право, то и није Зоксова ствар.

Да би је снимили, из Београда је свратила, на пар сати, и Радица, али је одмах отишла, јер је требало да полаже испит. Битно да су је усликани за телевизију, а после ће они да измиксују као да је све време била ту. Неколико дана Мира се врзала по кући, смејала се, правила вицеове и, све у свему, било је прилично весело. Зокс се брзо навикао, а посебно је било zgodно што је могао да спава сам и што га Ленка не прибија уза зид. Мира се потрудила да кува, што Ленки одавно није падало на памет, па је Зокс, после дугог времена, окусио мало супе и чорбе од шкембића, појео две-три сарме и у власт пробао добро запечени паприкаш.

би дозволио! Је ли могуће? Он прође кроз кућу и кришом осмотри своју жену. Шта је Црногтравац у њој видео? И онда се досети: а шта је и могао видети: ново месо! Дај шта даш! Мењам жену! И шта му је, уосталом, Црногтравац крив? Па ја сам му послао сопствену жену на седмодневну употребу. Штавише, Ленка је све сама смислила! Па да, кад је не води на море и не пушта на поклоничка путовања! Нашла цура себи забаву! Ни мање, ни више, него породични серијал!

Никада није имао снаге да Ленку пита како се према њој понео Црногтравац, али се неколико пута, заобилазно, дотицао теме тог проклетог серијала. Но Ленка би увек одговорила: *„Па илегао си на телевизију, сам си видео: човек ћиситојан, зодан, уљудан, сиреман да исјуни сваку жељу, цени љаву особу.“* Цени праву особу! Спреман да испуни сваку жељу! Ето докле доводе новчани проблеми: они руше нашу породицу и самим тим поткопавају темеље државе! Јер, како после таквих сумњи човек да оде на посао, да буде користан члан друштва и испуни радне обавезе: није му ни до чега, брига бригу стиже. А што је најгоре, никоме се не сме поверити, јер би га свак исмејао. Шики би му, на пример, сигурно рекао:

- Па шта те се то, на крају крајева, тиче? Теби нико ништа није урадио!

А онај Бриле, с портирнице, што ноћу порниче гледа, уместо да пазу на болнички круг, тај би, сигурно, мудро додао:

- Не брине, буразеру! Није то ништа. Мало згуза, мало спреда, свршавање по сисама... Гимнастика, хоп-цупа!

- Твоја жена је само озбиљно схватила своју улогу у породичном серијалу - рекао би, поучно, доктор Цветић, гледајући га преко цвикера. И додао, саркастично (зна то Зокс!) - али не пред Зосом, него кад би Зокс већ изашо напоље:

- За разлику од тебе, будало!

НЕ, никоме на овоме свету не можеш да испричаш своју велику муку. Зокс је, каткад, сатима шетао по Горњем парку, седео на некој клупи и ћутке пушио. Схватио је да, ако жели да заради за кућу, мора да преузме иницијативу. Јер, ако жени препустиш иницијативу она се, обрни-окрени, на крају прокурва. Истовремено ће смислити хиљаде речи и реченица којима ће ти објаснити да то није курвање, него виша нека дужност. Довољно се сетити царице Месалине, која је само хтела да сви војници њеног царства буду задовољни, или шпијунке Мата Хари која је стриптиз изводила у вишем интересу обавештајних служби. А Далила? А мадам Помпадур? А руска царица Јекатерина? Ленка је за њих невинашце. Тако свршавају све женске иницијативе.

Сам је крив, јер је испустио кормило породичног брода из сопствених руку. Шики је био у праву: требало је да развију приватни бизнис на основу онога што им се само нудило, а шта се нуди служби хитне помоћи, ако не гомила уминућих несрећника чије муке би ваљало скратити?

Ни такав ум као што је Шики није прошао без лутања. Довољно се сетити епизоде с цркнотом стоком, али их је било још. Неко време је усхићено говорио о колегама из јужних крајева земље, који су на ауто-путу од Ниша према Скопљу поспали бензин и чекали у заседи - који ће страни аутомобил први излетети с пута? Онда служба хитне помоћи прискаче у помоћ, опељеша што има да се пељеша, па спасава унесрећене. Међутим, та је операција имала непоправљивих слабости. Прво, никад не знаш кад ће да се на просути бензин залети неки наш гоља и онда немаш шта ни да здипиш. А може се десити да страдају и деца, то је, просто, гадљива једна ствар. Али, најгоре је што код нас у Шумадији нема ни ауто-пута, ни потребне приватности. Из сваког уснутног кукуруза извирује, серући, неки Живорад који одмах дојављује полицији да не са путу догађа нешто сумњиво. Не, постоји сигурни начин: искључити, дискретно, потезом прста, апарате онима којима спаса ионако нема, који су свој век дотрајали - и тако их спасити сувишних мука. Потом обавестити надлежну фирму да преузму леш и спакују га у потребну опрему. Све трошкове сноси погребно предузеће, потом плаћа по уговору, и то је све. Зокс треба само да зажмури приликом искључења апаратуре. Зар је то тешко? Наравно да није. Тешко је, кад зажмуриш, забравити.

НЕДА УКРАДЕН, певачица, о непробирљивости када је о мушкарцима реч:
- Може и црн и плав, и млађи и старији, само да ја не будем смешна или трагична у тим комбинацијама.

НОВИЦА ТОНЧЕВ, функционер СПС-а:

- У партију сам ушао због Дачића и верујем да ће он бити једини кандидат за председника, а ја озбиљно размишљао да се кандидујем за потпредседника.

ЈЕЛЕНА КАРЛЕУША, певачица:

- Од пара које сам добила од Ивана Ивановића на име судске одштете купићу ципеле, али два броја мање, кад ме жуљају да ме сећају на тај догађај.

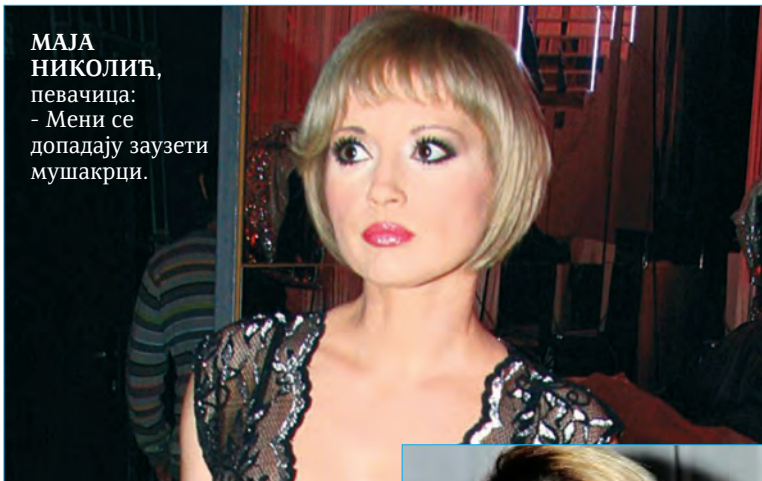
СРЂАН ВЕРБИЋ, министар просвете:

- Ако на месари пише академија и ако неко у њу уђе очекујући академског месара, онда постоји и неко претерано наиван и неко ко треба да буде кривично гоњен.

САНДРА АФРИКА, певачица:
- Поштено сам зарадила јахту.

МАЈА НИКОЛИЋ, певачица:
- Мени се допадају заузети мушкарци.

МАРИЈА ШЕРИФОВИЋ, певачица, о свом погледу на естраду:
- Ко зна - зна, ко не зна - има сисе.

ДАРА БУБАМАРА, певачица, о креаторки Верици Ракочевић:

- Она је у старој Југославији креирала за пензионисана лица и зато не може да разуме моје креације.

АЛЕКСАНДАР НИКАЧЕВИЋ, бивши генерални секретар Ауто мото савеза Србије:

- Делегати Скупштине су тешком муком прихватили моју оставку. Ипак сам их убедио да је то најбоље за АМСС.

Карикашџра Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЦОТЕКА

Пасворд

Сиде три девојке у кафићу и једна се обраћа конобару:

- Да ли бисте били љубазни да ми кажете који је овде Wi-Fi пасворд.
- Јебовасконобар - одговори он.
- А је л' одвојено?
- Не, него све заједно.

- Пиле, осећаш ли нешто?
- Не, каже пиле.

Зека завије другу, још јачу.
- Осећаш ли сад нешто пиле?
- Не осећам ништа - каже му оно.
Изнервира се зека, сложи му трећу, убитачну.
- А сад, осећаш ли сад нешто, пиле?
- Не осећам ништа, ни кљун, ни ноге, ни крила...

Поруцбина

Дошао Црногорац у Енглеску, сео у ресторан и дозива конобара:

- Еј, ти...
- Конобар је разумео поруку и донео му осам чајева.

Твор

Шверцују Мујо и Фата твора преко границе, али виде да тешко могу да га пренесу. Досети се Мујо:

- Фато, болан, најбоље би било да га ти ставиш под сукњу.
- Мујо, али много смрди - каже Фата.
- Ма, ко га шиша, нек' цркне.

Тест

Пита плавуша апотекара:
- Имате ли тест за трудноћу?
- Наравно каже јој апотекар.
- А јесу ли тешка питања?

Памет

Каже Јовица Перици:
- Ја сам тако паметан да сам проходао још у деветом месецу.

На то ће Перица:
- Ја сам паметнији од тебе, пустио сам да ме носе до четврте године.

Превоз

Чекају две плавуше на аутобуској станици, стиже бус и једна плавуша се обраћа возачу:

- Извините, могу ли овим аутобусом до Ниша?
- Нажалост, не можете - каже возач.
Онда се обраћа друга плавуша:
- А могу ли ја?

Затвор

Отишли Мујо и Хасо у затвор на издржавање казне. Хасо нервозан и почне да гребе и жврља по зидовима, а Мујо га упозорава:

- Немој то чинит, избациће нас напоље.

Наркомани

Пуше траву зека и пиле. Увије зека једну пљугу, да је пилету и после извесног времена пита га:

Горан Миленковић

Градско веће на основу члана 3. Одлуке о утврђивању смрти умрлих изван здравствене установе на територији града Крагујевца („Службени лист града Крагујевца” број 19/14) и Одлуке о расписивању јавног огласа за одређивање доктора медицине за стручно утврђивање времена и узрока смрти умрлих изван здравствене установе на територији града Крагујевца број 50-205/14-V од 28. јула 2014. године, у вези са чланом 219. став 4. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС” бр. 107/05, 72/09-др. закон, 88/10, 99/10, 57/11, 119/12 и 45/13-др. закон) расписује

ЈАВНИ ОГЛАС

за одређивање доктора медицине за стручно утврђивање времена и узрока смрти лица умрлих изван здравствене установе на територији града Крагујевца

I Расписује се јавни оглас за одређивање до десет доктора медицине за стручно утврђивање времена и узрока смрти лица умрлих изван здравствене установе за територију града Крагујевца (у даљем тексту: мртвозорник) од којих један мртвозорник за утврђивање смрти у Заводу за смештај одраслих лица „Мале Пчелице” Крагујевац и један мртвозорник за утврђивање смрти у Геронтолошком центру Крагујевац, на период од три године.

II Мртвозорник обавља непосредан преглед лица умрлих изван здравствене установе за сва матична подручја на територији града Крагујевца, према територијалном распореду који одређује надлежна градска управа, утврђује време и узрок смрти и издаје потврде о смрти.

III Право учешћа на јавном огласу имају лица које испуњавају следеће услове:
- завршен медицински факултет;
- положен стручни испит;
- најмање годину дана искуства на пословима стручног утврђивања времена и узрока смрти и
- пребивалиште на територији града Крагујевца.

IV Уз пријаву на јавни оглас кандидати су дужни да доставе:
- извод из матичне књиге рођених (оригинал или оверена копија);
- радну биографију са контакт подацима;
- оверену копију дипломе о завршеном факултету;
- оверену копију уверења о положеном стручном испиту;
- оверену копију личне карте или испис прочитане биометријске личне карте;
- доказ о радном искуству на пословима стручног утврђивања времена и узрока смрти (оригинал или оверена копија уговора или решења о обављању послова стручног утврђивања времена и узрока смрти лица умрлих изван здравствене установе, односно оригинал потврде или уверења издатих од послодавца са ближним описом послова које је лице обављало;
- оверену копију дозволе за рад – лиценце издате од надлежне коморе (ако је кандидат у радном односу) или решења о упису у комору (ако кандидат није у радном односу);
- доказ да кандидат није осуђиван (уверење/потврда надлежне полицијске управе) и
- оверену копију радне књижице.

V Рок за подношење пријава на јавни оглас је 10 дана и почиње да тече наредног дана од дана објављивања јавног огласа у недељном листу Недељне новине „Крагујевачке”.

VI Пријаве на јавни оглас са неопходном документацијом и доказима о испуњености услова подносе се Комисији за спровођење јавног огласа за одређивање мртвозорника, препорученом поштом путем поште, или лично преко пријемне канцеларије органа Града, у затвореној коверти на адресу:

Градско веће града Крагујевца
Комисија за спровођење јавног огласа
за одређивање мртвозорника
са назнаком: Пријава на јавни оглас: НЕ ОТВАРАТИ
Трг слободе број 3
Крагујевац

VII Неблаговремене, непотпуне и неразумљиве пријаве неће бити предмет разматрања.

VIII Рангирање подносилаца пријава вршиће се применом следећих критеријума:
- дужина радног искуства на пословима стручног утврђивања времена и узрока смрти;
- дужина радног искуства у области здравствене заштите;
- висина просечне оцене на студијама и
- дужина студирања.

IX Уколико након спроведеног поступка оцењивања приложене документације, поједини кандидати буду подједнако ранжирани, Комисија ће са сваком од наведених кандидата обавити усмену проверу и оцену:
- познавања области утврђивања времена и узрока смрти и обдукције умрлих лица у складу са Законом о здравственој заштити и Одлуком о утврђивању времена и узрока смрти лица умрлих изван здравствене установе на територији града Крагујевца и
- познавања области попуњавања и достављања потврде о смрти, као и матичних књига умрлих у складу са Законом о матичним књигама и Правилником о поступку издавања потврде о смрти и обрасцу потврде о смрти.
Комисија оцењује сваког кандидата понаособ, оценом од 1 до 5.
Питања која ће бити постављена кандидатима се унапред припремају. Кандидатима се постављају иста питања и по истом редоследу, а у случају потребе за додатним појашњењем, у току разговора, могу бити постављена додатна питања.
О датуму, времену и месту обављања усмене провере, Комисија благовремено, најкасније пет дана раније, у писаном облику, обавештава кандидате.

X Градско веће ће на основу мишљења и предлога Комисије за спровођење јавног огласа за одређивање мртвозорника, у року не дужем од 10 дана, од дана пријема, утврдити предлоге кандидата за мртвозорнике и доставити их Скупштини града на разматрање и одлучивање.

XI Пријаве на јавни оглас са достављеном документацијом, не враћају се подносиоцима пријава, већ остају у документацији Комисије за спровођење јавног огласа за одређивање мртвозорника.

Мали огласи

СУТОМОРЕ – ИЗДАЈЕ-
МО апартмане и собе са кухињом и купатилом. Климатизовано, обезбеђен интернет. Телефон: 064/051-03-71.

МАТЕМАТИКА, механика, физика - сви узрасти. Поправни (август). Студенти (септембар / октобар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић.

Е-маил: харсицхжгмаил.цом

ПРОДАЈЕМ шатор за Бранко приколицу. Телефон: 060 316 26 76

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз, на име Јевремовић Душанка.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз, на име Радосављевић Мирослав.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз бр. 079464, на име Јањић Добривоје.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз бр. 07764, на име Вучелић Манојло.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз бр. 081108, на име Мијајловић Бранислав.

ИСПРАВКА ОГЛАСА

О ЈАВНОМ УВИДУ НАЦРТА ПЛАНА ГЕНЕРАЛНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ „НАСЕЉА ВАШАРИШТЕ”

У наведеном Огласу, објављеном у локаном листу, „Крагујевачке новине”, дана 17.07.2014. године, у ставу 3. датум до ког треба упутити примедбе у писаној форми на плански документ, уместо 30.05.2014. године треба да стоји 18.08.2014. године.

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе града Крагујевца

AGENCIJA ZA VOĐENJE POSLOVNIH KNJIGA
mani
За правна лица и предузетнике
brzo tačno profesionalno
telefoni:
(034) 334 805
(064) 680 36 42
Karadordeva 17 lokal 17

СЕЋАЊЕ

Ракић Драгана

1937 – 2014.

У суботу, 2. августа 2014. године, навршава се четрдесет дана од када више није са нама наша Гага.

Хвала ти за све што си нам пружила.

Породица
Вељковић

СЕЋАЊЕ

Банковић

Радосав Бане

6. 8. 1984 – 6. 8. 2014.

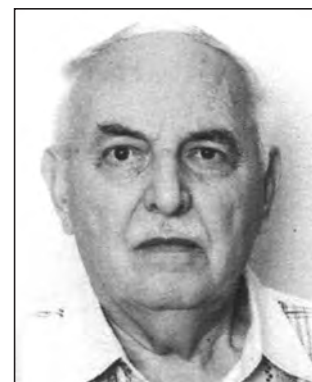
Фанија Фана рођена Мета

31. 7. 2011 – 31. 7. 2014.

С љубављу и поштовањем чувамо вас од заборава.

Породице:
Банковић, Мета, Јевтовић и
Васковић

Обавештавамо родбину и пријатеље да ћемо нашем драгом

Бушетић Милану

1931 – 2014.

давати полугодишњи помен, у суботу, 2. августа 2014, у 12 сати, на Варошком гробљу.

Ожалошћени:
супруга Љубица, ћерке Вања и Александра,
унуци Тијана, Јанко, Неда и остала родбина и пријатељи

РУКОМЕТ

СУПЕР ЛИГА

Девојке у тренингу

ПРЕД велике изазове на домаћој сцени, где ће покушати да одбране титулу, али и освоје Куп, као и деби у Лиги шампиона Европе, рукометашице Радничког очекује месец и по дана паклених припрема. По обичају, најпре ће се радити на кондицији, мало у Крагујевцу више на Копаонику, а онда ће уследити контролне утакмице са иностраним противницима, кроз које би требало да се избруси форма.

Проблем више по Крагујевчанке јесте чињеница да ће ову сеону започети окршајима у Европи, могуће и као домаћини групе 20. и 21. септембра, пошто их старт Супер лиге очекује тек недељу дана касније. Ипак, два појачања из београдског Миленијума, десни бек Анђела Јањушевић и десно крило Александра Станисављевић, као и намера да се, уместо сада већ бившег бека Јасмине Кукиш Радојичић, доведе адекватна замена на тој позицији, гарант су успешних наступа крагујевачког тима и ове године.

Што се домаћег шампионата тиче, познат је комплетан јесењи распоред "црвених", који без сада већ извесних одступања, изгледа овако:

1. коло (20/21. 09): Наиса - Раднички
2. коло (27/28. 09): Јагодина - Раднички
3. коло (04/05. 10): Раднички - Раднички (С)
4. коло (18/19. 10): Миленијум - Раднички

ОДБОЈКА

У КРАГУЈУ

Крај распуста

ЛЕТЊИ распуст, барем за одбојкашке екипе, завршава се почетком августа. Такав случај је и у погону крагујевачког суперлигаша, Одбојкашког клуба Крагуј. Екипа је, бар за почетну фазу комплетирана, а старт је заказан за први понедељак у овом месецу.

Неколико дана радиће се на кондиционим и вежбама у теретани, а затим, у зависности од прилива средстава, погон би требало да базичне вискине припреме одради на Копаонику. Рад са лоптом кренуо би око 20. августа, а припремне утакмице почетком септембра.

Две бронзе у Крагујевцу

ЖЕНСКА пионирска репрезентација Србије освојила је бронзану медаљу на Балканском шампионату одржаном протекле седмице у Ивањици. Играло се по лига систему у пет кола, наш тим савладао је изабранице БиХ, Албаније и Бугарске, а изгубио од Турске и Румуније, екипа које су освојила злато, односно сребро.

У саставу Србије нашле су се две играчице Крагуја, Дејана Лекић и Милица Милутиновић.

М. М.

ВИСИНСКИ СКОКОВИ

Успешни у Мостару

НАЈСТАРИЈА спортска приредба у окружењу, традиционални скокови у Неретву са моста у Мостару, одржана је у недељу по 448. пут.

Крагујевачки такмичари имали су изузетно добар пласман, иако су остали без медаља, али са тројицом у најбољих 10. Четврто место заузео је Младен Цветковић, седми је био Драган Вељковић, а десети Марјан Милановић. М. М.

5. коло (25/26. 10): Раднички - Железничар
6. коло (1/2. 11): Црвена звезда - Раднички
7. коло (8/9. 11): Раднички - Књаз Милош
8. коло (15/16. 11): Медицинар - Раднички
9. коло (22/23. 11): Раднички - Кикинда

Последња два кола првог дела првенства, са Пролетером на гостовању и Војводином код куће, играће се пред старт пролећне полусезоне, крајем јануара.

У ЧЕЛЕНЦ КУПУ

На старту са Грцима

ЖРЕБ у Бечу одредио је првог овогодишњег ривала Радничком у Челенц купу. То је грчки Посејдон Лутраки.

Први меч играће се у Крагујевцу, 21. новембра, док је реванш сусрет на програму седам дана касније.

В. У. К.

ИНТЕРВЈУ: АЛЕКСАНДАР МАРИЋ

Седам и по деце

Суштина овогодишње сезоне била нам је да учврстимо рад у пионирској и кадетској селекцији. Ипак, и окосница сениорске екипе, маунтин бајкер Бојан Ђурђић и млади „друмаш“ Марко Станковић, бележе сјајне резултате у години јубилеја нашег клуба - каже спортски директор Бициклическог клуба Раднички

Разговарао Саша М. Соковић

Године значајних успеха су иза бициклиста Радничког. Није лако, новца нема ни за најосновније потребе, па су титуле и трофеји замењени радом са младима. Ипак, захваљујући резултатима Бојана Ђурђића и Марка Станковића, и у 75 години постојања „црвених“ итекако има на спортској мапи Србије, а како каже спортски директор овог клуба, Александар Марић, очекивања су да ће их уз рад са пионирима и кадетима кроз коју годину тек бити.

- То је мој мото, победити себе и непрестано померати сопствене границе, а све са циљем да живите по истинским спортским правилима.

Посебно ме радује чињеница да је све већи број деце заинтересован за овај спорт. Долазе на тренинге, врло су дисциплиновани и имају велику жељу за успехом - говори наш саговорник.

Акцент је, дакле, на најмлађим бициклистима.

- Да, и већ имамо прве озбиљније резултате. Наши најмлађи такмичари, Лука Гвозденовић и Душан Павловић, недавно су на Купу Србије у Црној Трави, у категорији полетараца, освојили прво, односно друго место у појединачном такмичењу, и прво екипно. То је велики успех за наш клуб и показатељ да вреди улагати у младе.

Потврда исправности таквог рада је и позив савезног селектора баш овој двојници наших младих такмичара, као и кадету Николи Гвозденовићу, за учешће на кампу младих нада, који организују Бициклически савез и Олимпијски комитет, у Руми, током августа.

Први део бициклическе сезоне је завршен. Каква је оцена?

- Суштина овогодишње сезоне, што се нашег клуба тича, била је да учврстимо рад у пионирској и кадетској селекцији. То значи да акценат није био на сениорској екипи, јер нисмо желели у овој општој беспарици, да трошимо време и паре на возаче „са стране“. Али, нисмо дигли руке од првог тима - напротив. Успели смо некако да и у тој конкуренцији наставимо са добрим резултатима. Наш најбољи члан, Бојан Ђурђић, у планинском бициклизму одбранио је титулу, као и раније у цикло кросу, чиме смо победом стартовали у ову сезону. Ђурђић током овог дела сезона побеђује и на домаћим такмичењима, а забележио је и неколико врхунских резултата, односно пео се на победничка постоља у Турској, Грчкој, Бугарској, Израелу... Захваљујући пре свега, његовом бодовном салду, Србија се налази у квалификационој зони за прве европске Олимпијске игре.

Добар резултатски низ наставио је и наш „друмаш“ Марко Станковић, који је освајањем трећег места на Купу Србије показао да ћемо и ове године бити значајан играч у овој олимпијској дисциплини у Србији.

Утисак је да Радничког тренутно нема на репрезентативној сцени, посебно што се друмског такмичења тиче.

- Знате како, бициклизам, поготово друмски, важи за екипни спорт. Ту постоји капитен тима и све је подређено њему. Ове године у тој улози био је Иван Стевић на Трци кроз Србију. Ипак, желим да кажем следеће, иако је наш так-

НОВИ ДРЖАВНИ РЕКОРДЕРИ: ПЛЕТКОСИЋ, ИВАНОВИЋ И СТЕФАНОВИЋ

СТРЕЉАШТВО

СА ПРВЕНСТВА СРБИЈЕ "ЧИКА МАТИ"

Медаље и рекорди

ПРВОГ дана прошлонедељног првенства Србије у гађању малокалибарским оружјем, обележио је крагујевачки стрелац Милош Ивановић, који је тако најавио успешан наступ "Чика Матиних" пулена.

Сребро за Драгана

ИЗВАНРЕДНИ крагујевачки парол и пијаци, репрезентативац и члан Стрелачког клуба "Чика Мата", Драган Ристић, освојио је сребрну медаљу на првенству Света за особе са инвалидитетом, које је прошле недеље одржано у немачком Сулу.

Ристић је у дисциплини ваздушна пушка лежећи погодио 639 кругова, чиме је допринео да и репрезентација Србије освоји исто одлично са укупно 1.899,4 круга.

Занимљиво је да се Ристић, готово до последње дијаболе надметао са представником Финске и да су последња два хица одлучила победника, а нашем представнику недостајало је свега 0,1 делова круга за златну медаљу. Да подсетимо, Драган Ристић је на овом такмичењу бранио титулу светског првака.

Крагујевчанин се надметао и у дисциплини МК пушка 60 метака лежећи, где је са резултатом од 611,5 кругова био пети.

налне серије, прва три места заузимали су стрелци са именованим скором од по 1.165 кругова - Миросављевић, Плетикосић и Стефановић.

Још један велики успех Крагујевчани су постигли и у дисциплини МК пушка 60 метака лежећи, где су Стефановић, Плетикосић и Ивановић екипно узели шампионску титулу, са 1.844,2 круга.

Леп успех додатно је добио на значају, с обзиром да су наши стрелци успели да оборе и два државна рекорда. Први, екипни, у сениорској конкуренцији дисциплине МК пушка тростав, три пута 40 метака - 3.463 круга, а други, у истој дисциплини, али код јуниора, где је Милош Ивановић имао скор од 448,7 кругова. С. М. С.

Опет Нови Сад

НОВОСАЂАНИ ће и овог викенда бити домаћини још једног престижног стрелачког такмичења, под називом "Гранд при Нови Сад 2014", у гађању малокалибарским оружјем.

Реч је о међународном такмичењу на коме учествује и велики број репрезентација из окружења, али и из Европе и целог света. На овом турниру наступиће и најбољи крагујевачки стрелци у јуниорској и сениорској конкуренцији.

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

Ђорђе најбољи дефанзивац

СТАТИСТИКА овогодишње регионалне лиге у којој је играо крагујевачки састав, показала је да је Ђорђе Петровић, члан Дивљих Вепрова, најбољи одбрамбени играч тог такмичења. Млади Крагујевчанин, који има само 19 година, тиме је потврдио високу класу. До сада је био и MVP српске Јуниорске лиге, два пута уврштен у најбоље младе спортисте нашег града и стандардни је сениорски репрезентативац своје земље.

Иначе, Вепрови су ове године били трећепласирани у Централно европској фудбалској лиги, а шампионски трон освојили су београдски Вукови, победом у финалу од 27:17 над љубљанским Сребрним Соколовима.

М. М.

КОШАРКА

ИМАМО ЛИ АБА ЛИГАША ИЛИ НЕ

Нико не зна шта ће бити

САОПШТЕЊЕ Кошаркашког клуба Раднички, издато средином протекле седмице и најаву статистичких решења за викенд, остало је без коначне одлуке, макар до закључења овог броја. Наиме, речено је да клуб у садашњој ситуацији није у стању да позитивно одговори на све захтеве професионалног такмичења, те да је егзистенција у Крагујевцу доведена у питање.

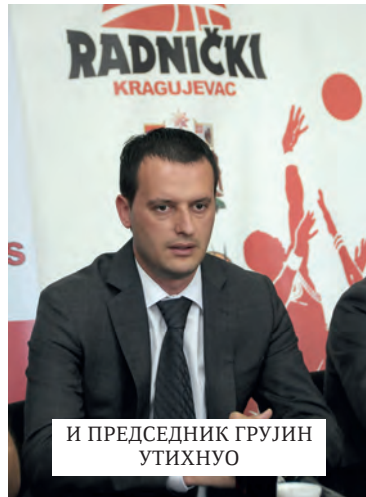
- Како од актуелне политичке власти изостаје подршка, мисли се наравно на финансијску, а могуће будуће које говоре о већини, сматрају да је плаћање професионалаца ван њиховог фокуса, часније и поштеније је рећи да кажемо да не можемо да се такмичимо. И по-

ред испуњених обавеза према АБА лиги, одустаћемо и уступити место некој другој екипи, која је то у стању. То је коректан потез према самој лиги, али и према кошарци уопште.

Ако ово буде крај такмичења у регионалној лиги, биће нам жао због рејтинга који смо направили граду од 200.000 становника и нашој публици, оцењеној највишим оценама у протеклих пет сезона.

Тренутно, Раднички ужива подршку искључиво пула спонзора на челу са Фијатом, који је потврдио жељу за даљом сарадњом, но како то није довољно ни за нормално пословање, нити за такми-

Фото: kkradnicki.rs

И ПРЕДСЕДНИК ГРУЈИН УТИХНУО

чење, ситуација се компликује. Покушаћемо да обезбедимо пуну подршку и задржимо статус који имамо - каже се у саопштењу клуба.

Коначна одлука најављана је за понедељак, међутим до ње није дошло и пролонгирана је за неколико дана. У телефонском контакту председник клуба Иван Грујин није желео да говори ни о разлозима одлагања, нити о конкретним проблемима. Рекао је да ће клуб давати информације и кон-

тактирати са јавношћу искључиво на својој интернет страници, дакле без живе речи. Додуше, најавио је могућност налажења решења, али и да излаза за сада нема. Ипак, стање ће врло брзо бити јасније.

М. М.

Невена на Европском

МЛАДА кошаркашица крагујевачког Радничког, петнаестогодишња Невена Наумчев, учествоваће од данас у саставу репрезентације Србије на кадетском првенству Европе, које се одржава у мађарском Дебрецину.

Вечерас је на програму прва утакмица и то са домаћином, екипом Мађарске, а сутра ће наше репрезентативке играти против Шпаније, док се у суботу, 2. августа, Српкиње састају са селекцијом Хрватске.

Невена Наумчев се иначе на припрема са репрезентацијом Србије налазила дуже од три недеље, а за викенд одигране су и две контролне утакмице против Швеђанки, које су наше девојчице убедљиво савладале - 62:39 и 64:38.

С. М. С.

АТЛЕТИКА

ЕКИПНО СРБИЈЕ

У недељу на Чика Дачи

Од 16.30 часова, на стадиону "Чика Дача", атлетичари Радничког покушаће да одбране титулу шампиона Србије. Конкуренција ће им у недељу, 3. августа, бити београдски великани, Црвена звезда и Партизан, те зрењанински Пролетер.

Истовремено, у дисциплинама: 100, 400, 800 и 3.000 метара, 110/100 препоне, даљ, троскок, вис, кугла, копље и штафета 4x100, за наслов првака државе надметаће се и четири женске екипе, све исте сем Радничког, кога мења Банат из Зрењанина.

НА БАЛКАНСКОМ

Испод очекивања

РУМУНСКИ Питешти био је за викенд домаћин Балканског првенства, где су у саставу српске репрезентације нашло и четворо атлетичара Радничког.

Нажалост, чланови "црвених" нису били близу освајања неког значајнијег пласмана. Јован Укићевић се тако нашао на седмом месту скочивши увис 210 центиметара, Лазар Анић је у скоку удаљ био девети са остварених 7.13 метара, док је српска узданица у истој дисциплини женске конкуренције, Марија Милутиновић, од наступа одустала због повреде.

В. У. К.

ПАРАСПОРТ

Традиција се наставља

СПОРТИСТИ Параолимпијског клуба Јуниор и Бицикличког клуба Раднички 11. пут превезли су преко 400 километара тандем бицикличког маратона Крагујевац-Мостар. Од крагујевачког Крста, у прошлу среду, кренуло је 12 возача, који су преко Ужица, Вишеграда и Сарајева у недељу стигли у Мостар.

Како обичај налаже, као посебни гости присуствовали су традиционалним скоковима са моста у Неретву и примили плакету града домаћина.

М. М.

нија успеха

мичар у редовима репрезентације, Марко Станковић, имао сасвим солидан биланс, то се ипак не гледа тако. Он је имао своју улогу у тој трици и одлично је урадио, а то је било да помогне Стевићу у одбрани „зелене мајице“ (мајица која се додељује најбржем спринтеру, прим. аут.). „Хватао“ је бегове немачких чланова, „изводио“ Стевића непосредно пре спринта...

Испунио је заиста све захтеве, а потврда тога је и позив селектора Србије да у јулу и августу учествује у свим репрезентативним догађањима, како на домаћој тако и на међународној сцени. Марко је недавно напунио 26 година, у бициклизму је то - „тек“, па зато сматрам да је реч о заиста великом потенцијалу српског бициклизма. И крагујевачког, наравно.

Бициклички клуб је напустио доста возача на почетку сезоне. Због беспарице или...

- То су, како сам и рекао, возачи „са стране“ и они су били неопходни како би се створила шампионска екипа. Ви данас, практично, у нашим клубовима немају међу прва три ни једног састављеног искључиво од бициклиста из сопствених редова. А наш циљ је управо то. Да за пар година створи-

мо тим сачињен од деце из Крагујевца и околине, која ће се равноправно носити са конкуренцијом на домаћим и међународним такмичењима.

Ангажовање бициклиста из других клубова и средина, тачно је, изискује и материјална средства, али не само то. Ту су и квалитетне припреме, професионални бицикли, опрема, сервисирање и наравно тренери. Ми немамо професионалног тренера, а ето, успели смо ипак да у последње три године будемо државни прваци екипно, и да нашем граду донесемо пуно титула и трофеја у појединачним надметањима.

И јесењи део сезоне је захтеван.

- Очекује нас неколико такмичења у неолимпијским дисциплинама, мислим првенствено, када то кажем, на критеријумске вожње улицама градова.

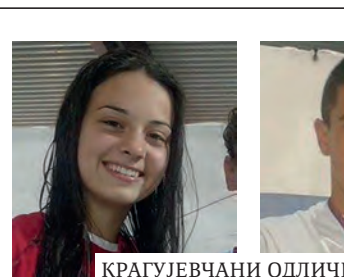
У септембру желимо да организујемо једну трку за Куп Србије у планинском бициклизму, а као увертуру овог такмичења планирамо једно првенство школа у Крагујевцу, како би и на тај начин омасовили овај спорт и укључили што више деце.

Ове године је и јубилеј Клуба - 75 година од оснивања.

- Раднички је наставља традицију која на овим просторима траје преко 110 година, првенствено оличеној кроз тадашњи велосипедски клуб „Орлић“. Те, 1939. године настао је Бициклички клуб Раднички, који су основали угледни привредници тог периода, па ћемо се свакако потрудити да у ту част направимо једну лепу прославу крајем године, и кроз уручење награда и захвалница свима који нас упорно и годинама помажу, као и нашим спортистима, макар скромно обележимо дугу традицију.

Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

КРАГУЈЕВЧАНИ ОДЛИЧНИ НА ДРЖАВНОМ

ПЛИВАЊЕ

Ксенија, Никола и Лазар до медаља

НА Првенству Србије за кадете, јуниоре и апсолутну конкуренцију, одржаном у Београду, пливачи Радничког освојили су осам медаља.

Посебно остварење имао је Лазар Карић, који је бронзом на 400 мешовито у апсолутној категорији, постао први Крагујевчанин са једним таквим одличјем. Уз то, овај момак истим резултатом приграбио је и сребро на тих 400 мешовито, али у јуниорској конкуренцији, као и још две јуниорске бронзане медаље, на 50 прсно и 200 мешовито. У истој конкуренцији и Никола Милосављевић је имао бронзу на 200 прсно.

Код кадеткиња Ксенија Јовановић је била три пута трећепласирана - на 50 делфин, 50 леђно и 100 леђно.

В. У. К.

ВАТЕРПОЛО

Наново четврти

ДВАНАЕСТОГОДИШЊИ ватерполисти Радничког Кон Тики, попут својих годину млађих клупских другара, освојили су четврто место на финалном турниру Првенства Србије.

И овај турнир одржан је на нашем базену, у петак, суботу и недељу, када су у групној фази Крагујевчани најпре победили Црвену звезду са 6:5, да би потом изгубили од новог шампиона, екипе Партизана 2 - 4:8. Још два пораза убележена су у полуфиналу, од Партизана 1 са чак 10:0, те у борби за треће место против суботичког Спартакса - 4:7.

В. У. К.

"ЦРВЕНИ" ОСТАЛИ НЕПОРАЖЕНИ И У ТРЕЋОЈ ПРИЈАТЕЉСКОЈ УТАКМИЦИ

Фото: kkradnicki.com

ФУДБАЛ

РАДНИЧКИ НАСТАВЉА ПРИПРЕМЕ

У Ивањици без голова

НИ трећи контролни сусрет фудбалери Радничког 1923 нису изгубили. Одиграли су нерешено, без голова, са Јавором у Ивањици.

Овога пута тренер Драгољуб Беквалац на почетку дуела пружио је прилику тиму у саставу: Весић, Миљаш, Илић, Осеи, Јашић, Кељевић, Чордашић, Ан-

дрић, С. Ковачевић, Поповић, Стојановић, да би у игру потом ушли и: Трифуновић, Божовић, Росић, Бубања, Живановић, Н. Ковачевић, Видовић, Стевић и Недељковић.

До уторка, прекјуче, када су у Старој Пазови играли против новог руског премијерлигаша Уфе, "црвени" су наставили са радом у Крагујевцу, а старт сезоне, 9. август, дочекаће "генералком" са Јагодином у гостима, која ће се опет играти у уторак, 5. августа.

В. У. К.

SMALLVILLE

KRAGUJEVAC

JEDINSTVENA PONUDA OD

727

€/m²+pdv GRATIS GARAŽNO MESTO

ISKORISTITE PRILIKU I POSTANITE VLASNIK NOVOG STANA U KRAGUJEVCU.
CENA POČINJE OD NEVEROVATNIH 727 EVRA ZA m² + PDV. BESPLATNO PARKING MESTO!
IDEALNA LOKACIJA, VRHUNSKI KVALITET GRADNJE I ZAVRŠNE OBRADJE. POSETITE NAS!

Prodaja: Bulevar Kraljice Marije 54, Kragujevac
034 635 2641, info@smallville.rs
www.smallville.rs

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 31. јула до 6. августа

Четвртак 31. јул	Петак 1. август	Субота 2. август	Недеља 3. август	Понедељак 4. август	Уторак 5. август	Среда 6. август
<p>ИНТЕРВЈУ</p> <p>ИНТЕРВЈУ</p> <p>20.00 Интервју</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм р. 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 <i>Серија</i> р. □ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Кућица у цвећу р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Комунални сервис р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Вино и виноградарство р. 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти</i> р. □ 16.35 Меридијанима р. 17.00 Мозаик 18.00 <i>Серија</i> □ 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Интервју 21.00 <i>Излог страсти</i> □ 21.30 Меридијанима р. 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> □ 23.30 Атлас 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>	<p>ЗДРАВИЛИ ЖИВОТ</p> <p>20.00 Здрављи живот</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм р. 09.00 Вести 09.05 Музички програм 10.00 <i>Серија</i> р. □ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 АБС шоу р. 13.05 Музички програм</p> <p>14.00 Интервју р. 15.00 Цртани филм 15.30 Атлас р. 16.00 Вести 16.05 <i>Серија</i> р. □ 17.00 Моја Шумадија 18.00 <i>Серија</i> □ 18.45 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Здрављи живот 21.00 <i>Излог страсти</i> □ 21.30 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> □ 23.30 Megafon Music 00.00 Вести 00.35 Хит дана</p>	<p>ХРОНИКА 1</p> <p>19.00 Хроника 1</p> <p>09.00 Вести 09.05 Цртани филм 10.00 Megafon Music 11.00 Путујуће приче р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг р. 13.00 Кућица у цвећу 13.30 Fashion files</p> <p>14.00 Shopping avantura 15.00 Документарни програм</p> <p>16.00 Вести 16.05 <i>Дан Јавола</i> □</p> <p>18.00 Здрављи живот р.</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Лек из природе 20.30 Илузиониста 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 АБС шоу 23.00 <i>Секретарица</i> □ 00.00 Вести 01.15 Хит дана</p>	<p>ДНЕВНИК</p> <p>13.00 Агродневник</p> <p>09.00 Вести 09.05 Цртани филм 09.35 Све о животињама р. 10.00 Документарни програм 11.00 Кућица у цвећу 11.30 Лек из природе р. 12.00 Вести 12.05 Шумадијски праг 13.00 Агродневник 13.30 Кућица у цвећу</p> <p>14.00 Документарни програм 15.00 Спортска галаксија 16.00 Вести 16.05 <i>Талас криминала</i> □ 18.00 Путујуће приче 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Стаклено звоно 20.30 Све о животињама 21.00 Концерт 22.00 Хроника 2 22.30 Култура 23.00 <i>Магични ловац</i> □ 00.00 Вести 01.00 Хит дана</p>	<p>Мозаик</p> <p>17.00 Мозаик</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 <i>Серија</i> р. □ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Стаклено звоно р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Shopping avantura р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 G.E.T. Report 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти</i> р. □ 17.00 Мозаик 18.00 <i>Серија</i> □ 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Спортска галаксија 21.00 <i>Излог страсти</i> □ 21.30 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> □ 23.30 Нокаут 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>	<p>Јутарњи програм</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 <i>Серија</i> р. □ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Агродневник р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Спортска галаксија р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 G.E.T. Report 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти</i> р. □ 16.35 Меридијанима 17.00 Мозаик 18.00 <i>Серија</i> □ 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Здравље је лек 20.30 Суграђани 21.00 <i>Излог страсти</i> □ 21.30 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> □ 23.30 Документарни програм 00.00 Вести 00.35 Хит дана</p>	<p>КОМУНАЛНИ СЕРВИС</p> <p>20.00 Комунални сервис</p> <p>07.00 Јутарњи програм 08.30 Цртани филм 09.00 Вести 09.05 Музички програм р. 10.00 <i>Серија</i> р. □ 11.00 Документарни програм 12.00 Вести 12.05 Кухињица 12.35 Култура р. 13.00 Музички програм</p> <p>14.00 Здравље је лек р. 14.30 Суграђани р. 15.00 Цртани филм р. 15.30 Fashion files р. 16.00 Вести 16.05 <i>Излог страсти</i> р. □ 16.35 Меридијанима 17.00 Мозаик 18.00 <i>Серија</i> □ 18.50 Хит дана</p> <p>19.00 Хроника 1 19.30 Цртани филм 20.00 Комунални сервис 21.00 <i>Излог страсти</i> □ 21.30 Меридијанима 22.00 Хроника 2 22.30 <i>Серија</i> □ 23.30 Вино и виноградарство 00.00 Вести 00.05 Хит дана</p>

■ филм □ серија

НАМА СЕ НАЈВИШЕ ВЕРУЈЕ

www.rtk.co.rs